

CELJSKI delavnik

Celje, 25. maja 1962
Leto XII, šte. 20
CENA IZVODU 20 DIN
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
„CELJSKI TISK“
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

Zdravice iz milijonov src

Zdravice vrejo iz milijonov src. Zdravice radosti, sreče, ponosa in hvalečnosti. Zdravice, ki jih navdihuje utrip najveličastnejšega obdobja v zgodovini naših narodov, zdravice, ki odmevajo v ritmu resničnega življenja.

Tovariš Tito slavi sedemdeseti življenjski jubilej. Teh sedemdeset let pa pomeni več kot pol stoletja bogate revolucionarne epohe, pomeni četrto stoletje bojev in zmag delavskega razreda pod njegovim vodstvom.

Kar je z nadčloveškimi naporji, s krvjo in znojem, z zmagami in bogato rastjo zapisano v zgodovino naših narodov, naših delovnih ljudi, je zapisano v življenju tovariša Tita. Življenje tovariša Tita, izkoriščanega delavca, robijaša, ilegalca, sekretarja revolucionarne partije, državnika in vodilne osebnosti sodobnega mednarodnega življenja, je povezano z usodo naših narodov z nerazdvojljivimi vezmi bojev, svobode, hotenja, zmag, človečnosti in ljubezni.

Nikoli in v ničemer tovariš Tito ni bil izvzet iz zgodovinskega okvira usode delovnih množic v deželi, ki je v preteklosti poznala samo izkoriščanje, življenje od danes do jutri, beda in krivico. Z množicami je trpel v ječah, z množicami je bil v uporu, z množica-

mi je ključeval smrti, z njimi je zmagoval nečloveške napore, zmagal in triumfiral. Vse težnje, vsa volja množic se je v njem posebila, se združevala z njegovim revolucionarnim značajem. V tem pa je njegova veličina, v tem je njegov genij, njegova moč in uspeh. Zgodovina je v najtežjih trenutkih dala našim narodom voditelja, ki je edini zmogel pot, ki smo jo prehodili, pot, ki je terjala izvirnost, vseljidski utrip. Velicina njegove osebnosti in našega skupnega procvita je prav ta harmonija. Kot revolucionar je zgradil tako Partijo, ki je služila ljudstvu, kot vojskovođa se je oslanjal le na moralno moč množic, kot mislec in državnik pa je bil vedno tribun najširših množic.

Zdravice vrejo iz milijonov src. Iz src stotisočev borcev za pravičnejšo družbo, iz milijonov src, graditeljev nove družbe v naši prerodeni domovini, vrejo iz stotin milijonov src, ki hrepenijo po miru in sožitju po vsem svetu.

Na mnoga leta, tovariš Tito! Na mnoga leta za srečo naših narodov, za zmago humanosti, za človeško družbo brez krivic, brez vojn, za svet, v katerem bo človek obvarovan vsega nečloveškega!

OB DNEVU MLADOSTI

Ze osemnajsto pomlad v svobodni domovini praznujemo rojstni dan drugega in cenjenega voditelja tov. Tita.

Cepprav 25. maj združujemo predvsem s praznikom mladega rodu, pomeni ta dan tudi manifestacijo mladosti in poleta vseh delovnih ljudi.

Izredno pomembna vloga, ki jo v povojni graditvi odigravajo mladi ljudje, jasno priča, da so te generacije nasledile revolucionarne tradicije progresivnih predvojnih in medvojnih generacij. Se posebno smelo stopa mlad človek v ospredje družbeno-političnih, ter tudi kulturnih in ekonomskih dogajanj v času, po letu 1950, ko postaja človek dejansko jedro socialističnega razvoja. Mirno lahko trdimo, da imata pri nas obstoječi sistem in mlad človek ogromno skupnega že v izhodišču: dinamiko, smelost, silovite težnje po novem, naprednejšem itd. To

pa so osnovni pogoji, ki nam nudijo obilico možnosti, da mladino še bolj zavestno usmerjamo v vse pozitivne oblike družbeno-politične aktivnosti.

Novi družbeni tokovi in procesi — med nje moramo brez dvoma na prvo mesto postaviti proces razvijanja socialistične demokracije, borbo za izgrajevanje socialističnih odnosov med ljudmi, ki pomeni hkrati borbo za osvoboditev delovnega človeka vseh spon, v katere ga je vklepala razredna družba — imajo v delih, mišljenjih in idealih mladih ljudi svoj poln odraz. Toda, sele oboroženi z znanjem in globokim poznavanjem zakonitosti našega družbeno-ekonomskega razvoja in s čim večjimi konkretnimi delovnimi rezultati, bomo dosegli dejansko enakopravno mesto v samoupravnem organizmu. Zaman pa se čisto trudimo, ko prav pri mladih ljudeh iščemo idealno zasnovano osebnost. Naš socialistični organizem ne potrebuje človeka, ki ga je treba neprestano voditi za roko, mu tehnokratsko odmerjati dolžino in kvaliteto koraka, mu venomer od zunaj s pridigarsko metodo vcepjati vzgojne elemente itd. Nasprotno: rabi mo osebnost, ki bo po svoji notranji vsebini bogato živela, osebno, iz katere bodo svobodno izžarevale vse družbeno koristne težnje.

je potrebno vzgajati mladino, da nas bo lahko zamenjala...

Zato, kako danes živimo in delamo, kakšen bo jutrišnji dan, smo vsi skupaj odgovorni — posameznik in družba; tako je tudi Dan mladosti, Titov življenjski jubilej, naš skupni — vseljidski praznik.

Zvone Dragan

Titove besede našim borcem

Udeleženci okrajne skupščine zveze združenj borcev iz celjskega okraja so poslali tovarišu Titu pozdravno pismo. Nanj je pred dnevi maršal Jugoslavije Josip Broz Tito takole odgovoril:

Okrajnemu odboru Zveze združenj borcev NOV v Celju
Dragi tovariši, najtopleje se Vam zahvaljujem za sprejete pozdrave delegatov z Vaše letne konference. Hkrati pošiljam Vam in vsem članom Zveze borcev NOV najboljše želje za uresničenje nadaljnjih uspehov pri izvajanju nalog, ki so zastavljene pred Vašo organizacijo za ohranitev pridobitev narodnosvobodilne borbe, pri razvijanju in jačanju enotnosti družbene skupnosti in pri odstranjanju vseh negativnih pojavov, ki škodujejo interesom naše družbe pri nadaljnji socialistični izgradnji naše domovine.

TITO

VREME

za čas od 23. maja do 3. junija
Nestalno s pogostimi padavinami. Razdobje legega vremena ne bo trajalo več kot tri dni.

Dr. V. M.

Kumrovec pred velikim praznikom...

V soboto in nedeljo bodo delovni ljudje vse naše domovine, zlasti pa mladina, praznovali dvojni praznik: Sedemdeseto obletnico rojstva predsednika Tita in praznik mladosti. Popolnoma razumljivo je, da bo Kumrovec v teh dneh v središču praznovanj, saj bo tu v rojstnem kraju Tita srečanje mladih z obeh stranj Sotle, tu bo vrsta svečanosti, ki bo pritegnila k udeležbi delovne množice iz Hrvaškega Zagorja in Štajerske.

Ko smo pred dnevi obiskali Kumrovec, je tam vladalo delovno vzdušje, da si je komaj kdo

vzel minuto časa za nase radovednost. Od Zagreba sem dokončujejo v vaši avtomobilsko cesto s parkirnimi prostori in izogibašči. Na gričku nad vasjo obnavljajo znan kumrovački hotel, da bo sposoben sprejeti in zadovoljiti še večje množice obiskovalcev. Teh, mislimo na obiskovalce, je v tem času vedno več, ne zmanjka pa jih vse leto, tako v pomlani kot v zimi. Titovo rojstno hišo je v nedeljo, ko je bilo izredno slabo vreme, obiskalo nad tisoč turistov. Ob glavni cesti sredi Kumrovcu urejajo te dni muzej NOB za ta predel Obsoetlja.

Muzej bo do nedelje urejen in bo na svečan način izročen javnosti. Preurejajo tudi gostišče v vaši, prav tako tudi ulice in poti skozi vas ter trgovine.

V nedeljo bomo združili prijeten izlet v ta lep kraj s svečanostmi dneva mladosti in praznovanjem 70-letnice našega drugega predsednika Tita. V Kumrovcu bo, kot smo že omenili, vrsta kulturnih, športnih in zabavnih prireditvev, kajti srečanje slovenske in hrvaške mladine v Kumrovcu je že tradicija, ki vsako leto dobiva vse večji in vsebinsko bogatejši obseg.

Kontrolnim organom vso veljavo

Pretekli teden je ljudski odbor celjske občine poslušal poročila in razpravjal o delu kontrolnih služb. Občinski seji sta prisostvovala zvezni ljudski poslanec tov. Franc Leskošek-Luka in republiški poslanec tov. Mitja Ribičič.

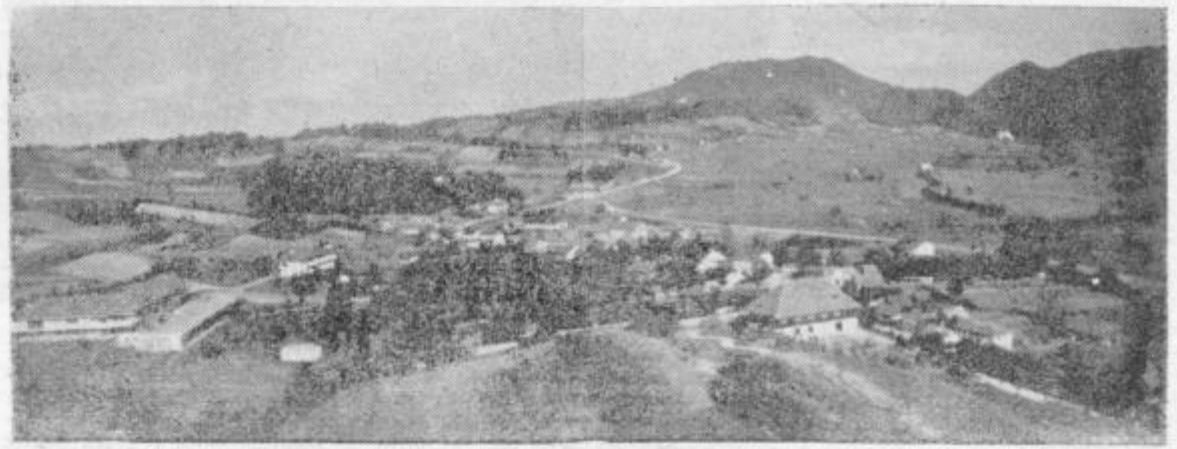
Zbora sta na seji zelo živo razpravljala o potrebi, da se okrepi učinkovitost služb družbene kontrole, tako tržne, higienske, delovne in gradbene inšpekcije. Vse te službe so tudi do sedaj po svojih močeh opravljale svoje naloge, vendar z vse premalo podporo in so ostajale pri svojih prizadevanjih precej osamljene. Najvažnejša je gotovo pobuda, da naj bi v bodoče organi delavskega in družbenega upravljanja bili predvsem odgovorni za zakonitost, za odpravljanje vseh negativnih pojavov, pa naj bo to na področju trgovine, gradbeništva, delovne in zdravstvene, oziroma higienske zaščite naših delovnih ljudi. To si bomo v bodoče mo-

rally vključiti v svoje delovne programe tako organi samoupravljanja v kolektivih, kot v svetih občine in drugih organih družbenega upravljanja. Odborniki so ostro in konkretno obravnavali številne probleme in primere nezakonitosti in razhajanj s predpisi. Eno od najvažnejših področij dela bo vsekakor utrjevanje stalnosti cen, zatiranje in odpravljanje možnosti za gospodarski kriminal. Nič manjše naloge niso na področju delovnih pogojev. Kolektivni, zlasti pa vodstva imajo vse premalo čuta dolžnosti in odgovornosti pri izvajanju predpisov za varnost na delovnem mestu. Visoko število delovnih nezgod in poklelnih obolenj pa dokazuje, da tudi na področju higienske in zdravstvene zaščite ni učinkovitih prizadevanj.

Spoštovanje predpisov in izvajanje zakonitosti je bila cenovna tema vseh prispevkov k razpra-

vi. Od dejstva, da je cela vrsta javnih zgradb v Celju brez ustreznih gradbenih dovoljenj, preko dogodkov, ki imajo škodljive politične in ekonomske posledice, do vseh tistih drobnih, pa vendar pomembnih in številnih nepravilnosti ter napak — vse to izvira iz neupoštevanja ali pomanjkanja ustreznih predpisov, ki pa ne smejo biti sami sebi namen.

Odgovornost je bila prav tako pogosta beseda v razpravah. Če je napaka in nepravilnost očitna, kako se more potem odgovornost zgubiti v »megleno spoštovanje«? Pomanjkanje odgovornosti pa so naposled dokazali tudi nekateri odborniki, ki skoraj redno izostajajo od sej. Dolžnost volivcev bi bila, da na bližnjih zborih volivcev razpravljajo tudi o tem, kako ljudje, ki so jim ob volitvah zapupali odborniške dolžnosti le-te tudi opravljajo.

STALNO PROUČEVANJE POSLOVANJA

NEIZOGIBNA NALOGA TUDI GOSTINSKIH ORGANIZACIJ

Prejšnji petek je bil deseti redni letni občni zbor Gostinske zbornice za celjski okraj. Poročilo o delu, problemih in nalogah zbornice ter gostinskih gospodarskih organizacij je imel predsednik ZMAGO LIKAR, ki so mu pri volitvah izrekli ponovno zaupnico in ga vnovič izbrali za predsednika zbornice.

Stavke v Spaniji, nemiri v Portugalski! Ves svet se je ozrl, saj je desetletja kazalo, da sta obe diktaturi zatrla sleheren izraz ljudske volje z vsemi sredstvi, ki jih imata oba fašizma na razpolago. Čeprav so štrajki v Spaniji ekonomskega značaja, imajo seveda svoje politično ozadje. Zanimivo je in seveda značilno, da v teh dneh Franca ne podpira cerkev, kar pomeni, da se ga odreka najreakcionarnejša sila španskega polotoka in to v znamenju zadnje papeževe okrožnice, napisane zaradi adaptacije Vatikana na sodobne bojne metode zahodnega bloka.

Ce se "je končno zahodni štab le začel rahlo sramovati Mussolini-jevega in Hitlerjevega zaveznika, je pa stvar drugačna na drugem koncu sveta v Laosu, kjer je gibanje Patet Lao razbilo desničarso vojsko. ZDA se potolčenih zaveznikov ne morejo odreči, čeprav vedo, da v Laoski deželi nič ne pomenijo. Ker pa nimajo drugih, jih s svojo vojaško pomočjo silijo naj se vendar pobotajo s predstavniki Patet Lao in omogočijo nevtralnemu Laosu, kar je skupna želja ZDA in SZ. Niti ena niti druga država ne želi, da bi tu prišlo do nove Koreje, kar bi okrepilo kitajsko moč in vpliv. To pa menda ne želita ne SZ ne ZDA. Da bi vojaška dejanja v Tajlandu dobila bolj integracijski značaj, so intervencijo ameriške vojske podprli člani SEATO pakta, Velika Britanija, Nova Zelandija in Avstralija, medtem je Kanada to odločno odklonila. Hruščev pa je ameriško potezo v Tajlandu kvitiral s pravim ukrajinskim sarkazmom, češ, nikar ne bodite žandarji sveta. Vloga nekdanje svete aliance je namreč ameriški pomojni politiki z njeno vojaško in gospodarsko pomočjo res najbolj podobna.

Kljub tej nestrpni ideološki vojni med blokoma pa se nadaljuje "sondiranje". Razgovori o Berlinu so zastali, zato pa je Kennedyjev novinarški šef Pierre Stalinger na Ažubjevo povabilo sondiral teren pri Hruščovu, astronaut Titov pa se je istočasno mudil v ZDA. Vendar se take stvari komaj da poznajo na mraku obeh obrazov, ki se mrko gledata preko kupa orožja. Zenevska pogajanja o razorožitvi so že spet pred betonskim zidom: Zorin je napadel ameriška oporišča, Hruščev pa zagrozil z novimi atomskimi poskusi, če ZDA ne bodo sprejele sovjetskega predloga o atomu.

Zdaj je v atomske klub spet odločno posegel de Gaulle. Ameriški "Newsweek" piše, da se Francija in Nemčija že resno pogovarjata o sodelovanju pri skupni atomski oborožitvi. De Gaulle hoče ustvariti močno moderno nacionalno armado. Ne zaupa povsem ZDA, a ve, da je odvisen od njihove moči, kljub temu pa precej francosko. Ker je kljub vsemu še realist, ve, da je atomska energija danes že nekaj, kar iz oborožitve ni mogoče odpraviti, zato zahteva atomsko orožje in to tako odločno, da stoji atlantski pakt pred razcepitvijo ali pred reorganizacijo. De Gaulle ima svoje koncepte, vse z enim samim ciljem, da bi nastopal kot tretja velesila na svetu. Na tiskovni konferenci je napovedal, da bo Francija uredila vse, kar je v zvezi z njenim kolonialnim imperijem in da bo sedelovala pri preureditvi Evrope v političnem in gospodarskem pogledu. Možu je treba priznati, da je pri tem prožnejši od starega nemškega kanclerja, oba pa spretno izrabljata svetovni položaj za krepitev svojih dežel.

V Alžiru vojna pravzaprav traja. Francoska vojska se težko vživlja v priznanje alžirske osvobodilne armade, policija pa prekrižanih rok dopušča, da oasovci z minometi obstreljuje alžirske hiše. Proces proti Salanu kaže, čemu se je Francija z evianskimi sporazumi odrekla. Če se je odločil za to tudi general de Gaulle, pomeni, da razume, kam gre tok časa. Kolonialni oficir Salan se tudi na zatožni klopi ni odrekel snu o francoskem imperiju, ki ga je v prahu rušeče se dobe komaj še videti. Človek je res lahko jetnik preteklosti, tako da ne vidi ne sedanosti ne perspektive v prihodnosti.

T. O.

Gostinske gospodarske organizacije so v preteklem letu v večini primerov dosegle predvidene uspehe; novi pogoji poslovanja so povzročili težave le manjšim gostinskim obratom, predvsem pa tistim, ki zaradi enih ali drugih vzrokov (med njimi tudi zaradi zaostankov v knjigovodstvu) niso bili redno in sproti seznanjeni s poslovnimi uspehi. Spričo takšnih pogojev niti kolektivni ne samo, da niso bili seznanjeni s problemi, temveč niso niti mogli nanje pravočasno reagirati. Če so nekatere gostinske organizacije že lani prišle v prav neprijeten položaj zaradi tega, ker niso mogle spremljati in analizirati stanja ter poslovanja, bo letos zaradi mnogih sprememb v tem pogledu še slabše. Ali z drugimi besedami — analize poslovanja in razprave o vseh problemih in nalogah v okviru celotnega kolektiva bodo prav zdaj postale neizbežen imperativ.

Gostinstvo celjskega okraja je lani doseglo nekaj nad tri milijarde in 36 milijonov dinarjev prometa, oziroma za 21 odstotkov več kot v 1960. letu. Na zvišanje gostinskega prometa je vplival povečan turistični promet, nadalje nekaj novih gostinskih obratov, zlasti pa že povisjanje cen alkoholnih pijač in hrani.

Gostinstvo postaja vedno bolj samostojna in akumulativna panoga. Žal pa zasledimo primere, da podjetja niso prenesla v svoje sklade sredstva, ki so nastala zaradi ugodnosti pri pavšaliranju družbenih obveznosti in tako niso težila za akumulacijo sredstev za sistematično urejevanje svojih investicijskih potreb. Gostinski delavci so sicer že spoznali prednosti dela v funkcionalno lepo urejenih poslovnih prostorih, žal pa ustvarjena amortizacija še zmeraj ne zadošča za obnovo, kaj šele za odpravljanje zastarele tehnične opreme. Spričo tega se pojavlja težnja po združevanju razdrobljenih sredstev z ustanavljanjem močnejših gostinskih enot. Ta težnja je razumljiva in pozitivna vse dotlej, dokler se zanjo sporazumejo člani vseh prizadetih kolektivov in dokler jo spremlja decentralizacija samoupravnih organov v posameznih enotah.

Lani so gostinska podjetja vložila 409 milijonov sredstev za investicije in s tem izpolnila 76 odstotkov predvidenega investicijskega programa.

Gostinstvo celjskega okraja je lansko leto dobilo s hotelom Paka v Velenju prvi novi večji objekt; letos pa bosta izročena namenu nadaljnja dva: hotel ter obrat družbene prehrane in Celju. To je razveseljiva ugotovitev, pa če-

prav se že zdaj pojavlja vprašanje, kako bosta nova obrata premagala začetne težave, zlasti še ker bosta morala še takoj na začetku zraven plačila anuitet prevzeti še vse ostale družbene obveznosti. Zato ni naključje, da so ta in vsi podobni primeri sprožili vprašanje delnih olajšav za nove obrate.

Značilno za gostinstvo celjskega okraja je znižanje prometa z alkoholnimi in znatno zvišanje

(za več kot desetkrat) prometa z brezalkoholnimi pijačami, zlasti sadnim sokovi. Ta ugotovitev narakuje, da se bodo morala tudi gostinska podjetja prilagoditi novim zahtevam in potrebam potrošnikov, da bodo morala pristihniti spremenjeni strukturi prometa. Gostinske delavce pa čakajo v letošnjem letu še druge naloge; nekatere bo prinesla bližnja turistična sezona, druge pa težnja po stabilizaciji. Gotovo je, da bodo ljudje prav zdaj zelo kritični do vsakršnega zviševanja cen, ki v javnosti ne more dobiti prav nobene opore. In končno tu je še stalna skrb za izobraževanje, za strokovno izpopolnjevanje.

-an

NAVZLIC DEŽJU

uspešna stečanje MLADINE STAJSERSKE

Četudi zadnja nedelja ni bila najbolj primeren dan za izlete v naravo in gore, se je na Boču, na zborovanju mladine Stajerske, ki sta ga vestno pripravljala mladinska komiteja za celjski in mariborski okraj, zbralo okoli dva tisoč mladih ljudi. Mnogi med njimi so tja prišli že v soboto popoldne, večina pa šele v nedeljo zjutraj, navzlic dežju in hladnemu vremenu. In čeprav je bilo več mokrih kot suhih in četudi za vse ni bilo prostora v planinski postojanki, pa so si morali zaradi tega zavetje iskati drugje, pod dežniki in plašči, vedrega razpoloženja ni manjkalo. Mladost je premagala slabo vreme. V pesmi in živahnem kramljanju so pozabili na mokre lase, na premočene obleke... Ko pa so mednje prišli nekateri znani politični delavci in zlasti še nekdanja komandanta partizanskih enot kot član Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije Jože Borštnar, predsednik Okrajnega združenja borcev NOV v Celju Ivan Kovačič-Efenka, pa še predsednik Okrajnega komiteja Ljudske mladine v Celju Zvonko Dragan, ploskanja in pozdravljanja ni bilo konca. Začelo se je zborovanje, ki so ga sprva hoteli odpovedati in preložiti na naslednjo nedeljo, začelo se je zborovanje, ki je bilo močno podobno improviziranemu, a zato nič manj pomembnemu in uspelemu partizanskemu mitingu. Namesto za govorniški oder, je to Jože Borštnar stopil sredi sobe kar na stol in začel govoriti, tako kot nekoč borcev četrte operativne cone. Toda, zdaj je imel okoli sebe druge borce, mlade ljudi iz sol in podjetij. Zato jim je govoril o ljudski revoluciji, o borbi za svobodo, govoril pa je tudi o liku največjega borca jugoslovanskih narodov za svobo-

do, o liku tovariša Tita, ki praznuje svoj sedemdeseti življenjski jubilej. Nazadnje pa je opozoril tudi na nekatere naloge, ki jih terja današnji čas od vseh skupaj, in tako tudi od mladine. Zborovanje se je končalo z obljubo, da bo mladina z vestnim izpolnjevanjem svojih nalog v solah, podjetjih, na vasi in ustanovah na najbolj primeren način počastila življenjski jubilej tovariša Tita.

Govoru tovariša Borštnarja je sledil še kratek kulturni pr-ogram, zatem pa so mladi ljudje krenili k spomeniku padlih borcev in tjakaj položili nekaj ven-cev.

Tako se je končalo srečanje mladine Stajerske, ki navzlic dežju ni izgubilo na pomembnosti in slovesnosti. M. B.

18 let

Dva razloga sta me vodila, da sem Roziko Novakovo, mnogi ji pravijo kar Roža, izbra za intervju. Prvi se je pojavil ob vsteli, da bo ta učenka tretjega b razreda celjskega učiteljskega dogovarjala na zaključni proslavi dneva mladosti v nedeljo v Kumrovcu, na vprašanja o nastanku slovenske države, drugi pa ob novici, da bo prav danes, na dan mladosti, slavila svoj osemnajsti rojstni dan. Zato, preden nadaljujem, iskrene čestitke ob vstopu v polnoletnost, čestitke z željo, da bi jo tudi v naprej spremljala dobra volja, mladostna ustvarjalnost, sreča in zadovoljstvo.

Moram priznati, da je bil razgovor nadvse prijeten; morda tudi zaradi tega, ker se nanj nisem posebej pripravila, ker nisem imel v naprej določena vprašanja, ampak so se rodila kar sproti ob pomenku o soli in delu mladinske organizacije, o "konjičku" v prostem času in še o marsičem. Bil je sproščen in živahen, bil je življenjski... skratka, pogovor je bil v nekem smislu odsev njenega bitja, odsev in izliv mladosti.

Vprašujete me, zakaj sem se odločila za učiteljski poklic. Nisem žudega. Otrke imam rada; veselim se dela z njimi. Nekaj plove na to poklicno odločitev pa je imelo tudi delstvo, da imamo učiteljske v Celju. Ne vem, kako bi bilo, če bi odšla na šolanje v Ljubljano. Tam sta že starejša brat in sestra. Studij v Ljubljani je drag; zato bi bila za našo družino prebuda obremenitev, če bi šla po njuni poti. Sicer pa, ni mi žal. Do učiteljskega poklica čutim veselje; vem, da bom srečna.

Kako se počutite v soli in kaj dela mladinska organizacija?

O učenju rajši ne sprašuje. Saj veste, dosti ga je, zlasti zdaj proti koncu leta. Sicer se v soli dobro razumemo, tudi s profesorji odkrito in sproščeno obravnavamo vse naloge in probleme. Skoraj isto velja za mladinsko organizacijo. Navzlic temu se mi zdi, da včasih le preveč govorimo, da pa nam zmanjka sapa, ko bi morali neko stvar izpeljati do konca.

Intervju

— Za kaj se pa zanimate v prostem času?
— Moj osebn "konjiček" je zbiranje razglednic. Razen tega igram prvi brač v tamburškem zboru železniškega prosvetnega društva "France Prešeren". V soli sodelujem v pevskem zboru, in končno, tudi v gledališče rada zahajam.

— Kako pa je kaj z glasbo?
— Čeprav sem bolj navdušena za zabavno glasbo, se hkrati ogrevam tudi za resno, zlasti za opere.

— In kino?
— Malokdaj zaidem vanj. Zato pa rajši zbiram denar in si kupujem gramofonske plošče.

— Ne zamerite mi prosim, če posežem še malo v družinsko okolje.

— Oh, kakaj neki. Veste, je veselo, in ponosno nadaljevala, četudi ne živimo v izobilju, smo vsi skupaj zelo srečni; tako tudi jaz. Imam zlate starše, ki se trudijo, da bi nam bilo kar najlepše. Oče je delavec v Cinkarni, mati pa v Topru. Rečem vam, pri nas je najlepše ob sobotah, ko se vsi zberemo. Takrat se pogovorimo za ves teden nazaj.

— Naj za konec razgovora ostane še radovednost: kaj si želite za rojstni dan?
— Nič posebnega. Morda samo to, da bi se v soli dobro učila. Zaradi daril pa, kar koli bom dobila, bom zadovoljna.

— Se enkrat — srečno in vse najboljšo!
M. Božič

Pripravljene na sezono

V pripravah na letošnjo sezono je Celjska turistična zveza skupaj s turističnimi družbenimi organizacijami pripravila obširen program, ki bo moral roditi pozitivne rezultate. Tako so izvedli propagandno akcijo v časopisih bratskih republik, vsem domačim in velikemu številu tujih potovalnih agencij pa so poslali propagandni material itd. V tisku je propekt šempetrskih rimskih izkopanih, za avstrijsko in nemško turistično tržišče pa je velika pridobitev knjiga dr. Leskova: Die Kur in Rogaška Slatina.

Da so bile vse te propagandne akcije pravilno usmerjene se čuti že danes, saj mora Celjska turistična zveza kar naprej odgovarjati na številna pisma, ki se zanimajo za turistične razmere pri nas.

Kaj pa društva? Tudi ona so marljiva, samo škoda, da jih ta-

rejo finančne skrbi. Olepševalne akcije so v teku, prav tako urejevanje turističnih postojank in objektov. Večja turistična društva (Celje, Rog. Slatina, Dobrna, Velenje) pa se pripravljajo tudi na organizacijo prireditev in izletov.

Veliko dela čaka tudi gostince. Penzijske cene niso pretirane,

v Vitanju in Ljubnem pod 1000 dinarjev, drugod okoli 1500 din. v zdraviliščih pa nekaj nad 2000 dinarjev.

Celjsko turistično področje je torej pripravljeno na sezono. Zato upajamo, da bo letos prekoračeno število 600.000 nočitev.

-jz

Na Ostrožnem...

V prijetni senci pod drevesi maljnega gozdička na Ostrožnem so se v tork popoldne zbrali celjski mladinci. Mednje so prišli tudi številni mladi pripadniki celjske garnizije LJA; srečanje pa posvetili dnevu mladosti ter 70-letnici rojstva predsednika Tita. S tem povsotilom in podzravom, ki je veljalo okoli tri tisoč mladim ljudem, je slavnostno zborovanje začel predsednik Občinskega komiteja Ljudske mladine Celje tev. Fredi Golavšek, za njim pa je spregovoril še sekretar CK LMS tov. Zdravko Krivina. Ko je govoril o nalogah mladege rodu, je dejal, da je mladina sedanega časa, kot naslednica tiste generacije, ki je izbojevala svobodo, pripravlje-

na, da z vsemi svojimi močmi sodeluje pri izgradnji nove socialistične domovine.

Zatem se je zvrstil zanimiv in izredno kvaliteten kulturni in zabavni program, v katerem so sodelovali dijaki in dijakinje celjskega učiteljskega ter mladi pripadniki LJA. To je bil uspešen nastop pevskega zbora in brigadirskega seksteta, solistov, recitatorjev in pisalcev in ne nazadnje mladina — vojak iz Črne gore, ki je ob spremljavi guselj zapel borbeno pesem. Drugi del srečanja celjske mladine s mladimi pripadniki Jugoslovanske ljudske armade pa se je odvijal pri najrazličnejših športnih nastopih ter družabni prireditvi.

Mladinska pevška slavnost v Celju

Tisoči mladih pevcev bodo v nedeljo 27. maja 1962, napolnili celjske ulice in dali svojstven pečat mestu.

To veliko mladinsko slavnost ima letos, ko ni Mladinskega pevskega

festivala, prav posebno obeležje. Mladina okraja Celje želi pokazati množičnost in napredek v pevski kulturi.

Izredno močno gibalo cele prireditve pa je, da je to mladinsko pevsko slavnost v počastitev življenjskega jubileja našega predsednika — maršala tov. TITA.

Zelimo, da bi se oklenila naša mladina z vsem ognjem in ljubeznijo petja narodnih, partizanskih in umetnih pesmi. Vsaka teh pesmi govori o ljudstvu — njegovem življenju, trpljenju, borbi in svobodi. Naj bo pesem vren tolmač življenja delovnih ljudi, lepote naših krajev, toplih čustev in želja.

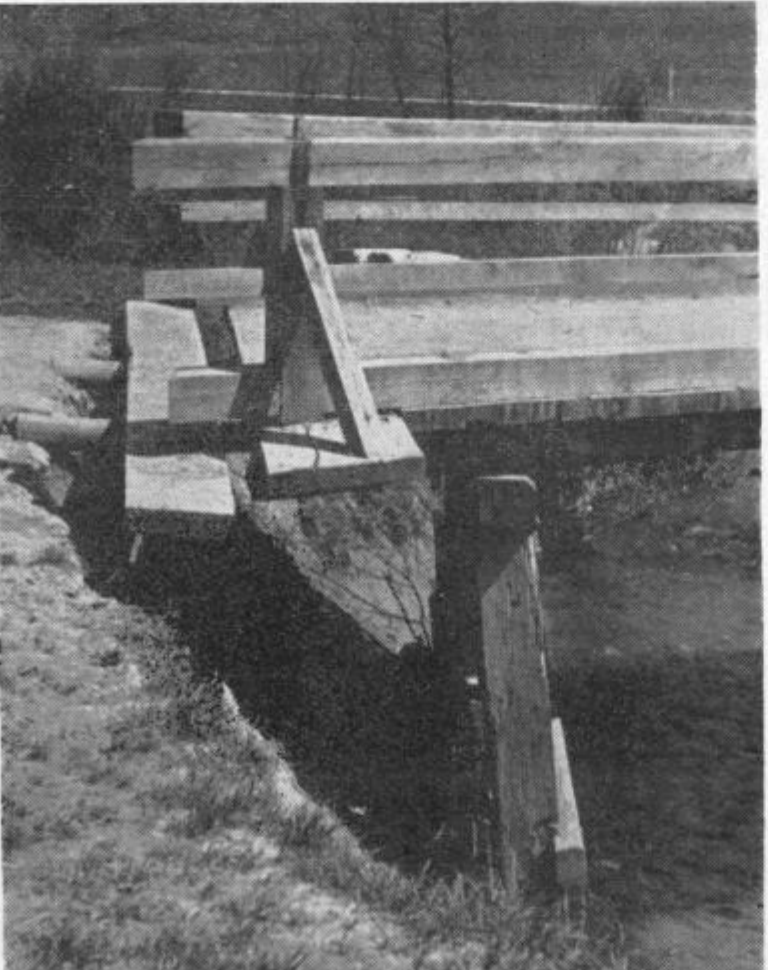
Z govorom predsednika Izvršnega sveta tov. Borisa Kraigherja se bo ta pevška manifestacija spremenila še v pomembno politično zborovanje.

OKRAJNA REVILJA MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

Na predvečer mladinskega pevskega slavnosti se bo vršila v soboto, 26. maja ob 20. uri v Narodnem domu OKRAJNA REVILJA MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV.

Najboljši zbori občin celjskega okraja bodo nastopili ta večer in pokazali sadove svojega večmesečnega rednega in v ljubeznijo do petja prepojenega dela.

Šest do osem zborov bo izbranih za nastop, na katerem bosta izbrana dva zbora, ki bosta zastopala okraj na republiški mladinski pevski reviji drugo leto.

Ceprav je slika dovolj nazorna, pa velja vseeno pripisati nekaj besed na račun tistih, ki ne kažejo nobene pripravljenosti, da bi to luknjo pri mostu zamašili in tako preprečili nesrečo, ki preži in čaka, da bo nekoga doletela (morda ga je že). Ta most je na Pečnici v Sentjurju, na poti, ki pelje od osnovne šole čez travnik k stanovanjskemu naselju.

Od analiz k ukrepanju

Pretekli teden je bilo na OO SZDL posvetovanje predsednikov občinskih odborov SZDL, na katerem so obravnavali pereče probleme in naloge s področja gospodarstva. Socialistična zveza, naša najmočnejša politična organizacija bo morala razviti vse svoje sile ne samo pri odpravljanju negativnih pojavov sedanosti, temveč ustvariti sistem stalnega in nepretrganega delovanja, da bo takih pojavov čim manj. Predsedniki občinskih odborov SZDL so na seji obrazložili glavne značilnosti stanja v svojih občinah, kar pomeni, da je problematika v občinah znana, čeprav ponekod manjka še zanesljivejših analiz. To je v bistvu tudi ena osnovnih pomanjkljivosti, ki jemljejo politični akciji učinkovitost. Teme-ljito poznavanje razmer je podlaga za vsako družbeno-politično akcijo, zato morajo zlasti občinski

odbori SZDL s takim temeljem tudi razpolagati.

Na seji je bilo nadalje jasno povedano, da je treba od ugotovitev preiti k ukrepanju, k mobilizaciji najširših množic za izpolnitev številnih nalog, ki so jih po govoru tovariša Tita razpravljali na terenu jasno pokazale. Ni treba poudarjati, da nimajo najrazličnejše sekcije SZDL zdaj samo polno možnosti, temveč tudi veliko dolžnost, da aktivno pripomorejo k uresničenju vseh teh številnih nalog bodisi s področja gospodarstva ali družbenega upravljanja v komunih.

Na seji so govorili tudi o potrebi hitrejšega uresničevanja sklepov in priporočil s plenumom OO SZDL. Pri tem morajo v občinah najti pot do konkretnih problemov in jih temu ustrezno tudi obravnavati.

Komisije so že začele z delom

Komisije pri občinskih ljudskih odborih, ki bodo v naslednjem obdobju pregledale pravilnike o notranji delitvi dohodkov kolektivov, so že pričele z delom. V prvem obdobju so operativne službe občinskih ljudskih odborov preskrbele vse potrebno gradivo, ki hkrati kaže na akutne in najbolj problematične primere, ki jih bo potrebno tudi najprej reševati.

Tako so se sestale že nekajkrat komisije v domala vseh občinah celjskega okraja. Delo so razdelili po etapah, dodelili pa so se tudi, da bodo posamezne probleme obravnavali predvsem v absolutnih številkah, ker odstotki v podrobnih obravnavi zelo varajo.

Zanimiva pa je že prva analitična obdelava osebnih prejemkov v celjski občini. Čeravno trgovina z osebnimi dohodki ni na prvem mestu, je prav tu značilen pojav, ki bi ga le težko opravičili. Posebna komisija je namreč ugotovila, da so imeli največje povprečne osebne dohodke pri podjetju »Kurivo« in da je tudi direktor tega podjetja, čemur lahko mirno tudi rečemo malo podjetje, imel najvišjo trgovsko direktorsko »plačo« v vsem okraju.

Hkrati pa tudi natanko vemo, da pri prodaji premoga in drv spretnost v trgovanju ne igra posebne vloge, nasprotno — Celjani celo vedo povedati, da to podjetje v določenem obdobju ni niti moglo zadostiti zahtevam prebivalcev. No, in ali ni to konjunktorni

dobiček in izredni dohodek?

Podobnih primerov je še več, le da morda niso tako ostro priložni na površje. Jasno pa je, da tudi ne bodo ostali skriti, čeravno se mnogi v zadnjem obdobju trudijo, da bi z izmaličenimi podatki ustvarili drugačen videz od resničnega. Zal pa so občinske komisije s to predpostavko že v

naprej računale in so na podobne poizkuse pripravljene.

Občinskim komisijam pa bodo v velikih meri pomagale komisije, ki so jih v nekaterih bolj organiziranih podjetjih ustanovili in ki bodo ugotovile dejanski porast proizvodnosti in proizvodnje nasploh, in sicer povsod po istih merilih.

Dvakrat narobe

Pred kratkim so se sestali proizvajalci v nekem celjskem podjetju. Konstruktivno so razpravljali o nekaterih zelo perečih vprašanjih, ki so zaradi hitro naraščajočega motornega prometa za kolektiv še toliko težja. Govorili so tudi o nekaterih posebnostih in nekaterih slabostih. Prav je tako, zakaj jih ne bi odpravili, so dejali, in sicer kar doma!

Vendar pa je zanimiva ugotovitev, da so kvalificirani delavci vpraševali, kdaj bo delil dobiček, ki ga je obljubil tovariš...!

Ta je pa nekoličko prehuda. Kar dvakrat narobe in če še vemo, da je prav sedaj največja napaka delati napake, sta ti dve napaki res neprijetni; in sicer ne več za osebo — za ves kolektiv. Kajti vodilne osebe niso zato po-

stavljene, da bi obljubljale nagrade ali »dobiček«, temveč so le operativni vodje v gospodarski organizaciji. O delitvi sredstev odločajo samoupravni organi — torej bi le oni lahko »obljubljali«!

Razen tega pa je s predpisi natančno določeno — s sedanji dopolnitvami pa še bolj — da je delitev sredstev za osebne dohodke lahko vezana samo na večjo storilnost kolektiva in vsakega posameznika.

Zaradi tega se pa zdi bolj logično, če bi nekdo, ki bi te stvari moral vedeti, le nehal obljubljati in bi raje proizvajalcem razložil, kako se delijo sredstva za osebne dohodke in po katerih kriterijih se naslanjajo na storilnost!

Proizvodnja in izobraževanje

V sredo popoldne je bil redni letni občni zbor Občinskega sindikalnega sveta Celje. Letošnji občni zbor je bil tudi po obliki posebnost, kajti člani predsedstva so na posebnem zasedanju že pred meseci ugotovili, da obstaja toliko vzporednih problemov, ki jih ne kaže obravnavati na občnem zboru, saj bi sicer razpravo razdrobili. Zaradi tega so pripravili vrsto posvetovanj z delegati, kjer so posamezne probleme natančno obdelali in jih tudi rešili. Tako so vrsto predlogov predložili tudi občinskemu ljudskemu odboru, ki bo o predlogih na rednih zasedanjih posebej razpravljal in o njih sklepal.

Na občnem zboru so obravnavali tri kapitalne naloge — povečanje proizvodnje, izobraževanje in notranjo delitev sredstev. To pa so tudi osnovne naloge, ki jih je pred vse nas zastavil 6. maja v Splitu tovariš Tito.

Občni zbor, pripravljeno gradivo in udeleženci v razpravi so dokaj odločno povedali, da je v sedanjem obdobju izobraževanje bistvena naloga. Kajti nekatere formalnosti, ki so se ponekod pojavljale, morajo izginiti iz prakse

samoupravnih organov. Jasno pa je, da bo popoln upravljevalec le proizvajalec, ki bo za to nalogo tudi usposobljen. In dejansko cela vrsta slabosti, ki jih je v Splitu obsodil tovariš Tito, izvira iz nezadostnega in neprizadetega sodelovanja in delovanja proizvajalcev v samoupravnih organih. S to nalogo pa je tesno povezana naslednja — še bolj vsebinska — okrepitev delavske samoupravljalne. Kjer namreč samoupravljalne ni postalo nosivec razvoja, kjer so samovoljno lahko odločali posamezniki, tam so delovni ljudje utrpeli tudi največja prenečenja.

V razpravi so delegati še posebej opozorili, da šablon za notranjo organizacijo sistema delavskega upravljanja ne more biti, da pa to ne sme biti izgovor, češ da zaradi posebnih razmer samoupravni organi niso še mogli zaživeti. Taki izgovori so dokaj prozorni in se za njimi navadno skrivajo drugi interesi. Razen tega je letošnji občni zbor občinskega sindikalnega sveta še posebej poudaril, da morajo sindikalne podružnice in samouprav-

ni organi postati nosilci čuvanja zakonitosti.

Na občnem zboru so podrobno obravnavali tudi nekatere probleme šolstva, življenjskih pogojev zaposlenih in podobno.

Od »A« do »Ž«

V sredo popoldne se je sestel kolegij strokovnih zbornice za celjski okraj. Razpravljali so o nekaterih perečih gospodarskih problemih, ki jih v sedanjem obdobju ni več možno reševati različno.

Najprej so obravnavali osnovni problem, ki ga je potrebno rešiti v prvem obdobju, in sicer da se znižajo marže v trgovini, kjer so bile previsoke in neopravičljive. Razen tega so menili, da bo potrebno pri obravnavanju tega problema reševati tudi posamezne primere in bi vsa povprečja bila le nepravilna skica dejanskega stanja. Nekje imajo kolektivni težave zaradi večjih anuitet, druge posebni pogoji (premala naseljenost) onemogočajo velik promet in podobno. Razen tega pa bi v nekaterih primerih povprečje pomenilo za kolektive celo možnosti za povečanje cene nekaterim proizvodom. In sicer predvsem tam, kjer so zaradi velikega prometa ustvarjali zlasti zaradi ugodne lokacije precejšnje dohodke. Take pojave vsekakor ne bo možno dopustiti.

Podrobno so obravnavali tudi nekatere podražitve, ki jih je v zadnjem obdobju povzročila industrija. Tako je na primer televizijski sprejemnik RIZ kar za 30 tisoč dražji, čeravno gre za domala isti tip, ki v proizvodnem postopku ne bi smel biti dražji. Na sestanku predstavnikov vseh zbornic so se domenili, da bo trgovina nenehno opozarjala na te negativne pojave, ki jih bo razumljivo potrebno vzporedno odpravljati.

Ko so obravnavali nekatere posebnosti iz obrti, so udeleženci razgovora prav tako menili, da tudi v tej panogi ni pogojev za podražitve — zlasti ne v primerih, ko si obrtne delavnice skušajo z višjimi cenami povečati osebne dohodke. Zanimiva je tudi ugotovitev, da je pri frizerski stroki povprečni osebni dohodek brez posebnih prejemkov kar 28 tisoč dinarjev.

Domenili so se tudi, da bodo zbornice posebnosti sprti analizirale na kolegiju zbornic, kjer pa ne bi zadostovala avtoriteta zbornice za ureditev nekaterih anomalij pa bodo nastopili skupno ali pa bodo prosili za intervenco upravnih organov.

Utrujena?

Spomladansko sonce je tako blagodejno, čeprav je letos bolj pozno, da se muci niti gledati ne ljubi. Kot bi se vrtil okrog nje kakšen kavalir, je gizdalnsko gledala v fotografa. Samo rahlo je pripila veke: »Slikaj me! Zvezda sem, lepota svojega rodu! Najbrž najlepša... seveda, zagotovo najlepša!« Od svoje lepote je muce za utrujena v prvih spomladanskih dneh. Pa saj ni čudno! Take lepote živijo v narobe svetu: čez dan dremljejo, ponoči mi-jakajo in rajajo!

Skupna seja svetov

Pred dnevi je bila v Celju skupna seja občinskih svetov občinskega ljudskega odbora Celje. Skupno so zasedali svet za industrijo, svet za trgovino in svet za delo. Pogovorili so se o nekaterih najvažnejših nalogah, hkrati pa so poudarili, da obstaja še precej možnosti, da se tudi nekatera druga podjetja, ki doslej niso izvažala, vključijo v mednarodno delitev blaga.

Skladiščni prostori

Podjetje Toper je že precejšnji del proizvodnje usmerilo na zunanji trg. Istočasno pa skušajo uresničiti poseben aranžman, ki jih bo še bolj vezal na zunanje tržišče. Oviru so le skladiščni prostori, ki jih doslej niso mogli dobiti. Sodijo pa, da bodo skupno z občino tudi ta problem ugodno rešili.

ZANIMIV SKLEP

Na eni izmed zadnjih sej okrajnega ljudskega odbora v Slisku, ko so obravnavali nekatere anomalije glede osebnih dohodkov, so odborniki sklenili, da bodo v njihovem okraju predstavljali najvišji nivo osebnih dohodkov osebni prejemki predsednika okrajnega ljudskega odbora. Kajti gotovo je, da ima on za vsa gospodarska dogajanja in za razvoj vsega okraja polno odgovornost. Zaradi tega bi tudi bilo neznosno, da bi se še naprej dogajalo, da bi osebni prejemki voditelja neke male gostilnice ali ope-

rativnega voditelja male tovarne bili večji od prejemkov predsednika okraja.

Svet RESEVALNE POSTAJE CELJE je sklenil prodati:
3 RESEVALNE AVTOMOBILE ZNAMKE SKODA TIP 1201

Avtomobili so registrirani za leto 1962, v voznem stanju in jih je mogoče zelo praktično uporabiti kot dostavne avtomobile.

Vsa nadaljnja pojasnila v upravi zavoda, dnevno od 7. do 12. ure.

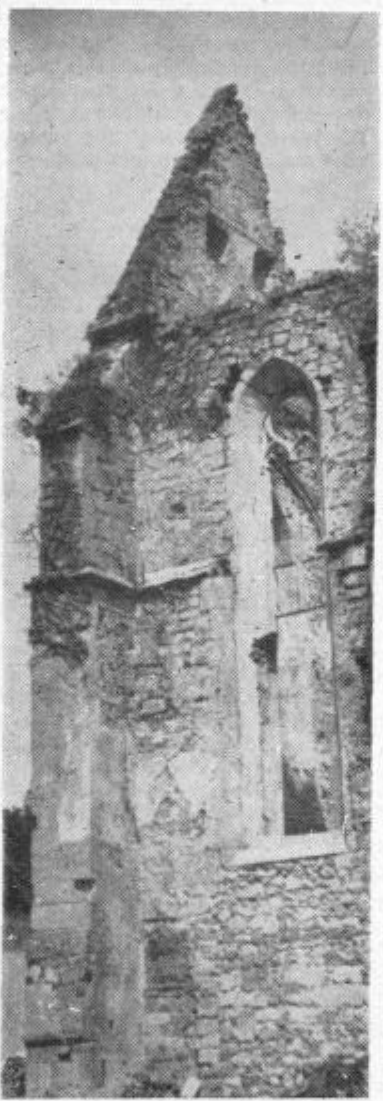
Razvaline in najstarejša gostilna

V malj dolinici od Špitaliča proti Zičam stoji osamljeno razvaline nekdanjega žičkega samostana. Zraven razvalin pa je še kot posebnost najstarejša gostilna v Sloveniji. Sedaj sicer več ne služi svojem namenu, ker jo zob časa neusmiljeno uničuje, vendar je tudi ona posebnost zase.

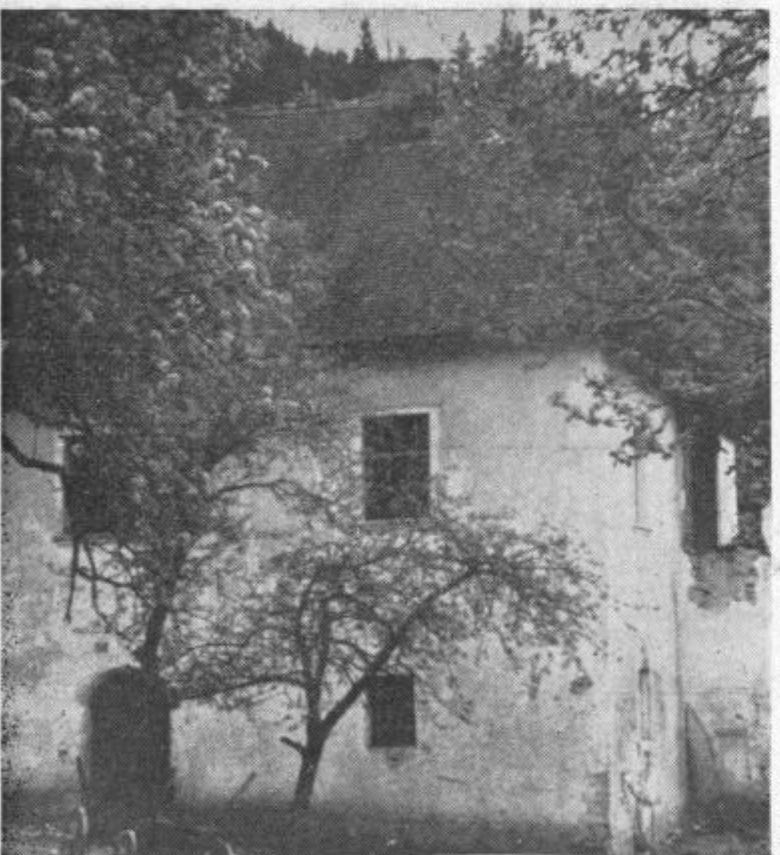
Ta de lje zaradi pomanjkanja prometnih zvez dejansko odrezan od zunanjega sveta. Gotovo pa je, da bi kraj obiskalo več turistov, če bi uredili prometne zveze. Tik ob ruševinah je konjiško gostin-

ska podjetje uredilo lično restavracijo, tudi tujske sobe bi lahko uredili, vendar sodijo, da bi lahko dobili več pomoči od Gozdnega gospodarstva iz Celja. Kajti v enem izmed starih zgodovinskih poslopij imajo delavci Gozdnega gospodarstva spravljen gnoj. Tega pač ne bi bilo treba, podobno kot si nihče ne misli, da bi v Friderikovem stolpu na Starem gradu spravljal silažo.

No in končno ali ni potrebno samo malo dobre volje?

Razvalina žičkega gradu

Staro gostišče. V notranjosti so še ohranjeni prostori kot so jih imele gostilne v prejšnjih stoletjih — prostor za gospodo, prostor za služinčad, prostor za živino s posebnim tramom, na katerega so živino privezali in nazadnje tudi posebna soba za posebne obiske.

V zadnjem obdobju v vseh kolektivih, v posameznih svetih občinskih ljudskih odborov, na zbornicah in v vseh ustanovah podrobno razpravljajo o nalogah, ki jih je tovariš Tito jasno zastavil 6. maja v Splitu. Predvsem so v precepu osebni dohodki, ki so tudi v našem okraju rasli neprimerno hitreje od proizvodnosti; in cene, ki so polagoma po drugi dokaj znani spirali lezle navzgor.

Tako je v tem obdobju osnovana naloga spraviti cene in osebne dohodke na osnovo lanskega decembra. Seveda upoštevajoč vse elemente storilnosti, kajti, če nekdo v juniju naredi za 25 odstotkov preko predpisanih normativov, potem mora sprejeti za toliko tudi več osebnih dohodkov. Vendar je potrebno povsod upoštevati lanskolletno osnovo, ki se lahko v takih primerih giblje navzgor. Kajti večja proizvodnja pomeni tudi povečanje blagovnih skladov in to ne more vplivati na stabilizacijo tržišča.

Vprašanje osebnih prejemkov v kolektivih hitro rešujejo. V večini primerov niti ni potrebno sodelovanje občinske komisije. Toliko bolj

Seštevek vseh naporov

pa je pereče vprašanje cen. Res je sicer, da je trgovina v nekaterih obdobjih izjavljala z maržami nemogoče akrobatske vrline, res pa je tudi, da z maržami vsega ne bomo uredili, čeravno bodo marže enotno urejene.

Sleherni proizvod, ki ga potrebuje na trgu, proizvedejo v tovarnah ali obrtnih delavnicah — oziroma, če gre za kmetijske pridelke, je to lahko kmetijski kombinat, oziroma proizvajalec. Od proizvajalca in do lastne cene pa do potrošnika in maloprodajne cene pa je žal dolga pot. Samo mala primerjava nam je pokazala, da za navaden stol imamo kar preko 25 kalkulativnih elementov, ki vsi lahko vplivajo na ceno. In samo eden od teh elementov je marža!

Zaradi tega se res zdi, da si mnogi niso na jasnem, kaj je potrebno. V tem trenutku

za uspešno rešitev zastavljene naloge ni potrebno valenje krivde ali izhodišča na druge, temveč je problem pri recimo 25 kalkulativnih elementih možno rešiti le tako, da se vsi vrnejo na decembrsko osnovo.

Zal pa se dogaja prav nasprotno. Na nekem skupnem sestanku industrijcev in trgovcev je bila razprava umirjena in usmerjena k problemu izvoza. Ko pa se pozneje srečajo le trgovci, začnejo kriviti industrijo in druge, industriji tožijo čez trgovino in podobno. Tako tožarenje pa dejansko nima smisla, ker ne daje nobenih rezultatov.

Zato je realna osnova, da zastavljene naloge uresničijo, da vsak očisti pred svojim pragom, kajti potem je rezultat že na dani.

Istočasno pa tiči namreč v hitrem uresničevanju le prve naloge, ki zadeva osebne do-

hodke, huda nevarnost. Kajti nezmanjšane cene ob hitrem padcu osebnih dohodkov, kjer ti niso bili upravičeni, bi prav tako negativno lahko vplivale na tržišče.

Nihče pa ne more reči, da so to dokaj lahke naloge, če zraven še povemo, da je povečanje proizvodnje in nujnost težnje za izvozom dodatna zadalžitev domala vsakega kolektiva. Zaradi tega nihče ne more mimo težav, nihče jih ne more zanikati, vendar pa težava ne pomeni, da nečesa, kar je možno, ne bi mogli uresničiti. Potrebna je le dobra volja, odločnost in predvsem reševanje posameznih problemov tam, kjer jih lahko člani kolektiva rešujejo — v svojem kolektivu!

Seštevek vseh naporov pa je nujno tudi hkrati uresničenje osnovnih nalog.

Mile Iršič

Komisija za sprejem in odpust delavcev
 Pohištvene industrije »GARANT« Polzela

razpisuje prosto delovno mesto

VARNOSTNEGA TEHNIKA

Pogoj: absolvent delavske šole in nekaj let prakse na tem delovnem mestu.

Plača po pravilniku. Ponudbe je poslati na upravo podjetja.

V predpripravah na plenum

Iz razgovora s predsednikom občinskega odbora SZDL v Žalcu Ivanom Debeljakom

Katero so trenutno najaktualnejše naloge Socialistične zveze v žalski občini?

Predvsem dvoje nalog. Izvedba zborov volivcev, ki morajo biti opravljene do 10. junija, in plenum občinskega odbora SZDL.

V razgovoru je predsednik občinskega odbora Ivan Debeljak pojasnil, da bo težje letošnjih zborov volivcev na prostovoljnih akcijah, v katerih bo šlo za posebno akcijo, namenjeno olepšavi posameznih večjih krajev. Da bi ta akcija čim bolj uspela, so pred dnevi sklicali sestanke predsednikov krajevnih organizacij SZDL, predsednikov krajevnih odborov, kakor predstavnikov ostalih društvenih organizacij. Ker bodo hkrati obravnavali tudi druga vprašanja, važna za posamezne kraje, so na sestanku govorili tudi o tem, naj bi dnevne reče kakor vsebino zborov volivcev temeljito pripravili, da bi tako prišla do polnega izraza volja obččanov. Kar zadeva prostovoljne akcije, v žalski občini ni kakšnih težav, saj

so ljudje pripravljene delati. Tako je prav posebej spodbudna akcija, ki so jo organizirali na Vranskem pred praznovanjem občinskega praznika. Ker namreč sredstva, ki jih je občinski ljudski odbor namenil za ureditev ceste in izgradnjo bazena, ne bodo zadostovala, je krajevni odbor SZDL organiziral prostovoljno delo, s katerim so pričeli prejšnji ponedeljek vsi odborniki in funkcionarji, a se jim bodo po svojih močeh pridružili vsi prebivavci Vranskega. Tako bo vsak dan do zaključka del delalo po 20 ljudi. Ta akcija ne kaže samo želje prebivavcev, da bi s svojim lastnim delom prispevali k ureditvi kraja, kjer bo 7. julija občinski praznik, pač pa istočasno tudi zrelo zavest, da bodo sadovi dela njihova trajna last.

Občinski odbor SZDL pa stoji naposled tudi pred drugo, enako pomembno nalogo, pred občinskim plenumom, ki bo še ta mesec. Kakor je dejal Ivan Debeljak, bo osrednje vprašanje, ki ga bo obravnaval, vprašanje delitve dohodka, povezano z namenom, da bi komisijske in posameznih podjetij in gospodarskih organizacij kakor ustanovah pričele intenzivnejše delati. S tem v zvezi bodo postavili na dnevni red tudi točko, o kateri je bilo sicer že mnogo razprav, da bi namreč dokončno odpravili osebne dohodke izpod petnajst tisoč dinarjev, ker namreč ti ne zagotavljajo življenjskega minimuma. Plenum

občinskega odbora SZDL bo prav tako razpravljala o problematiki obrtnih centrov. Trenutno so namreč v občini štirje obrtni centri, ki so bili ustanovljeni v naglici brez izdelanih konceptov in so se spričo tega pokazale dolobne hibe. Namesto da bi opravljali obrtne usluge, zaradi česar so jih ustanovili, bi hoteli centri postati podjetja, ne glede na to, da za to nimajo osnovnih pogojev. Plenum bo moral proučiti zlasti organizacijsko plat njihovega dela.

In končno bo moral plenum v skladu z najnovejšimi gospodarskimi ukrepi razpravljati o reviziji občinskega družbenega načrta kakor investicijski politiki, kjer bo nujno prišlo do določenih sprememb.

Izboljšati sindikalno delo

Na nedavni seji občinskega komiteja ZKS v Žalcu so razpravljali o vlogi sindikalnih organizacij in s tem v zvezi o nalogah komunistov. Ugotovili so, da aktivnost sindikalnih podružnic ni bila v skladu z razvojem decentralizacije in demokratizacije družbenega sistema. Vzrok za to je bil predvsem v premajhni popularizaciji sindikalnih organizacij, deloma pa tudi v zapostavljanju vloge, ki bi jo te morale imeti pri reševanju določenih vprašanj znotraj gospodarskih organizacij in ustanov.

Poglavitna hiba v delu sindikatov je bila zlasti v tem, da so se ti ukvarjali s postranskimi vprašanji, kakor z organizacijami posameznih izletov, preskrbovanjem

članov z življenjskim potrebščinami, pobiranjem članarine in podobnim, vsem ko so zapostavili svojo osrednjo nalogo, ki je v krepitvi delavskega upravljanja, v oblikovanju napredne zavesti v delovnih kolektivih, in boju proti birokratskim tendencam v kakršnikoli obliki, v gospodarstvu in izpolnjevanju sistema delitve dohodka, kakor v vsestranski skrbi za delovnega človeka.

V delu sindikatov je bilo tudi precej nejasnosti, kar zadeva sistem in metode, kako pristopiti k reševanju družbeno političnih in gospodarsko važnih problemov. Uveljavljala se je celo mentaliteta, po kateri je obravnavanje teh problemov v okviru sindikatov prezamužno in zgolj ponavljanje stvari, zaradi česar delo sindikalnih podružnic ni bilo koordinirano in akcijsko enotno. Istočasno so na seji ugotovili, da se je nekoliko zmanjšala tudi aktivnost komunistov v dejavnosti sindikatov, da pa ponekod tudi ni bilo dovolj močnih kadrov. Vse te slabosti so hromile tudi delo občinskega sindikalnega sveta.

Ker pa so sedanje kakor bodoče naloge na področju gospodarstva kakor družbenih služb tako zahtevne, da ob njih realizacija možna le ob vsestranski mobilizaciji vseh delovnih ljudi, zlasti pa delovanja Socialistične zveze in še posebej sindikatov, je občinski komitej ZKS sprejel nekatere konkretne zaključke. Vsem organizacijam Zveze komunistov v podjetjih in ustanovah je priporočil, da napravijo analizo problemov svojih sindikalnih podružnic in proučijo vzrok njihove nezadostne dejavnosti. Prav tako

bi bilo močnejše angažirati zlasti tiste komuniste, ki v sindikalnih delujejo, hkrati pa poskrbeti za ustrezne kadre tam, kjer ti niso dovolj aktivni. Da bi zagotovili boljše vsebino in metode dela sindikalnih organizacij, bodo priredili za vodilne delavce poseben seminar. Zlasti važno pa bo, da bodo sindikati usmerili svojo dejavnost v reševanje družbeno političnih in gospodarskih problemov svojega področja, saj je kotično prav v tem njihova osnovna naloga.

PARADA MLADOSTI V ŽALCU

V okviru dneva mladosti, posvečenega praznovanju življenjskega jubileja našega maršala Tita, so se te dni pričele v Žalcu množične prireditve. Tako so med drugim odprli v dvorani hmeljarskega doma dvojce razstav, od katerih je bila prva posvečena 20-letnici mladinskih delovnih brigad in druga pionirskim odredom, istočasno pa so se pričela tudi športna tekmovanja. Medtem ko se je okrog 200 mladincev, članov aktivov Ljudske mladine, Zveze borcev in sindikatov udeležilo slovesnosti na Boču, je bila danes parada mladosti, v kateri je nastopilo blizu 3000 udeležencev. V paradji so prikazali posamezne dejavnosti društev Partizan, tabornikov kakor šolske mladine.

Prireditve v počastitev dneva mladosti se bodo nadaljevale še v naslednjih dneh s tekmovanji v odbojki, košarki in rokometu. Zaključila jih bo velika baktada s taborniškim ognjem in kulturnim programom na igrišču Partizana v Žalcu, medtem ko bo jutri zvečer v dvorani hmeljarskega doma svečana akademija, ki jo prireja občinski komitej LMS.

Praznovanje v Ljubnem

V noči od 18. na 19. maj 1942. leta je I. savinjska četa prvič napadla močno utrjeno nemško postojanko. Ta napad sodi med prve večje napade partizanskih enot na sovražnikove utrdbe v Zgornji Savinjski dolini.

Kot spomin na ta dogodek praznuje Ljubno ob Savinji vsako leto 19. maja svoj krajevni praznik. Letošnje praznovanje tega dne so povežali še s 40-letnico ustanovitve tamkajšnjega društva »Raduha«. Tako je zbor v okviru tega praznovanja pripravil pevski koncert z izbranim spredom. Polna dvorana je bila dokaz, da je bil program tega dvojnega praznovanja soliden.

Drugi intersekcijski sestanek v Dobrni

Danes popoldne se bo v veliki dvorani zdraviliškega doma v Dobrni pričel drugi intersekcijski sestanek ginekoloških sekcij Slovenskega zdravniškega društva in Zbora liječnika Hrvatske, ki ga prireja ginekološka sekcija republiškega zdravniškega društva. Sestanka, ki bo potekal v obliki diskusije po tipu diriganega »firsida« sestanaka (strokovni razgovor ob ognjišču), se bo udeležilo skupno 165 ginekologov, med njimi tudi ginekologi iz Bosne in Hercegovine, Beograda, Novega Sada in Dalmacije.

Kakor je s tem v zvezi pojasnil predstojnik ginekološkega oddel-

ka celjske Splošne bolnice dr. Rudolf Čik, so za drugi intersekcijski sestanek izbrali Dobrno predvsem zato, da bi seznanili ginekologe z važnostjo tega zdravilišča za ženske bolezni, saj je Dobrna največje balneoterapijsko središče v Sloveniji. Istočasno pa daje organizacija tega sestanka prav tu tudi priznanje dosežkom naše ginekologije, pri čemer je zlasti razveseljivo, da se ga bo udeležilo od 13 kar 8 celjskih ginekologov.

Ko je govoril o programu sestanka, na katerem bodo prvi dan razpravljali o nastanku in začetnem raku na ženskih genitalijah, je dr. Rudolf Čik med drugim opozoril na velike uspehe, ki jih je slovenska ginekologija pri zdravljenju raka na genitalijah dosegla v zadnjih nekaj letih. Medtem ko so še 1954. leta ozdravili komaj 38 odstotkov primerov, so jih lani ozdravili že od 62 do 65 odstotkov, pri čemer zagotavlja skokovit razvoj te medicinske panoge, da se bo v naslednjih petih letih ta odstotek povzpelo celo na okrog 95. Rak je ozdravljiv, važno je samo to, da je pravočasno odkrit in zdravljen. V takih primerih so tudi operacije minimalne, saj lahko pacientke že po petnajstih dneh zapustijo bolnišnico.

Tudi v celjskem okraju je bilo zdravljenje raka na ženskih genitalijah še do 1958. leta prepuščeno stihiji. Imeli smo komaj 2 ginekologe, poleg tega pa je prevladovalo kmečko in delavsko prebivalstvo in žene praktično niso imele možnosti priti do pregledov. Že 1960. leta pa se je podoba bistveno spremenila in to leto je tudi nekakšen mejnik, ko so pričeli prevladovati primeri raka prvega stadija oziroma štadija nič.

Na drugem intersekcijskem sestanku v Dobrni, kjer nudi zdravilišče tudi vse možnosti za zgodnje odkrivanje raka, bodo ginekologi govorili tudi še o tuberkulozi ženskih genitalij in o prenošnosti otrok ob primerih iz vsakdanje prakse. Poseben razgovor bo posvečen sterilizaciji žene in moža, pri čemer so tudi v tem zdravilišču zabeležili spodbudne rezultate.

Strokovnemu delu sestanka pa se bo v nedeljo pridružil še družabni del. Udeleženci si bodo med drugim ogledali Velenje, rimsko izkopanine v Sempetru in ginekološko porodniški oddelček Splošne bolnišnice v Celju.

Za to priložnost pa je Zdravilišče Dobrna ob sodelovanju ginekološkega oddelka izdalo tudi posebno brošuro, ki bo seznanila goste iz drugih republik o uspehih zdravljenja v naravnem zdravilišču.

NINA TRDINA

Pred dnevi smo se za vedno poslovili od Nine Trdinove, katere življenje in delo je bilo od leta 1923. tesno povezano z razvojem telesne kulture v celjskem okraju.

Pred zadnjo vojno je službovala na mestni osnovni šoli in gimnaziju, okupator pa jo je izgnal kot zavedno Slovenko iz našega mesta. Tudi v okupirani Ljubljani je bila odpuščena iz službe, ker ni hotela vzgajati mladine za italijanski GIL. Po osvoboditvi jo zopet srečamo sredi ustvarjalnega dela z mladino na celjski gimnaziju, I. in II. osnovni šoli, po upokojitvi pa še na osnovni šoli v Storah in Rimskih Toplicah.

Na področju telesne vzgoje je bila izreden strokovnjak. Njen pouk je bil vselej poln vedrine, razgiban in napreden. Sredstva telesne vzgoje je vselej izkoriščala za krepitev zdravja mladine, razvijanja ustvarjalnih sposobnosti, svobodnega gibalnega izražanja, oblikovanja značaja, razvijanja psihofizičnih lastnosti, na bogatitev kulturnega življenja, navajanja mladine na zdravo razvedrilo in zabavo.

druženih organizacijah in v učiteljskih tečajih. Vselej je bila vedra, nasmehljana in polna življenjskega optimizma. S temi svojimi lastnostmi je vselej prihajala med mladino in kot bogato izobražena ženska je vselej razdajala svoje znanje in iz kušnje mlajšim.

S svojim delom si je postavila trajen spomenik, sedanja generacija pa jo bo še dolga leta ohranila v spominu! K.j.

Delaven mladinski aktiv

Mladinski aktiv v Kokarjah je zelo aktiven. Svojo aktivnost pa izraža predvsem v obliki kulturno-prosvetne dejavnosti. Pred kratkim so naštvirali igro »Matli« in z njo gostovali v Novi Stifiti, na Vranskem ter v Smartnem ob Dretli. Povsod so imeli lep obisk, zaslužek pa so namenili za opremo odrskih rekvizitov.

Važna seja

V drugi polovici tega meseca bo v Slovenskih Konjicah zasedala skupščina zavoda za socialno zavarovanje, na kateri bodo obravnavali delovanje zavoda za preteklo leto. Zavoljo podrobnejše analize in podatkov o nezdolah, finančnih izdatkih in številnih problemih iz tega področja bodo na zasedanje povabili tudi več predstavnikov iz gospodarskih organizacij.

Za cesto gre

Verjemite, da bi težko našli bolj jamasto cesto, kot je tista, ki vodi od Sentjurja proti Smarju pri Jelšah. Tudi obsejalna ni

dostj boljša, čeprav si je zadnje leto nekoliko opomogla, odkar po njej ne drvi več vojaška vozila na gradbišča obsejalne železni-

Pogozdovanje v Lučah

Na pobočju pod Raduho je bilo še pred dnevi živahno kot v mravljisku. Skupina pionirjev iz Luč je pod vodstvom štirih logarjev v dveh dneh posadila 8700 dvoletnih in 6200 štiriletnih sadik-smrek in macesna; skupno torej: 14.930 sadik in si tako pri-

služila okoli 100 tisoč dinarjev. S tem denarjem si bodo skupno z mladinci uredili športno igrišče, ki ga v Lučah tako pogrešajo. V okviru tedna mladosti pa so priredili izlet v Koper. Ogledali so si znamenitosti Ljubljane in postojnsko jamo.

Nevsakdanja zgodba

Nekje v našem okraju je 1962. leta živela družina, v kateri so bili oče, mati in sin. Oče je svoje življenje pustil tako rekoč v rudniku; to, kar mu je ostalo, je bila zavest, da je svojo družino preživljal z garanjem, toda pošteno, ostalo pa mu je tudi še nekaj drugega, namreč slička in pokojnina. Pokojnina, ki je bila visoka, vendar vseeno ni mogla nadomestiti zdravlja. V glavnem — družina je živela materialno srečno življenje. Ker je bil oče skrben oče, je bila njegova skrb predvsem v tem, da bi svojega sina spravil do kruha in mu omogočil solidno življenje.

Tako je sina postal v šole in sin je postal zdravnik. Tedaj pa se je začelo. Ker je namreč sin postal zdravnik, je poprosil očeta, da bi mu kupil avtomobil. Oče, ki je dobil nekaj rente tudi iz tujine, kjer je nekoč delal v rudniku, je sinu ustregel in mu kupil avtomobil. Sin je bil zadovoljen, vendar ne dolgo. Ko je namreč videl na cesti še druge tipe avtomobilov, se mu je uprl, da bi se vozil s tem avtomobilom. Stopil je pred očeta in zahteval drugačen avtomobil. Oče je seveda zahtevo odklonil, pač v prepričanju, da je dovolj dober

volkswagen in da je denar potreben še za kaj drugega kakor za menjavanje avtomobilov.

Ta njegova zavrnitev pa je povzročila ogenj v stehi. Mati in sin sta bila ogorčena, češ denar sploh ni njegov (ki ga je zaslužil), in ker je oče vztrajal pri svojem, sta ga sin in mati fizično napadla, ga vrgla na posteljo, pri čemer ga je sin-zdravnik pričel daviti. Posledice napada so bile te, da je moral oče na okrevanje.

Zgodba pa še s tem ni končana. Medtem ko sta mu pobrala ves denar in mu namesto ljubezni in nege pokazal brutalnost in zaničevanje, je oče pred vprašanjem — kaj storiti! Kaj storiti, da bi moralna iznakaženost lastne žene in lastnega sina dobila ustrezno plačilo! Morda se bo odločil za pravo pot. In če — mu bo s tem zadoščeno? Ni žgoč že samo občutek, da ima ženo, ki bi ga morda hotela spraviti s poti, in da ima sina-zdravnika, ki bi si bil skraj umazal roke z zločinom? Kako bo zdravnik pomagaj tujim ljudem, če je bil tako podel od lastnega očeta? Je to sploh še človek, in ali je takšne vrste človek sploh še lahko zdravnik?

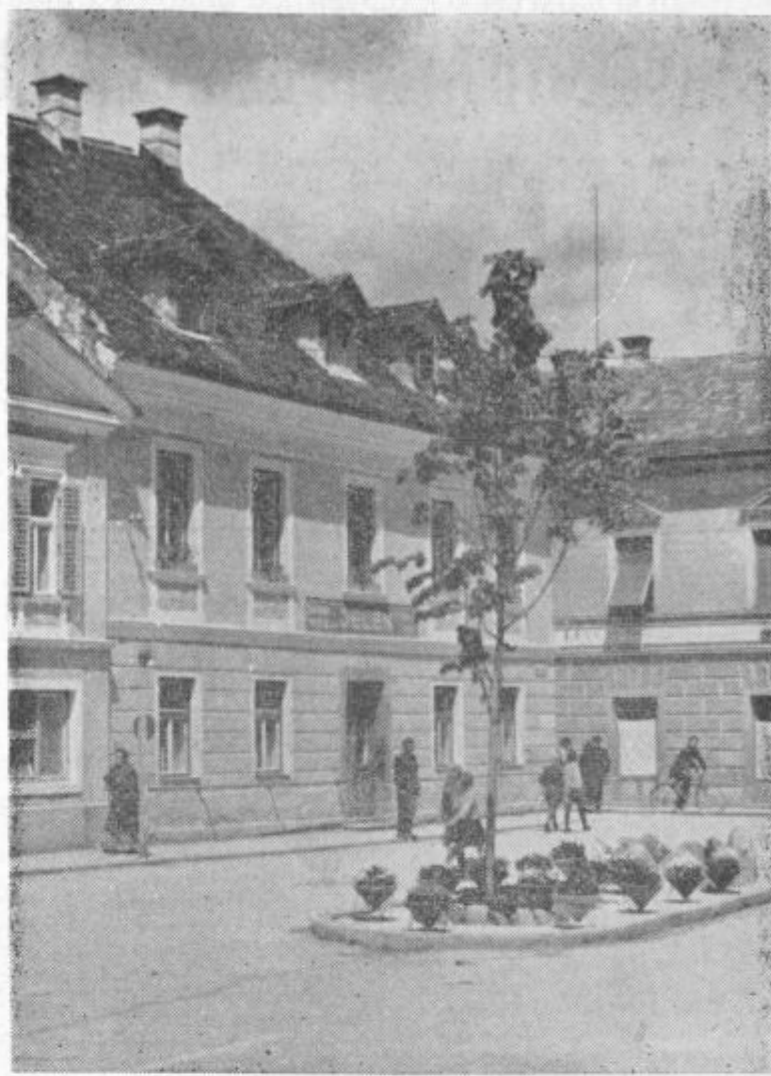
Odpravljanje slabosti je pogoj za uspeh

Pred dnevi je bil na pobudo občine Sentjur razgovor s člani operativnega vodstva Kmetijskega kombinata Sentjur, pri katerem so sodelovali vodje posameznih sektorjev uprave in vodje posameznih poslovnih okolišev oziroma obratov. Namen razgovora je bil predvsem, da bi pred pričetkom glavnih kmetijskih del izmenjali stališča in izkušnje o organizaciji dela in problemih upravljanja na posameznih proizvodnih področjih in da bi hkrati analizirali negativne pojave in posamezne slabosti, ki se od časa do časa pojavljajo.

z vnaprej določenim časovnim razporedom plasmana pogodbenih proizvodov. Namen takih konkretno določenih oblik sodelovanja je predvsem v tem, da se poveča brezpogojna odgovornost kadra v kombinatu pri izvajanju pogodbenih nalog, hkrati pa, da ima proizvajalec jasno perspektivo o delovnem programu pa tudi odgovornost, ki jo nosi s prevzemom pogodbenih obveznosti do družbe.

Udeleženci razgovora so analizirali delovanje veterinarske službe, ki je prešla v okvir kombinata, pa tudi o trenutnih nalogah s področja kmetijske pospeševalnih in zaščitnih akcij v sadjarstvu in jagodičevju, da se v čim večji meri hitro izvršijo dela, ki so zastala zaradi neprijetnih vremenskih prilik v le-

tožnji spomladi. Poleg ostalih vprašanj je bilo precej govora tudi o izpolnjevanju plana blagovne proizvodnje v gozdarstvu, pri čemer je bilo ugotovljeno, da je spravilo gozdnih sortimentov v znatnem zaostanku prav zaradi slabega vremena in da so bili ukrepi za povečanje odkupa glavnih gozdnih sortimentov, predvsem iglavcev nujno potrebni, vendar že nekoliko pozni. Ta razgovor je skratka dal vrsto zaključkov, ki bodo koristni za uspešno izvajanje operativnih nalog v kmetijstvu, ki bodo letos toliko odgovornejše spričo zastoja v nekaterih delih. J. P.

Tudi v manjših občinskih središčih skrbijo za lepo podobo svojega kraja. Fotografijo smo posneli v Slovenskih Konjicah.

Več prizadevnosti

Zadnje sejo občinskega komiteja Zveze komunistov Mozirje so posvetili analizi letnih konferenc osnovnih organizacij ZK in aktualnim družbenim in gospodarskim problemom v občini. Ugotovili so, da je bil vsebinski potek letnih konferenc ZK v duhu napotkov III. plenuma CK ZKJ, ki so postavili člane ZK pred nove odgovorne naloge, predvsem glede oblik in metod dela.

Poročila vodstev so bila zelo kritična, razprave živahne in konstruktivne. V svoje programe so komunisti vnesli predvsem sklepe o tem, da bodo v okviru organizacij globlje in uspešneje proučevali idejne napotke Zveze komunistov, da bodo sleherno politično akcijo analizirali in pripravljali skozi prizmo napotkov III. plenuma.

Na seji so opozorili tudi na številne slabosti osnovnih organizacij. Tako so le-te premalo storile pri kadrovanju novih članov. V letu 1961 so sprejeli v ZK le 25 novih članov, kar je vsekakor premalo. Šest osnovnih organizacij je takih, ki niso sprejele niti enega novega člana. V ZK je tudi vse premalo žena. To še posebej velja za industrijo, kjer je le 17 žensk, ki so članice ZK. Tudi kaznovalna politika ni bila najboljše. Lani je bila izrečena le ena zvojnja kazen, štiri člane pa so izključili iz ZK.

Poudarili so tudi, da so osnovne organizacije premalo storile za hitrejšo socializacijo vasi. Vse preveč so to prepuščale kmetijskih zadrugi. Na seji so sklenili, da bo treba v prihodnje zahtevati od osnovnih organizacij ZK več kot do-

slej. Zlasti bodo zaostrili osebno odgovornost posameznih komunistov.

Ko so govorili o družbenih in gospodarskih problemih v občini, so analizirali nekatere negativne pojave, ki so jih člani Zveze komunistov opisali na nedavnih sestankih osnovnih organizacij. Gre za primere slabega gospodarjenja v nekaterih gospodarskih organizacijah, za primere praktičizma in podobne napake. Tudi delitev čistega in osebnega dohodka bo treba ponekod popraviti. Poudarili so, da morajo osnovne organizacije ZK nuditi občinski komisiji za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka gospodarskih organizacij in zavodov vso pomoč. Veliko so govorili tudi o izvzo-

lesa. Lesna industrija Nazarje, ki je največje podjetje v občini, bo letos izvozila 22 tisoč m³ rezanega lesa ali 4 krat več kot lani. V slovenskem merilu pomeni to več kot deset odstotkov vsega izvoza rezanega lesa. Da bo plan izvoza pravočasno dosežen, se postavlja pred vse odgovorne činitele v občini velika odgovornost, zlasti pred tiste, ki so dolžni podjetje pravočasno oskrbeti s hlodovino. Poudarili so, da je treba s posekom lesa kar najbolj pohiteti.

Ob vsem tem pa so še posebej poudarili, da prihajamo v procesu našega socialističnega razvoja v stopnjo, ki zahteva od članov ZK veliko več poglobljenega dela, več čuta odgovornosti in poznavanja trenutnih razmer in razvojnih zakonitosti. -er

Za novoizvoljene člane DS

Občinski sindikalni svet Soštanj je dal pobudo, da bodo še v maju priredili uvodne seminarje za vse člane novoizvoljenih delavskih svetov in upravnih odborov. Seminarji bodo v vseh gospodarskih organizacijah soštanjске občine. Razpravljali bodo predvsem o vlogi proizvajalca in upravljalca v gospodarski organizaciji, o njegovih pravicah in dolžnostih, o vlogi samoupravljanja, o vlogi sindikatov in Zveze komunistov. Na teh seminarjih se bodo tudi sponali o novih instrumentih, ki bodo v veliko pomoč rasti samoupravnih organov. -lk

ČIM MANJ - TEM VEČ!

Včasih je težko pripovedovati zgodbe. Če pripovedujem resnico, jih ljudje ne verjamejo, ker v njih manjka tiste razumske verjetnosti. Pa verjemite, tudi resnica je dostikrat neverjetna in skregana z logiko! O tem sem se prepričal oni dan, ko sem postal tam blizu izvira muhave Sotle.

»Več, letos nam bo še šlo, je pripovedoval Tine. »Ne razumem ravno vsega, toda plačo imam v redu. Vidiš, zdaj sem dobil poleg dogovorjene še poldrugo zraven. Tako smo dobili vsi. Dobiček, veš? Samo to mi ne gre v glavo, da imam v podjetju zgubo. Veš, Miha, zguba raste, naši dohodki pa tudi.«

»Ali si pijan?« se je začudil Miha. »Na čigav račun si ga pa srknil? Nedvomno na račun podjetja, kaj? Take mi ne boš pravil: čim manj bi imeli, tem več bi dobili! Si zmešan?«

»Se kapljice ga danes nisem srknil! To je res! Uradno povedano: izplačali so nam 150 odstotkov nad določenimi prejemki. Finančni inšpektor pa je izkazal na drugi strani 708.000 din izgube. Ali ni to potem tako: čimbolj dol, tembolj gor! Pa še drugo: sklade imamo čisto prazne! Tam bi moralo biti vsaj 1.800.000 din, pa ni nič. Če bi to skupaj pogledal, veš, bi imeli preko 2 milijona izgube.« je resno pripovedoval Tine. »Pa kako ne bi? Poglej, to je najbolj gospodarsko! Sefica je odpotovala v Zagreb, kjer je za nas kupila solato in ribe! Finito je to, ti ne veš! Solatka, sol, olje, kis in ribica, takole: cmok! To je rajsko, veš! Pripeljal je tega za polnih 2100 din. Poceni: pa vsi smo se najedli! Seveda, podjetje ji je plačalo potne stroške in dnevnico, kar je zneslo samo 1590 din. Ali to ni gospodarsko?«

»Oprosti, Tine, ti si danes malo tako postrani, ne? Saj mi ne zameriš: prespi se, pa mi jutri še enkrat povej! Miha se je obrnil in naglo odhitel.

»Haha! Haha! se je krohotal Tine, da so mu počasi solze drsele po licu. »Si ga videl: še verjeti noče! Pa je tako! Vprašajte tovariša inšpektorja, no, ali pa gospoda inšpektorja, kot pravi šefica!«

Nisem se mogel smejati. Neverjetna zgodba, kislá, kaj ne? Čim manj imam, tem več imam! Da bi človek ponorel!

Sotelski

Še o kisli vodi

Zadnjič smo pisali, kako velik pribitek na kisló vodo je dajalo šmarsko gostišče. Upravnik naličevalnice v Rogaški Slatini tovariš Duro Tatalović je povedal še to: »Tovariši, zadnjič ste se zmotili! Mi ne prodajamo kislo vodo po 29 din gostiščem in trgovinam, kot ste pisali, temveč po 25 din. Če k temu prištejemo prevozne stroške po 2 din, dobijo trgovska odnosno gostinska podjetja kisló vodo v klet po 27 din. Cena za potrošnike po 77 din vsekakor ni primerena. Povem vam pa še to, da so steklenice s pločevinastimi pokrovički pravilno zaprte, kot so to steklenice za pivo. Pri odpiranju ne more priti do takega izpada, kakor trdijo v šmarskem gostišču. Dajte mi petdeset steklenice, vse bom odprl, a se ne bo niti ena odkrnila, to zagotavljam.« Tako je torej! Kisló voda za potrošnike pa je od 45 din do 92 din. Da, v nekaterih celjskih gostiščih postrežejo kisló vodo po 92 din! Marža s postrežnino: več kot 293%! Kaj je to? Morala, toda kakšna? Komentar ni potreben!

27. maja v Kumrovec

Iz soštanjске občine se bo svedčanosti v Kumrovcu, udeležilo okrog 300 ljudi. Najmočnejše bodo zastopane vrste Počitniške zveze, kar pa ni slučaj, saj je le-ta doslej v svojem delu žela najlepše uspehe v celjskem okraju. Njim pa se bodo pridružili tudi mladi harmonikarji-harmonikarski zbor Glasbene šole Velenje — pod vodstvom tov. Planka.

Nova mostova čez Dreto

Pred dnevi so začeli z gradnjo novega mostu čez Dreto v Nazarjah, tudi v Kokarjah bo Dreto dobila nov most, tako je v razgovoru poudaril šef krajevnege urada Nazarje Milan Kopitar.

Siroko nasmehjan, poln tistega mladostnega navdušenja, ki je tako značilno za naše ljudi, je spregovoril o ljudeh s svojega območja.

— Naš krajevni urad zajema trinajst naselij, ki so večinoma

oddaljena tudi po uro in več od urada. Najbolj oddaljen je vsekakor Rovt, raztresen po hribu nad Šmartnim ob Dreti. Po dvehurni hoji pride državljani iz Rovta k nam po svoj prvi nasvet. S prehodom pristojnosti z okraja na občino in z občine na urad, dobiva krajevni urad čedalje večjo veljavo. Ta pa se bo z novo ustavo še podvojila. Tako poteka pri nas prav vsak in vsakomur skušamo ustreči... -er

Zelja vseh prebivavcev z našega območja pa je: gradnja vodovoda. Zbor volivcev jo je močno podkrepil in bo bržkone našla svojo uresničitve v akciji prostovoljnega dela; zanjo je namreč po terenu precej zanimanja in prve prijave že sprejemajo krajevni odbori SZDL.

M. M.

PIONIRJI SO RAZVILI SVOJ PRAPOR

28. maj je bil za pionirje v Laškem pomemben. Razvili so svoj prapor in s skrbno pripravljeno akademijo počastili 25. maj — dan mladosti. Program je bil pester. Odvijal se je nevtoljivo in občinstvo ga je z odobravanjem spremljalo. Nastopali so posamezni pionirji od prvega do osmega razreda. V pozdravnem govoru se je pionir petega razreda zahvalil vsem podjetjem, ki so nudila šoli pomoč. S skrbno pripravljenimi točkami so pionirji dokazali, da se zavedajo svojih nalog in da čutiljo, koliko pomeni zanje ta praznik. Pelj so, rajali, telovadili in deklamirali. Pionirji sedmih razredov so prikazali odlomek iz Prežihovih Samorastnikov. Pionirski pevski zbor višjih razredov je zapel več pesmi.

Pravo doživetje pa je bilo, ko je predsednik šolskega odbora Ing. Matija Pelko ob pesmi pionirskega pevskega zbora razvil prapor. Izročil ga je pionirju, ki mu je obljubil, da ga bodo pionirji znali ohraniti. M. T.

Taktične vaje

Člani organizacije UROP v kornjiški občini bodo v teku tega meseca v posameznih krajih izvršili več taktičnih vaj na terenu. Vaje bodo ocenjevale posebne komisije, ki jih bodo postavili odbori UROP v Slovenskih Konjicah, Zrečah, Vitanju in v Ločah.

Ne le skrb sindikatov

Pred dnevi je občinski odbor SZDL v Soštanju razpravljal s predsedniki in sekretarji krajevnih odborov SZDL o realizaciji planskih nalog industrije v občini za I. tromesečje. Ugotovitev, da so planske naloge ustvarjene le s 96,6 odstotki, so bile podlaga živahni razpravi, posebej za tiste gospodarske organizacije, ki plana niso dosegle, kot so: Tovarna gospodinjске opreme »Gorenjev«, obrat Rudnika Iglitna »EFE« in Tovarna usnja v Soštanju.

V zvezi s temi vprašanji bosta odbora krajevnih organizacij Socialistične zveze v Soštanju in Velenju sklicala širše sestanke s članstvom. -lk

Tiho je ob Sotli

Rečica Sotla se zvija po ilovici počasi proti Savi. Struga je bila vedno poraščena ob robovih z vrbrjem in jelševjem. Ob novi železniški progi so jo na mnogih krajih zravnali, toda povsem ukrotili še ne. Danes ponekod plitva voda brzi preko proda, ponekod pa se počasi zvrtni v lizakast tolmun, ki je precej globok. S slovenske strani se zlivajo v Sotlo na območju šmarske občine še Mestinska s Tinšćico, Olimšnica, Buča in Bistrica. To je povodje, kjer živijo ribiška družina »SOTLA«, ki ima svoj sedež v Podčetrtku.

»Pred osmimi leti smo ustanovili naše ribiško društvo«, je veselo povzel tajnik Peter COH. »Najprej nas je bilo samo 29, ki smo vzljubili tihoto ob Sotli. No, pa ni tako mirno, kot bi si kdo mislil! Človek preži, opazuje, kot bi bil detektiv. V vsem je poseben čar, ki ga imamo ribiči radi. Danes nas je že 71. Imamo pa še mladinsko sekcijo z 22 člani, ki je zelo prizadevna, saj so jo uvrstili med najboljše v Sloveniji.«

Na sliki: Predsednik ribiškega društva »Sotla« v Podčetrtku Bojan Albreht (sredina), tajnik Peter Coh (desno) in predsednik mladinske sekcije Bojan Albreht ml.

V očeh se je pobilnila iskrica ponosa. Kako se ne bi! Ribiška družina »Sotla« slovi po vsakoletnih ribiških tekmovanjih, ki jih prireja na Imenskem polju. Tudi letos

bo tako: v juniju bo družinsko tekmovanje, konec avgusta pa meddružinsko za ribiški pokal. »Med prvimi ribiški društvi bomo letos, ki upamo, da bomo razvili svoj prapor«, je poudaril tovariš Coh. Zeleno polje s plavajočim sulcem: to je znamenje ribičev. »Prizadevamo si, da bi uredili enoten ribiški režim na obeh bregovih Sotle in marca smo se v Kumrovcu s hrvaškimi predstavniki o tem sporazumeli. To je potrebno, ker le s sodelovanjem bomo uspeli. Veste, v Bistrico in Tinšćico smo vložili 4000 krapov in 4500 postvri. Imamo pa že svoj ribnik blizu Rogaške Slatine, ki meri cel hektar. Tu bomo jeseni dali prve ribe na trg.« Da, ribnik je delo ribičev. Ni jih veliko, zato je prispevek s prostovoljnimi delom v vrednosti 400.000 din še bolj dragocen. Nekje v prihodnosti nameravajo še večji ribnik napraviti pri Podčetrtku, toda to je zaenkrat samo še lep sen, ki pa bi ga bilo vredno izpolniti.

»O, tudi težav nam ne zmanjka! Vidite, steklarna »Straža« ki došti nesnage odplakuje v Sotlo, noče plačevati odškodnine, kot to predvidevajo predpisi. In prav zaradi njihove odpiake imamo gornji del Sotle mrtev. Nekoliko

boljše je s steklarno v Rogaški Slatini, ki nam je doslej plačevala pogodbeno odškodnino. Pri nas je podobno kot drugje: sredstev imamo premalo! Drugače bi še marsikaj napravili. Da, za ribnik pri Podčetrtku bi potrebovali 10 milijonov, toda...« nasmehnil se je, kot bi povedal dobro šalo.

»Osem let dela je za nami« je dejal Janko Strahovnik, ki je do nedavnega predsedoval društvu. »Lovec in Ribič sem: oboje mi je pri srcu. Če niste ribič, obsoletje lepote ne poznate. Sotla ni tiha, mirna, kot je videti. V njej in okoli je življenje s pisanimi zgodbami: boj, ljubezen, smrt, vse se prepleta v življenju rib in drugih bitij. Verjemite, nisem ribič zaradi plena, temveč zaradi oddiha in razvedrila in lepote, ki jo ribolov nudi.« Tako je poudaril tovariš Strahovnik, ki je pravkar sprejel Red za ribiške zasluge III. stopnje. In podobnih misli je tudi tovariš Bojan Albreht, sedanjí predsednik, ki je prejel enak red. Škoda, da ga nismo srečali! To sta prva odlikovanca! »Biti ribič je lepo! Tihota ob reki, lovske ukane, opazovanje: to je opoj, ki ribiča prevzame, da se ne iztrga več! Tako so naši predniki!« S.

S TISKOVNE KONFERENCE O VERIFIKACIJI STROKOVNIH IZOBRAZVALNIH USTANOV

Strokovno izobraževanje na prelomnici

Kot uvod v javno razpravo o verifikaciji strokovnih izobraževalnih ustanov, ki naj bi bila zaključena do konca junija letos, je bila pretekli četrtek na sekretariatu Izvršnega sveta za informacije tiskovna konferenca, na kateri je predsednik sveta LRS za strokovno izobraževanje Miran Košmelj seznanil novinarje z nekaterimi osnovnimi problemi.

Da bi prilagodili sistem strokovnega izobraževanja našim družbenim potrebam, je republiški svet za strokovno izobraževanje izdelal okvirni osnutek, s katerim naj bi uredili strokovno izobraževanje tako, da bi bile posamezne šole zaključene šole, ne pa zgolj nekakšne pripravljalka za nadaljnje izobraževanje. Po tem osnutku bi bilo reorganizirati dosedanje vajenske in industrijske šole v poklicne šole, ki bi dijake izobraževale za poklice širokega profila, vsem ko bi od njih istočasno ločili vse specializacije posameznih poklicev, ki sodijo dejansko v izobraževalne centre gospodarskih organizacij. Gre namreč za to, da te specializacije ne bodo potrebovale družbeno priznane veljave, kakršne ne potrebujejo niti posamezna znanja, ki so sicer za opravljanje določenih del potrebna, ki pa se jih je mogoče tudi pridobiti v samih podjetjih ali gospodarskih organizacijah. Drugače se seveda s poklici širšega profila, ki jih bodo vzgajale poklicne šole in za katere bo družbena veljavnost vsekakor potrebna.

S tem v zvezi je republiški svet za strokovno izobraževanje izdelal tudi osnutek navodila o minimalnih pogojih, ki jih bodo morale izpolnjevati poklicne šole, kakor tudi navodila za verifikacijo vzgojno izobraževalnih dejavnosti. Po teh navodilih bo družbeno priznana samo tisto strokovno izobraževanje, ki bo izpolnjevalo zahtevne predpise o

Štirje koncertanti

Pred dnevi je celjsko občinstvo pozdravilo nastop mladih pedagogov celjske glasbene šole.

Koncert brez vneženih imen, ki je sprva mikal le zaradi pestrega programa, obsegajočega kar tri instrumente, namreč flavto, klarinet in klavir, je presenetljivo ogrel občinstvo, ki je koncertante pričelo nagradjevati z gromkimi aplavzi in jih po večkrat vabilo na oder.

Nastopajoči so se dobro pripravili in se tudi častno odrezali. Tako je pianistka Majda Flscherjeva (IV. letnik akademije) z izvedbo Bacha, ter Liszta in Debussyja pokazala, da pripada trdni šoli prof. Janka Ravnika. Klarinetist Franc Zupanc (I. letnik akademije) je očaral s sladostno, omamo, zvočno barvitostjo. Brez tehničnih spodrsiljev je izvajal zares težke skladbe in bi mu človek želel le to, da dobi v roke boljši instrument, ki mu bo lahko zaupal svoj muzikalni temperament. Igra flavte je zares redek pojav v naši koncertni dvorani in sreča je, da nam jo je posredoval tako talentiran glasbenik, kot je Silvo Sopotnik (II. letnik akademije). Ta je razvil s svojim muziciranjem tako izrazno moč in tenkočutnost, da bi bila njegova igra v čast tudi kakemu diplomiranemu akademiku. Skladbe, ki so efektne za občinstvo, hkrati pa vsebujejo resnično lepe glasbene misli in obsegajo nemara vse tehnični register tega instrumenta, je Sopotnik razvijal živahno in s čvrsto notranjo logiko, ki priča o temeljiti, svetovljansko nadahnjeni šoli profesorja Borisa Campe.

Kot klavirski spremljevalec klarineta in flavte se je izvrstno izkazal prof. Valter Ratej (diplomiral v šoli Janka Ravnika). Napravil je vtis širokoptoznosti, a je hkrati tanko proporcionalni zvok klavirja s solistovo igro, ter je solistoma lepo pripomogel do uspeha.

Vlado Modic

verifikaciji. Pri tem velja poudariti, da temeljito navodila na resoluciji o izobraževanju strokovnih kadrov, ki dopušča najširšo svobodo pri ustanavljanju strokovno izobraževalnih ustanov, pri določanju izobraževalne vsebine in pri izbiranju organizacijskih oblik izobraževanja. Vendar ta svoboda ne velja za tiste ustanove, ki želijo za svojo izobraževalno dejavnost družbeno priznanje. V takih primerih morajo te ustanove vskladiti svojo dejavnost z interesi družbe, ki jih v obliki minimalnih zahtev postavlja pristojni republiški organ. Instrument za ugotavljanje take vsklajenosti pa je akt o verifikaciji. Verifikacija daje hkrati družbeno priznanje samo določeni vrsti strokovne izobrazbe, ne pa kakršnikoli izobrazbi, pri čemer se dejavnost, ki jo posamezne ustanove lahko verificirajo, nanaša samo na tisto dejavnost, ki je potrebna za izobraževanje takih profilov, kakršne naj dajejo poklicne in njim ustrezne strokovne šole za gospodarstvo in družbene službe. Po osnutku splošnih navodil ne bo mogoče verificirati zlasti izobraževalno dejavnost šolskih centrov, ki izobražujejo različne vrste kadrov s priučevanjem, seminarji, tečajji in podobnim.

Koncept osnutkov navodil za verifikacijo, kakor navodil o minimalnih zahtevah za poklicne šole, je dal svet LRS za strokovno izobraževanje v javno razpravo,

in je ob tej priložnosti izdal tudi posebno brošuro, ki jo je v 15 tisoč izvodih razposlal gospodarskim, družbenim in političnim organizacijam, izobraževalnim ustanovam in drugim. V brošuri je poleg navodil za izdelavo profilov za poklice, ki jih bodo izobraževali v poklicnih šolah, še odprto pismo o problemih strokovnega izobraževanja in usposabljanja v LRS, naslovljeno na samoupravne organe v gospodarskih organizacijah, ustanovah in družbenih službah, na gospodarske zbornice ter strokovna združenja in društva v LRS. Republiški svet za strokovno izobraževanje smatra, da je koncept predloženih osnutkov tak, da bi-stveno posega v dosedanj sistem formalnih kvalifikacij kakor tudi v vajenski sistem v smislu učinkovitejši skrbi za kadre tako v izobraževalnih ustanovah kakor v gospodarskih organizacijah, zaradi česar je istočasno mnenja, da morajo v razpravi sodelovati vsi za to zainteresirani činitelji, ker bo le na osnovi najširše razprave mogoče sprejeti dokončni koncept in dokončne formulacije. Pismo pa naj bi tudi vspodbudilo samoupravne organe omenjenih organizacij k intenzivnejšemu razvijanju tistih oblik izobraževanja strokovnih kadrov, ki spadajo v pristojnost gospodarskih organizacij in ustanov družbenih služb in ki jih je potrebno zato povezati v celoten izobraževalni sistem. dhr

Ob koncu sezone

Letošnja izobraževalna sezona se bliža koncu. Lepo vreme že vpliva na ljudi, da le s težavo še zdržijo v šolskih klopeh. Večerna ekonomska šola se pripravila na kolokvije. Odvija se zadnji seminar za mlade komuniste. Mladinske politične šole prav tako končujejo svoje delo. Do konca sezone bodo imeli novi delavski svetji še kratek seminar družbeno-ekonomske vsebine. Administrativno osebje gospodarskih organizacij bo prav tako obiskovalo še tečaj slovenskega jezika, kjer se bodo spoznali z novim slovenskim pravopisom.

Statistični podatki, ki jih je do sedaj zbrala velenjska DU o aktivnosti v zadnji sezoni, pa kažejo

kar lepe uspehe. DU je v tej sezoni razvila še mnogo več intenzivnih oblik izobraževanja, saj je organizirala kar 60 seminarjev, tečajev in šol z nad 2000 obiskovalci. Najmočnejšo skupino predstavljajo družbeno-ekonomski seminarji, ki jih je bilo 33 (lani samo 17) s skoro 1500 slušatelji (lani 548). Tako je letos bilo trikrat več proizvajavcev in upravljavcev v seminarjih kot lansko leto.

Poleg omenjenih seminarjev je DU organizirala še strokovne tečaje za knjigovodje, razne tečaje za pridobitev kvalifikacije za borce NOB, tečaje za gradbenice itd. Posebno so se razvile »šole za življenje« in »šole za starše«. Zanimiva je ugotovitev, da so »šole za življenje« poglavalno mnogo čvrstje korenine v obrobni krajih naše komune kot na primer v Topoljcih in Smartnem ob Paki, da pa še vedno šepajo v Velenju in Sošanju. Podobno je tudi s šolami za starše.

V dejavnosti DU štejemo tudi organizacijo raznih političnih in poljudnoznanstvenih predavanj v okoliških krajih in v mestih. Ta predavanja, ki jih je bilo v sezoni nekaj nad 50 z 200 poslušalci, so pri DU naročili občinski odbor SZDL in ZROP.

V »mrtvi« sezoni, ki bo kmalu nastopila, bo v upravi DU največ dela, ker bo nujno analizirati dosedanje uspehe in planirati novo sezono, ki bo brez dvoma še bolj dinamična od minule. Mnogi predavatelji in funkcionarji DU pa bodo čez poletje šli na razne seminarje in posvetovanja, kjer se bodo oborožili z znanjem za prihodnjo sezono po organizacijski in vsebinski plati.

S polic študijske knjižnice

- Cuvillier A.: Uvod u sociologiju. Sarajevo 1959. S. 22494.
- Deborin A. M.: Uvod u filozofiju dijalektičkog materijalizma. Sarajevo 1960. S. 22503.
- Juhart J.: Civilno procesno pravo FLR Jugoslavije. Ljubljana 1961. S. 22576.
- Karakašević B.: Priručnik za preventivno medicinu. Beograd-Zagreb 1960. S. 22453.
- Knjižni godišnjak. Zagreb 1961. S. C 8.
- Oxford 1957 Encyclopaedia. I-XIII. London 1957-1960. S. C 6.
- Privredni leksikon. Zagreb 1961. S. C 1.
- Scheler M.: Položaj čovjeka u kozmosu. — Čovjek i svijet. Sarajevo 1960. S. 22499.
- Smelser M.: American History at a Glance. New York 1958. S. 22433/245.
- Solov'eva O. I.: Igru, zanjatija i progulki na detsoj ploščadke. 3. izd. Moskva 1960. S. 22418.
- Slajpaj M.: Ljudske knjižnice. Ljubljana 1961. S. 22475.
- Vidović Z.: Meštrovic i savremeni sukob skulptora s arhitektom. Sarajevo 1961. S. 22498.
- Troj F.: Psihologija deteta. 3. izd. Beograd 1960. S. 22362.
- Vatovec F.: Slovenski časnik. I. Maribor 1961. S. 22466.
- Renner P.: Umijeće tipografije. 3. izd. Beograd 1960. S. 22421.
- Stewart J. A.: Ceramics for All. New York 1958. S. 22433/232.
- Tepina P. — V. Jovanović: Osnovi primljene radiotehnike. 2. izd. Beograd 1960. S. 22432.

SREČA

Prizor iz Francoske bulvarke »Sreča na upanje« (Marjanca Krošlova in Volodja Peer)

NA UPANJE

(ob premieri 16. maja 1962)

... ali morda: »Upanje na srečo«. Ostalo je pri upanju. Premiero komedije Marcela Francka smo pričakovali s tesnobo. »Sreča« je bulvarka, kakršnih smo že mnogo videli in jih najbrž (na žalost) še bomo: nepretenciozno pisanih, poceni aktualnih, poceni zbadljivih, vzbujajočih smeh in navidezni odobravanj. Pravi, da je »Sreča« satira na naš čas kreditov in vsemogočih gospodinskih avtomatiziranih pripomočkov, na čas, kjer nekateri z baharjlo zakrivajo svoje resnično bistvo, ko pa drugi (Jerome in Kati) v »Sreči« skušajo živeti sredi vnesplošne potrošnje in nepristnosti naravno in nepristilno svojo mlado srečo. Nikakor ne bi mogli pritrčiti, da je »Sreča« satira, daleč od tega, premaljo je senzibilna in ne nazadnje tudi inteligentna, da bi mogla prodirati v resnično, pravo bistvo sodobnega človeka pa s tem tudi sodobnega časa in ga smešiti s posebnimi, vrednih in pravnih vidikov, obenem pa mu karsti pot iz zmede, ki ga le morda v njej našta.

Tako na se moramo sraščevati, če nam je neozbradeto, kabaretno zabavanje in gledališču zares tako potrebno, če nas dve uri in pol duhovičenja zares lahko sprostita in nam nudita še kaj resnične, nepotrjene in žive podobne naših problemov in našega življenja, ponekod tako zelo potrebnega žive satire in vročega posmeha. Spraševati se moramo, če je teater res samo za to, da nam nudi duhovičenja in če se v svojem »komedijskem« delu repertoarja res sme otresati svoje prave vloge in se odmikati od svojega resničnega poslanstva: žive, angažirane prizadetosti, posmeha in revolta, pozitivnega in človeškega.

»Sreča na upanje« je tako lep zgled za to, kakšno gledališče ne bi smelo nikdar biti: površno in melodramsko.

Celjski gledališčniki so komedijo igrali z vidnim trudom, izveči iz teksta tisto, kar bi le utegnili biti zabavno in zanimi-

vo, ko že več niso mogli: kreirati polne človeške osebnosti, tako ali drugače smešne, in resnične. Režija Sandija Krošla nas ni mogla navdušiti: bila je ponekod preveč burkasta, drugje melodramska; nepristna in komplicirana mizanscena je bila nefunkcionalna in je na silo napolnjevala odrski oroster. Ves šarm, ki ga francoska komedija ima v bleščče konverzijskem dialogu, je zbledel, sproščeno, ki šarm rojeva, in spontana teatralika pa sta se izgubili v banalni deklarativnosti. Med šestimi igralci je relativno najbolj uspel Volodja Peer (Jerome), zdi se, da zato, ker je igral samosvoje in sproščeno (zares sproščeno edini iz šestorice), s poudarjenimi humoriističnimi domisljami, s katerimi je uspešno zakrival nekatere dolgočasne luknje v tekstu, igral je mimo blede začrtanega Krošlovega koncepta: kar se da živo in s določenimi efektnimi, ponekod že preveč burkastimi mašili. Njegova partnerica Marjanca Krošlova (Katarina) na je bila v nasprotju s Peerovo blešččo naravnostjo preveč pocukrano ljubka, prisiljeno naivna, pa do skrajnosti neinvenciozna, v drugem dejanju že skoraj operetna. Domiselnosti je manjkalo tudi Zori Hudalesovi (v vlogi Gabrijele) in Veri Perovi (Denise). Hudalesova je bila hudo neizdelana, šarmantna francoska konverzacija ji je zapadla kričavi retoriki, Perova pa pri svoji karikaturni ni uspela najti pravega občutka za mero. Tone Solar (Rams) je bil nekoliko neokretan, manjkalo mu je tudi izrazitejšje invencije, ki bi mu verjetno mogla vdihniti markantnejših črt. V obrobni vlogi je nastopila še Marija Goršičeva. (V. Korar)

FILMI ki jih bomo gledali

MATI IVANA ANGELSKA

Poljski film, ki je prejel Veliko priznanje mednarodne žirije na filmskem festivalu v Cannesu lani. Odigrava se sredi XVII. stoletja v vzhodnih poljskih krajih. Pripoveduje nam o ženskem samostanu, kjer je vse redovnice z materjo Ivano Angelsko obsedel hudic s svojimi demoni. Stirje duhovniki so si prizadevali, da bi z različnimi obredi pregnali hudice iz teles redovnic. Pred njihovim prihodom so na gromadi sežgali samostanskega redovnika Garnieca, ki ga je tudi obsedel hudic, in zdaj so namesto njega poslali v samostan pobožnega duhovnika Surina. On naj bi pomagal materi Ivani Angelski. Toda že prvo srečanje med njima je razodelo duhovniku, kakšne narave so demoni, ki so obsedli telo in dušo mlade redovnice. Mlada redovnica, ki so jo s silo poslali v samostan, se je namreč v sebi borila, da bi živel normalno življenje. In ko je prvič srečala duhovnika Surina, je začutila, da je to možki, ki bi ga lahko vzljubila kot ženska. Podobno je občutil tudi Surin. Kljub temu, da je zadržano sklenil opraviti svoje poslanstvo, so naravne sile krenile po svoji poti...

SIROMAŠNA ULICA

Bolgarski film z vojno tematiko. V glavnih vlogah nastopa Peter in Joškata, ki stanujeta v siromašni ulici predmestja. Oba mlada, vendar oba različna po prepričanju. Medtem ko je Peter pripadnik tajne osvobodilne organizacije, je Joškata filozof in sanjač. Ko je v neki akciji Peter težko ranjen, ga Joškata zaščiti in pri tem sam izgubi življenje. Peter se pridruži boremu proti okupatorju, leta tečejo. Siromašna ulica ne spremeni svojega obraza, le dvojice mladih ljudi ni več v njej. Ko napoči svoboda, pa se Peter vrne.

V film je vtakna tudi ljubezenska zgodba, ki pravzaprav dopolnjuje njegovo bolj ali manj lirično atmosfero.

SEKI SNEMA — PAZI SE!

Lahko bi rekli tudi: pazi se gledalec, kadar kdo snema takle film! Takle edinstven film! Film ki je diskvalificiral režiserja iz Združenja filmskih umetnikov Srbije in ki tudi Sekiju ni prinesel drugega kakor očitke: nogometiški naj ostanejo pri žogi, filmsko kulturo pa naj pustijo pri miru, kajti te ni mogoče ustvarjati z nogami!

Pri vsem tem je čudno samo to, da se je UFUS filmu odpovedal, da pa je film vendarle šel na turnejo po kinematografiji! Sicer pa — je nemara kar prav, če vidimo, kaj je naša filmska industrija sposobna ustvariti v sedemdesetih letih dvajsetega stoletja! Vsekakor namreč nekaj, kar se ne more meriti z najslabšimi dosežki kakšne avstrijske filmske proizvodnje. Kdaj bomo uvedli globo za tiste filmske ustvarjalce, ki tako vulgarno kompromitirajo naša filmska prizadevanja?

PRED ZAPRTIMI VRATI

Ni še tako dolgo tega, kar je bila v Celju pomembna konferenca, ki naj bi osvetlila nekatera vprašanja poklicnega usmerjanja mladih in istočasno tudi vprašanja našega srednjega šolstva, zlasti njegovih kapacitet, ter s tem v zvezi možnost, ki jih te kapacitete nudijo mladini po končanem obveznem šolanju. Konferenca je sklical okrajni ljudski odbor, udeležili pa so se predstavniki posameznih šol iz okraja. Čeprav zastopniki tiska niso bili vabljeni in so prišli podatki na uho iz drugih — vsekakor verodostojnih virov — se zdi vseeno vredno spregovoriti o tej problematiki javno. Tembolj zato, ker mislimo, da ne more biti nobena razprava, ki ima širši družbeni značaj, »tajna«.

Osnovna značilnost te konference, ki sicer ni rodila pričakovanih rezultatov, pa je bila prav v njenem družbenem pomenu — ne glede na to, da so manjkali tudi vsi tisti, ki bi lahko ta pomen eksponirali. Kakor so udeleženci ugotovili že takoj na začetku, konferenca prav zaradi te poslednje okoliščine ni mogla doseči namena — pač zato, ker te problematike ne morejo reševati šolske usta-

nuno, da bi vsakdo po končanem obveznem šolanju moral študirati še dalje, vendar je očitno, da takšna postavka ne bi bila v skladu z osnovnimi principi, ki naj omogočijo vsakomur njegovo polnopravno pot do izobrazbe. Z vprašanjem kam je seveda najtesnejše povezano vprašanje koliko, se pravi, da gre predvsem za odnos med formalnimi možnostmi, ki jih ima vsakdo, da se po končanem obveznem šolanju odloči za takšno ali drugačno življenjsko eksistenco, in med dejanskimi možnostmi, ki pa so omejene. Pri tem je posebej problematično to, da se razmerje iz leta v leto veča, da je namreč vsako leto več takih, ki se znajdejo pred zaprtimi vrati, kar je navsezadnje samo logična posledica nespremenjenih zmogljivosti srednjih šol. Zavodi za zaposlovanje si s svojimi poklicnimi posvetovalnicami sicer prizadevajo to problematiko reševati, vendar je ne bodo mogli rešiti z uspehom, če ne bodo pri tem sodelovali vsi tisti činitelji, ki so odgovorni pri urejanju družbeno važnih vprašanj, in če ne bomo več storili za hitrejši razvoj našega srednjega šolstva. dhr

KULTURA
IN
PROSVETA

Jezerca nastajajo in odmirajo

Saleška dolina je že v pravadni dobi bila zaliv panonskega morja. Pri preoblikovanju zemlje je morje izginilo, jezero pa je še dolgo obstajalo v Saleški dolini; dokler si ni ustvarilo odločnega korita. Ko pa je človek začel iz neder doline črpati »rno zlato«, so v dolini začela znova nastajati jezera. Zadnje — jezero pod Skalami — je nastalo šele pred nekaj leti in s svojimi 4,5 milijoni kubičnih metrov vode predstavlja nevarnost vdora v jamo, zato so letos začeli z izčrpavanjem tega jezera.

Pred časom so v veliko »potujoče« jezero pod Skalami spustili plavajoče črpališče. Ta velik gigant se ziblje v bližini brega nad nekdanjo vmesno dolino med Velenjem in Skalami. Ni še šest let od tega, kar smo skozi sredino današnjega jezera, ki je doseglo že globino 37 metrov, hodili po lopi poti ob potoku Lepeni. Milijoni ton premoga, katere je velenjski rudar iztrgal zemlji pod to dolino, pa so zapustili zvezočo praznino, ki je potegnila vase dolino in nekoč lep hrib Skale se je začel trgati in pogrezati v kotlino, ki jo je zalivala voda. Vdori pa se še nadaljujejo, zato je ta ogromna količina vode vsak dan bolj preteča nevarnost za nekaj stotin marljivih rudarjev, kajti le kako bi se lahko rešili

ob vdoru tolikšnih količin vode v jamo.

Da bi zagotovil obratovnalno varnost rudarjev, se je rudnik lignita Velenje odločil, da s preusmeritvijo toka Lepene, ki se je dosedaj izlivala v jezero in s prekinitvijo stika med prvim in drugim jezerom ustvari pogoje, da s plavajočim črpališčem zniža nivo jezera na višino dveh do treh metrov, kar ne bo več predstavljalo nevarnosti.

Celo leto bo potrebno, da bodo izčrpali jezero. Podjetje je črpalko naročilo pri Litostroju,

vendar niso utegnili čakati na izdobo in je celotno konstrukcijo izvedla ekonomska enota Elektrostrojni obrat, črpalka pa so dobili na posodo od rudnika iz Mežice.

Črpalke, ki so naročene v Litostroju, bodo avtomatske, tako da bodo same vzdrževale predvideno gladino. Edina nevarnost pri izčrpavanju je nevarnost, kajti črpališče je pod električno napetostjo in že sama bližina je zaradi vlažnega terena nepriljubljiva za obiskovalce jezera.

-ik

PREPOTREBNO POSVETOVANJE

Delavska univerza v Velenju je priredila pred dnevi pomembno posvetovanje o aktualnih problemih gospodarstva in delitvi čistega ter osebnega dohodka. Posvetovanja so se udeležili predstavniki občine ter predsedniki upravnih odborov in delavskih svetov.

Takšna posvetovanja, ki naj ne bodo edina, so v veliko pomoč občinski komisiji, ki deluje že od 5. maja naprej in je po temeljitem študiju za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka prav tako imela posvetovanje s 86 predstavniki 40 gospodarskih organizacij in ustanov.

Na tem posvetovanju so sklenili, da morajo industrijska podjetja dokumentacijo in analizo poslovanja v smislu navodil predložiti občinski komisiji do 25. maja, ostale gospodarske organizacije in zavodi pa do 1. junija.

Komisija skrbi za pravilno izvajanje načel in splošnih meril pravilnikov, pomaga gospodarskim organizacijam ter jim daje strokovne nasvete in sodeluje z njimi, da bodo pravilniki osebne

dohodke vskladili z gospodarskimi uspehi, ki morajo temeljiti na večji produktivnosti, gospodarnosti in rentabilnosti poslovanja.

-ik

Podeželska mladina: čim več predavanj!

Te dni so v Topolšici pri Soštanjju začeli šola za življenje. Ker se je ta vrsta šole najbolj obnesla ravno v zdravilišču Topolšica, kjer je predavanja obiskovala redno nad 40 mladih ljudi, so na zadnjem predavanju izvedli anketo, ki naj bi pokazala, kaj so mladinci najbolj dojele in s katerih področij bi želeli še več slišati. Kritični odgovori in pripombe na izredno resnost mladih. Najbolj animivni pa so enoglasni odgovori vseh, da si želijo še več predavanj. To potrjuje tudi želja mladih iz Saleka, zato bo Delavska univerza v Velenju organizirala šola za življenje tudi njim.

-ik

Zadnja seja izvršnega odbora občinskega odbora Socialistične zveze Soštanj je bila posvečena pripravi za širši plenum o vprašanju dela mladine, kajti analiza izrednih konferenc SZDL je pokazala, da marsikje ni zaželenega sodelovanja med mladino in Socialistično zvezo. Hkrati kažejo nešteti primeri na premalo zaupanje

Potrebno je več sodelovanja

mladim, kar vodi do pasivnosti in večkrat podpira negativne težnje pri mladini. Od krajevnih organizacij so prišle tudi pritožbe, češ, da se mladina vključuje v skupno delo le pri televizijskih oddajah, noče pa sodelovati pri prostovoljnem delu, medtem ko mladinski aktivni poročajo o zastarelih pogledih starejših, kot primer: da televizija kvarno vpliva na mladega človeka, o nerazumevanju njihovih teženj in še drugem.

Seveda takšno stanje ni realna podoba dela mladine v soštanski občini, kajti aktivni v gospodarskih organizacijah, na osnovnih šolah, na Industrijsko rudarski šoli in aktiv v Smartnem ob Paki imajo marsikaj pokazati, vendar pa to nasprotovanje ni koristno in slabi delo ene in druge organizacije. Marsikje je opaziti, da je mladina vse premalo vključena v družbeno-politično življenje in namen plenuma bo, da razčisti vprašanja teh nezdravih primerov ter odpravi slabo sodelovanje. Prepoznajo so namreč primeri, da kritizirajo mladega človeka, ki se v tem ali onem samoupravnem ali političnem organu šele uvaja v delo in sprva ni preveč aktiven, namesto, da bi mu pomagali. Vse te pomanjkljivosti bo treba odpraviti, kajti mlad človek je voljan delati. Plenum bo na široko odprl ta vprašanja in si v razpravi zastopnikov vseh krajevnih in občinskih organizacij začrtal nove smernice.

S tem se ne bomo postavljali

Vse do letošnjega leta je bila skrb za čiščenje ulic v Soštanju in Velenju zadovoljiva. Letos pa kaže, da bomo kaj kmalu lahko dali predlog, naj se to delo opravlja s prostovoljnimi akcijami. Vzroki so namreč hudo »finančni«, saj je v proračunu predvideno za čiščenje le 500.000 dinarjev. Ta celoletna vsota je ob povprečnih mesečnih stroških (250.000 dinarjev) zadoščala le za januar in februar, zato je bil prvi ukrep ta, da se je zmanjšalo število čistilcev od 6 na 2. Stroški za čiščenje v marcu, aprilu in maju pa gredo v breme novo ustanovljenega Komunalno obrtnega centra, ki to krije iz lastnih sredstev.

Do večeraj izredno čisti mesti Soštanj in Velenje, ki smo ju čestokrat dajali za vzgled, bosta jutri ob takšnem odnosu zanemarjeni. To pa ni niti želja, niti

hotenje kogarkoli, v tem se zrcali le preveč »mačehovsko« obravnavanje komunalnih zadev.

Krivični bi bili, če bi pozabili omeniti akcijo, ki jo je sprožil podpredsednik občine Tone Močilnik. Vsem podjetjem so poslali dopis o prispevku za čiščenje ulic. Do predpisanega roka je odgovorilo le nekaj podjetij in še ta odklonilo.

Svet za komunalne zadeve pri občinskem ljudskem odboru je razpravljal o tem in predlagal, da se to obravnava na seji ljudskega odbora. Občinski ljudski odbor je po tem že zasedal, a tega vprašanja sploh ni bilo na dnevnem redu.

Ni namen, da bi ugotavljali, kje je to zastalo, kajti skrb nas je, da se to čim prej reši. Stanje naj bo opozorilo v bodoče, da ne sme biti apriorna predpostavka pri sprejemanju proračuna pomoč gospodarskih organizacij, če o tem le-te zvedo šele kasneje. Takšne neuspele akcije porušijo vnaprej postavljeno ravnovesje proračuna, ki bo zaradi teh ali drugih povprek stvil člane ljudskega odbora pred nerodno nalogo: odkod vzeti ob že tako prenapetem proračunu. -ik

ZA 25. MAJ

Ker bo na sam rojstni dan predsednika republike v soštanski občini le orientacijski pohod in v okviru tabornikov »lov na ilegalca« ob jezeru v Velenju, je DPD Svoboda Velenje sklenilo, da bo sedemdesetletnico našega vodje — dan mladosti — proslavilo s svečano proslavo na predvečer. Sekcije Svobode so pripravile program in vezni tekst. Proslava bo manifestacija dela sekcij Svobode z glavnim poudarkom na podmladku — sekcijah obeh osnovnih šol. Ker so velenjski Svobodaši doslej priredili že mnogo uspešnih proslav z visoko kvaliteto, kot je bila republiška v Ljubljani in okrajna v Soštanju, smo lahko prepričani, da bo tudi ta uspeša. Pri odhodu so mi tiho zaupali, da so tokrat pripravili še skrbnejše, kajti s to proslavo bodo zastopani v filmu, ki bo prikazal proslave v počastitev dneva mladosti v celjskem okraju.

Izbor bo pester, saj bodo nastopili moški in ženski pevski zbor, pionirski in mladinski iz obeh šol, folklorna in baletna skupina II. osnovne šole, harmonikaši, tamburaši, recitatorji in mladinska rudarska godba. -ik

OB MLADINSKI RAZSTAVI

V nedeljo je bila v Soštanju otvoritev mladinske likovne razstave v počastitev dneva mladosti. Razstavo je otvoril akademski slikar Ljudež Zavolovšek — član sveta za kulturo in prosveto občine Soštanj.

Razstava nam kaže nedvomno velik napredek pri sprostitvi otrokovih sposobnosti. Sele ko si ogledamo slike, nam je poprej svojeglav in samosvojev otrokov svet »na dlani«. Ob sproščenih črtah, nizanju barv in svojstvenem oblikovanju spoznavamo lahko zapleten razvoj mladega človeka. In ravno to spoznanje je dokaz, da je likovni pedagog opravil svoje delo, dal torej otroku široko možnost za psihološko zdrav razvoj njegove osebnosti.

Razstava v Soštanju nosi pečat ustvarjalnih črt vsakega posameznika, ki je zastopani s svojimi deli, ima pa to napako, da je prenatrpana, saj nam v malem prostoru — sindikalni dvorani — nudi preko 60 različnih slik; le tem pa drugje na desetine izdelkov tehnične vzgoje. Ni dobro, če skušamo spraviti predmete sorodnih vrst v isti koš, kajti razstava sama mora biti v skladu z estetiko. Tehnični izdelki bi morali imeti svoj poseben prostor, kajti v tem primeru je očitno, da s pogledom kar plavamo po množici razstavljeni hpredmetov.

Hudo je človeku, ko se ustavi ob slikah naših najmlajših in vidi, da so v svojem črtovnem izrazu še vedno utesnjeni na liste iz malih risank, namesto da bi jim z velikimi listi nudili čimveč prostora za njihovo razgibano likovno izražanje. -ik

Pomladna razkačenost laboda, ki je pred nekaj dnevi dobil družico in v spokojnosti ribiškega pričakovanja (slika zgoraj) ne moti nekaj sto metrov oddaljena velika rana zemlje, v katero so »železne roke« vbrzdale novo strugo, niti plavajoče črpališče, ki vztrajno niža gladino velikega jezera (slike spodaj).

Za mladinsko okrevališče

V nabiralni akciji za dograditev mladinskega okrevališča na Debelem rtiču prednjači v soštanski občini šolska mladina. Na pionirskih in mladinskih sestankih so se dogovorili, da bo več kot dve tretjini dijakov prispevalo po 50 dinarjev. V gospodarskih organizacijah pa te dni sklepajo delovni kolektivi o višini prispevka. Tako je kolektiv termoelektrarne sprejel sklep o prispevku 1 odstotka od mesečnega zaslужka, velenjski rudarji pa bodo prispevali en četrt dnevnega zaslужka. Krajevni odbori RK pa zbirajo sredstva pri kmečkih prebivalcih in obrtnikih. -ik

Varnostni ventili - pozor

V spokojni spomladanski dremavici je utripalo številno srce enega izmed neštetihih stanovanjskih blokov v modernem središču modernega mesteca. Stanovalci so bili v glavnem uslužbenci, prostveni delavci in trije direktorji. Krepčilo spanje po kosilu z X — romani, remiziranjem in šahiranjem se je zračalo s tihotnim žuborenjem hudournika. Za boljši obtok pa je poskrbelo tuljenje vlaka. Somrak je legel na zemljo, ko se je v to vračalo tovariš občinski uslužbenec. Takrat pa je nekaj strahotnega porušilo spokojnost daleč na okrog in za neskončno dolg hip je tovariš odrevenel in mrtvil.

Strašen pok se je sikaloje razlegel, odzvanjal, še tresk in zvenket tisočerih kristalov je počasi zamiral v uslužbenca, ki je lahko zaznal samo to, da se je nekaj strašnega zgodilo. In ravno ko je mislil, kje se je to zgodilo in kaj naj pomeni, mu je tik nosu sfrčalo pravo živo meso — drobovine. Bliskovito je zaznal. »Eksplodizaj! Smrt! Človek! Groza! Morda uboj!« ti pojmi so mu prešinjali

srce, hromili grlo, napolnili ušesa in že ga je počasi in zapeljivo zajela tema. Okna so se treskoma odprla,

kriki in klici so se mešali, stopnice so ožvele.

Nekaj žena je močilo tovariša, najpogumnejši pa so že odkrili, v katerem stanovanju je eksplodiralo.

Matevž je jecjal. »Vraga! Kaj so vsi...« Beseda »mrtvi« je neizgovorjena obvisela v zraku. Možje so se opogumili in naskočili vrata. Žene pa so komentirale in z vsako besedo vsebolj bledele. Svarilni krik jih je predramil.

»Zena!«
»Vsaj eden od družine je še živ!« je bila takojšnja misel vseh in brez besed so po prstih odšli za dve nadstropji višje.

Vsak korak žene jih je zbadal, še huje brskanje za ključem in počasno odpiranje. Že so bili tik za njo in čakali, kdaj bo izpustila krik, ki ga je nosil v sebi. Zavznel je, a je bil prelaboten, da bi jih razbremenil. Zmedo, jezo in osuplost so čutili v njem in to ni bilo tisto, kar so vedeli, domleli in zaznali. Nagneti so se v predsobo in niti opravičili se niso. Zena pa je pokazala z roko v kuhinjo, iz katere se je še vedno dvigal bel oblak.

Razočaran smeh moških je za hip presunil ženske. Kmalu pa so tudi one vtikale glave v kuhinjo. Dobra pest ometa se je belila na podu, bela sopara pa je še vedno vrela iz zmaličenega aluminijastega lonca; stene pa so nosile neizbrisne madeže drobovine. V smeh in smrkanje je padla ženina beseda. »Srečo sem imela, da me ni bilo zraven.«
Najpogumnejši so že prinesli novico, da je pokrov prebil steklo na balkonskih vratih in obtičal v balkonski ograji. Vseprek so zaregljali in vsi so vse vedeli o nevarnostih ekonom-lonca. Strokovno najbolj podkovani pa so kritično ocenjevali varnostni ventili, ki je odpovedal in povzročil hudo kri.

Ko so se vračali, so se čutili nekako opeharjene, kajti hoteli so vendar nuditi pomoč, toda...

In tako je tega dne in še dolgo zatem bil ekonom-lonec tisti, ki je silno razgibal strast za razpravljanje v tem delu središča modernega mesteca. K.J.

FRAN ROŠ: Spomini NA SRBIJO 1941 1945

Nameščamo se v zdraviliških stambah za dvodnevni odmor. Rdeči križ skrbi za našo prehrano. Zamenjujemo stare jugoslovanske dinarje za nove dinarje okupirane Srbije. Mnogi izmed naš so prinesli s seboj dosti več kot le dovoljeni petstotak na osebo. Med štrvi v oblekah in plaščih, v čevljih in milu so reševali tisočake.

Dva Celjana si najameta izvožčka in se s cigaretami v ustih vozita gor in dol po mestu, da bi si dokazala, kako prosta sta zdaj. Ta ali oni si v »kafani« hitro naroči čašico rakije, ko je toliko časa pogrešal alkohol. Ljudi, ki se z njimi srečujejo, zanjima naša usoda in zgražajo se nad okupatorjevim terorjem ne brez strahu, da tudi nje same kdaj doleti podobna usoda.

Vneto povprašujemo po dogodkih v svetu. Nič kaj posebnega ne moremo izvedeti, vendar vemo: Vsak čas bo Hitler spet kam udaril, saj mu čakanje ne more koristiti. Kdaj poseže v vojno SZ, kdaj ZDA?

V okolici Arandjelovca smo si ogledali zgodovinsko važne kraje, povezane s srbskim uporom proti Turkom leta 1804. Pri tem se nam je vzbujal nov pogum. Nismo dvomili, da v Srbiji tudi v teh dneh tli iskra upora, iz nje pa utegne že kmalu šviginiti širok plamen.

Peščica sopotnikov nas je zapustila. Sorodnike imajo v Beogradu, ki jih lahko poiščejo in ostanejo pri njih.

Po dveh dneh nas vlak potegne dalje. V jasnem junijskem dnevu potujemo po sredini zelene, lepo obdelane Sumadije z gozdovi in vinogradi, z belimi oblaki na sinjem nebu. Vse tu nas spominja daljnih rodnih krajev...

3. V NOVEM KRAJU

V vročem popoldnevu 14. junija 1941 se je vlak z nami ustavil na postaji Cuprija, na robu mesta. Za kolodvorom nas je pričakovalo več mešanov z zastopniki občine. Po toplom pozdravu so se opravičili, da ni bilo časa pripraviti nam lepši sprejem, sicer pa se bodo potrudili pomagati nam. Razdelili so nam nakaznice za stanovanja pri čuprijskih meščanih, upoštevajoč pri tem velikost naših družin.

Starejši ljudje in matere z otroki so se s kočijami odpeljali v 20 minut oddaljeno mestno središče. Vozovi so nam odvzeli prtljago in krenili smo peš po globokem prahu stranske ulice, kajti prav tedaj so glavno cesto s kolodvora na ukaz okupatorje tlakovali in je bila za promet zaprta. Na poti smo se ozirali po z ilovico ometanih bednih kolibah ciganskega naselja z množico kričavih, polnagih otrok.

Pri veliki kasarni, kjer je bila do vojne artilerijska podofircirka šola, zdaj pa so se v njej šopirili Nemci, smo zavili po mostiču čez Ravanico in obstali na širokem trgu z nekaterimi lepimi stavbami in tržnico. Nato smo si prtljago raznesli po naših novih stanovanjih. Pri tem smo videli, kako zelo so se mnogi Cuprijčani morali utesniti zaradi nas.

Moji in še neki družini je bila dodeljena soba pri nekem trgovcu, kjer pa nam je primanjkovalo prostora. Izdatno, razkošno smo večerjali in medtem gostiteljem pripovedovali o svoji usodi. Skoraj nam niso mogli verjeti vsega. Iz nas je govorilo sovrašтво do nacistov in polni smo bili vere v njihov končni poraz.

Po večini so bili našega mišljenja. Med njimi pa so bili tudi zadržani ljudje, ki nam niso še docela zaupali, ali pa so, zelo redk.

bogataši sicer, spoštovali mogočnega okupatorja, ki naj bi jim imetje varoval pred kakršnokoli nevarnostjo.

»Naša dolžnost je pomagati bratom, ki so še nesrečnejši od nas.« to je bila beseda Cuprije in drugih krajev Srbije, kamor so prihajali Slovenci pa tudi begunci iz Hrvatske, Bosne, Vojvodine, Makedonije.

Kdor se nima primerne stanovanja, naj malo potrpi, nam je bilo sporočeno. Vsem tem je bila na razpolago poročna dvorana v 1. nadstropju okrožnega sodišča z vso tam nagomilano slamo, na kateri se bo dalo ležati. In tako se je v tistih prvih dneh znašla tam skupina celjskih znancev.

Cuprijska glavna ulica

za mlade bravece

Naši nagrajenci

Hej, suša, suša! Približevanje konca šolskega leta se pozna tudi v našem poštnem predalu. No, toda vendar — ni še prehuho. Nabralo se je kar precej vaših ljubeznivih pisem. Veseli smo, da smo med njimi našli tudi precej takih, ki so nam jih pisali naši novi mladi braveci. Vsi zagotavljate, da radi berete rubriko za mlade bravece, hkrati s tem pa ste nam poslali zanimive predloge za to, da bi bila ta-le stran še bolj prijetna. Tako ste nam svetovali več križank, rebusov, ugank in še mnogo drugih stvari. Objubljamo, da se bomo potrudili in vaše želje upoštevali.

Zdaj pa k nagradam. Vprašanja, ki smo jih objavili v prejšnji številki, so marsikomu povzročila verjetno precej težav. V uredništvu smo namreč dobili prav malo pravih odgovorov. Zato naj ta-le vozle najprej razvozlamo. Kako in s čim se je smrtno ponesrečil znani slovenski borec in komandant Frane Rozman — Stane, je bilo prvo vprašanje. Odgovor je takle: Komandant Stane se je smrtno ponesrečil pri preizkušnji novega orožja — minometala. Drugo vprašanje smo zastavili takole: kateri narodni heroj je bil rojen v Latkovi vasi pri Preboldu in kaj je bil po poklicu. V Latkovi vasi se je rodil Slavko Šlander, naš veliki narodni heroj, pa je bil po poklicu dentist. In še zadnje vprašanje: kje je največji rudnik bakra v Jugoslaviji? Največji rudnik bakra v Jugoslaviji je v Boru.

Tako! To so odgovori, muhasti žreb pa je izmed pravih rešitev izbral pisma, ki so jih napisali ti-le naši mladi prijatelji: Rozika Zapušek, Laška vas 16, Štore pri Celju. Roziki bomo po pošti poslali tisoč pet sto dinarjev.

Edi Kladnik, Skorno 20 bo dobil drugo nagrado — tisoč dinarjev.

Tretjo nagrado pa je žreb prisodil Fani Ierišnik iz Matk št. 78, Prebold. Dobila bo pet sto dinarjev.

Nagrajencem iskreno čestitamo, vse vas pa vabimo, da nam še kaj pišete. Lepo pozdravljeni.

Ob prazniku

Petindvajseti maj je danes. Dan, ki je veliki praznik vseh mladih ljudi. Koliko veselja in živahnosti nam prinese vsako leto in koliko lepim želja izrečemo na ta dan! Letos pa bo vse to še slovesnejše, še bolj polno široko odprtih src in živahno sijočih oči. Danes praznuje namreč tovariš Tito sedemdesetletnico! Že pred dolgim mesecem smo mu poslali pozdrave in tople čestitke. Stafeta mladosti, ki smo jo sprejeli tokrat, je nato prepotovala še veliki del naše domovine. Naše želje je združila s tisočimi drugimi, ki so jih poslali pionirji in mladinci z vseh koncev Jugoslavije. Žilje so se v eno in iz vseh zveni samo ena želja: Da bi bil zdrav in še dolgo med nami, dragi tovariš Tito!

Ni še dolgo tega, ko smo imeli športni dan. Ni bil prvi, saj obiskujem že osmi razred, toda spomin nanj je od vseh dosedanjih še najbolj svež. Takole je bilo: Odločili smo se, da jo bomo mahnali na Miklavški hrib, čez Anški vrh do Petrička, vračali pa se bomo ob Savinji in se končno v Liscah razšli. Do Petrička smo kar hitro prišli. Tam so se fantje razživali v bojnih igrah in kasneje v nogometu, me pa smo uživale v naravi, med prvimi cveti, ki jih je toplo sonce zvalilo na trate. Čas je mineval in sklenili smo, da se vrnemo. Med potjo smo naprosile tovariša

razrednika, naj nam pove kakšno zgodbo. Prišel je s pravljico o zajčkah. Bila je smešna in prijetno jo je bilo poslušati. Nato pa smo si zaželele nekaj resničnega. Povedale smo mu to in ustregel je naši prošnji: »Ko sem v Celju nastopil profesorsko službo, sem učil poleg drugih, fiziko tudi v nekem tretjem razredu gimnazije. Kot vedno so bili učenci tudi v tem razredu različni: dobri, zelo dobri in slabi. In najboljša med najboljšimi je bila drobna deklica — vzor vsem v razredu. Vedno je imela fiziko odlično, o njenem vedenju pa sem bil prepričan, da

si zasluži najboljšo oceno. Pa so minila tri leta. Nekega dne sem srečal to učenko v spremstvu mladega, postavnega fanta. Spremenila se je, zrasla. Nasmehnil sem se ji, toda dekle me ni več poznalo.

Kasneje sem mnogo premišljevala o profesorjevih besedah. Kako čudni smo dijaki! Kar pogledate, koliko lepega smo skupaj doživeli. Koliko mojih sošolcev je od mene prepisovalo naloge, koliko ur smo skupaj prebili, pa me zdaj ne poznajo več. Zalostno je, da smo tako hitro pozabili drug na drugega, ko nas pa je vendar še pred meseci družilo toliko skupnega.

Poglejte, živimo v deželi, ki se bori za mir in sožitje med narodi. Tudi mi mladi bi lahko k tej borbi kaj prispevali. Ne mislim v meddržavnem merilu, temveč v tem, da bi se imeli radi, da bi si pomagali in se poznali ne samo takrat, kadar nas v to sili življenje. Le dežela, ki je na znotraj enotna, lahko govori o prijateljstvu do drugih. In le ljudje, ki razumejo ta pojem, lahko v tej borbi pomagajo. Saj mislite tudi vi tako, kajne?

Ivanka Podgornik, Celje, Ljubljanska 52

Srečanje s tovarišem Titom

Lani sva z mamico obiskala Kumrovec. Bilo je 2. maja. Dopoldne sva si ogledala rojstno hišo tovariša Tita in muzej. Videl sem zibelko, spričevala, partizansko uniformo in Maršalovo puško. Vsega sem se hotel dotakniti, ker je to nosil Tito.

Popoldne pa me je razveselil on sam. Segel sem po njegovih roki in od veselja nisem mogel govoriti. Tito pa mi je rekel: »Deček, bodi dober! Bil sem zelo, zelo srečen.

Z mamico sva zamudila vlak, pa nič zato, bil sem presrečen, da sem doživel tako lep dan, ki je zame najpomembnejši v življenju.

Martin Zagar, II. razred osnovne šole Franja Vranca na Hudinji pri Celju.

Nove nagrade

Petindvajseti maj je največji praznik mladih ljudi. Kako lepo ste ga letos proslavili! Preveč truda ste vložili v proslave in prireditve, da bi bilo prav, če bi za vso uspehe vedeli samo vi. Pa smo se odločili, da razpišemo nov nagradni prispevek. Njegov naslov naj bo »Razmišljanja ob našem velikem prazniku«. In kaj naj bi o njem napisali? Pišite o svojem delu v šoli, o pionirski in mladinski organizaciji, o delu krožkov in sekcij, o prireditvah, ki ste jih pripravili za Dan mladosti, o tem, kako in kje ste preživeli veliki praznik, pišite tudi o tovarišu Titu, kajti vaš dan je tudi njegov dan.

V ta namen smo pripravili tri nagrade: tisoč pet sto, tisoč in pet sto dinarjev. Ker pa pričakujemo, da bomo dobili veliko pisem, tudi tokrat ne bomo nagradili ravno najboljšega prispevka, temveč bo izmed vas izbral nagrajence žreb.

Zelimo vam, dragi mladi prijatelji, srečno pero in kmalu navsilenje!

Rebus

O dolgouhcih v žički šoli

To-le je Mirko, upravnik šolske zadrage osnovne šole v Žičah. Ko smo ga obiskali in njega ter njegove najzvestejše sodelavce zaprosili za razgovor, so nam kar takoj odločno povedali, da bodo bolj malo govorili, pa več pokazali. Veste, v Žiče smo prišli pravzaprav samo zaradi njihove pionirske šolske zadrage, ki je prav gotovo ena najpodjetnejših v našem okraju. Pionirji iz Žič gojijo namreč — zajčke. In toliko in tako lepe zajčke, da so se pogodili s škofješko tovarno Sešir, ki zdaj pri njih za precejšnjo vsoto

zvenketajočih dinarjev odkupuje zajčje kože.

Po zagotovilu torej, da se da zajčke lepše gledati kot pa o njih pripovedovati, so nas Mirko in njegovi tovariši odpeljali na šolsko dvorišče, kjer se v leseni lopi skriva njihovo malo bogastvo. Toda bodimo točni — v tej lopi je namreč le del in to manjši del — njihove zajčje farmice, večji del zajčkov pa gojijo pionirji kar na svojih domovih. No, in ob tem najhmem hlevčku so se vsem nam kar po vrsti razvezali jeziki. Najmo najprej besedo Mirku:

»Veste, s temi zajčki imamo kar precej dela. Tudi poleti namreč ne smemo pozabiti nanje. Tako smo uvedli dežurno službo in ob počitnicah so tako naši kuncji v varnih rokah. Ko sem to-le rekel, sem mislil samo na te zajčke, ki jih vidite tu-le. Ostale pa, ki jih imajo člani šol, zadrage po domovih, tako vedno skrbijo sami. Pa še to naj povem, da so nam vsem kuncji močno prirasli k srcu.

»Kdo pa ima doma največ teh dolgouhcih skakačev?«

»Jaz,« se je oglašala Mira, ki je zavzeto poslušala najin pomenek. »Zdaj jih imam petindvajset, imela pa sem jih tudi že več.«

»Pa sama skrbiš zanje, Mira?«

»Seveda, sama jih krmim, sama čistim, včasih pa vendarle koga naprosim za pomoč.«

»Kaj pa kože — jih sami posušite?«

»Skoraj užaljeno so me pogledali. Kaj si le ta-le misli, se jim je morda utrnulo v glavah. Morda meni, da tega ne znamo?! Zato so mi kar takoj povedali, da kože tudi sami posušijo ter da jih je tega naučil Mirko. Kaj naj še povemo o mladih združnikih žičke osnovne šole. To, da so ljubeznivi mladi ljudje, da se bomo še velikokrat spomnili nanje?! No, to prav gotovo! Iz vsega srca pa želimo njim in njihovi šolski zadrugi še veliko, veliko uspehov. —ca

Takole je učenec četrtega razreda Vinko Zagar posadil na dan 153 sadik

Pogozdovali smo

Luče so prijetna gorska vasica. Pionirji, ki živimo tu, imamo malo razvedrila. Pa smo sklenili, da si bomo skupno z mladinci uredili športno igrišče. Dolgo smo razmišljali o tem, je bi za to našo veliko akcijo zvrtili denar. Lepa prilika za dober zaslužek se nam je ponudila, ko so nam v šoli povedali, da lahko gremo pogozdovati. Veseli smo z Gozdno upravo podpisali pogodbo in določili četrtek za začetek pogozdovanja.

V četrtek nas je pozdravilo megleno jutro. Z motikami in posodami smo se zbrali pred šolo. Bili smo učenci petega, šestega, sedmega in osmega razreda — 72 nas je bilo. Po izdatni malici smo se napotili v Podvežo. Pred združenim domom so se nam pridružili tudi štirje logarji in nato smo še pospešili korake.

Nekoliko negotovo smo začeli z delom. Sadili smo štiriletnje sadike. Najprej smo z motiko allorovnico izkopal petnajst do dvajset centimetrov globoko jamico, nato smo sadike zasuli z mehko prstjo in jo potlačili, da je stala pokončno in trdno. Sprva nam je

šlo delo počasi od rok, a kasneje smo se privadili in do malice smo posadili že vso jaso. Ko smo se pošteno najedli in si odpočili, smo nadaljevali z pogozdovanjem na drugem kraju. Poleg smreke smo posadili tudi nekaj mecesnov. Ta dan smo posadili šest tisoč dve sto sadik in k uspehu smo si lahko čestitali.

V petek se nam je pridružil tudi četrti razred. Sadili smo na pobočju pod Raduho. Zaradi pripekajočega sonca smo počasi napredovali. Ker so bile sadike dvoletne, smo kopali nekoliko manjše jame. Vendar smo tudi ta dan posadili veliko sadik — skoraj devet tisoč. Pozno popoldne smo se utrujeni, toda zelo zadovoljni vračali na domove.

Tako smo skupno posadili štirinajst tisoč devet sto trideset sadik in si prislužili okrog sto tisoč dinarjev. S tem denarjem si bomo kupili razne športne rekvizite, nekaj pa bo verjetno ostalo tudi za izlet. Lepo, kajne?

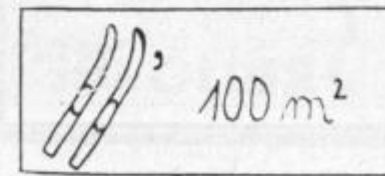
Pionirji osnovne šole Luče

Zasavska planinska pot

Bilo je v nedeljo. Okrog šestih sva z očetom izstopila na Trojanah in nato dolgih korakov odpešala proti Čemšenški planini. Dolgo sva hodila — in tik pred planinsko kočjo se je iz megle pred nama pojavila čudna pošast. Ko sva prišla bliže, sem se potot-

REBUS

lažil — samo osel je bil. Ko sva se v planinski kočji okrepčala, me je oskrbnik posadil na oslička in v diru sva naenkrat obkrožila planinski dom. Sele nato mi je oskrbnik povedal, da je osliček jutro popil precejšnjo merico žganja.

Ko sva se z očetom čez nekaj časa odpravila proti Partizanskemu vrhu nad Trbovljami, sva dobila spremljevalca. Bil je osliček. Nekaj časa sva bila čudnega spremstva kar vesela, ko pa se dolgouhec ni in ni hotel vrniti, sva ga začela odganjati. Toda vse zaman. Tu in tam se je ustavil in se tako zadržal, da me je bilo kar strah. Pri prvi hiši sva domačinom povedala, da nama osličkova družba ni po volji, in privezali smo ga. Tam sva tudi zvedela, da je takole »spremstvo« osličku prišlo že v kri in da nisva prva, ki ju je tako ljubeznivo varoval. Ostanek poti sva z očkom prehodila brez posebnih pripetljajev.

Franci Rozman, III. osn. šola Celje

PRIJATELJA

»Ko bom velik, si bom uredil prostorn vrt, kjer bom gojil zebre. Zive so namreč mnogo, mnogo lepše od mrtvih.« Tako je zapisal v svoj dnevnik bel deček, ko je sedel za zbito mizo daleč v Afriki, čisto blizu Kilimandžara. To je zapisal dan za tem, ko je s svojim največjim prijateljem, črnim dečkom bližnjega plemena uplenil to lepo progasto žival.

Toda zebra ni najbolj pomembna oseba v tej-le zgodbi. Najvažnejše je namreč iskreno in veliko prijateljstvo, ki je vzklonilo med tema dvema mladima fantoma

različnih polti. Skupaj sta lovila, drug drugega učila streljati z lokom in puško, igrala sta odbojko (tudi to je bel deček skrbno zapisal v svoj dnevnik) in pred slovesom je poglavar plemena opravil zanju še pobratimstvo. Zdaj prijatelja verjetno živita vsak na svojem koncu sveta. Svoje skrbi imata in življenje gre svojo pot. Toda eno je gotovo — dni, ki sta jih preživela skupaj in prijateljstva, ki ju veže, ne bosta zlepa pozabila. Kaj, ko bi se še odrasli tako spoprijateljili kot se otroci, kaj menite? Mar ne bi bilo lepo.

TO JE PRAVILNA POT

Zgornjesavinjanci se še dobro spominjajo koliko hrupa je povzročila afera z usnjarno. To je bilo dokaj razumljivo, saj v našem kraju kot je Rečica ob Savinji pomeni neuspeh tudi takega malega obrata konec redne zaposlitve za mnoge.

Zaradi tega je bila pripojitev obeh tovarnic v Rečici k tovarni usnja Komus v Slov. Konjicah domala olajšanje za zaposlene v teh dveh kolektivih. Res je bilo v začetku težko, toda vsak začetek je težak. Sedaj pa se že jasno vidi, da je bila politika pripo-

jitve k večjemu matičnemu podjetju, ki obvlada strokovno s svojim mehanizmom vso sodobno tehniko in ki pozna domače in tuje tržišče, pravilna in da le taka politika vodi k uspešnejšemu delu manjših obratov.

notranjih razmer so v teh obratih začeli s preusmeritvijo proizvodnje. Klasični artikli so namreč za tako malo podjetje in majhno kapaciteto res nerentabilni. Tako so začeli izdelovati iz posameznih stranskih proizvodov matične tovarne posebne modne izdelke, za katere je veliko povpraševanje tudi v tujini.

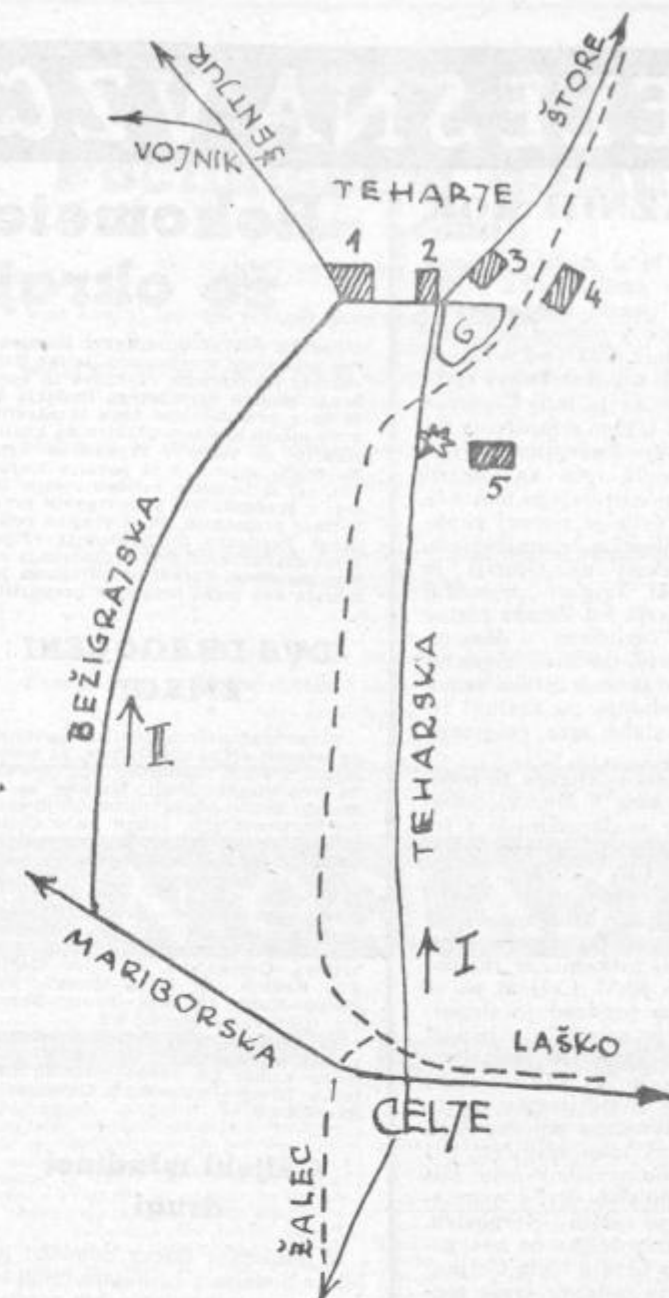
Sedaj izdelujejo posebno usnjo za sukniče in ženske plašče, posebno kvaliteto pa so dosegli pri izdelovanju lakiranega usnja, ki ga tudi lahko plasirajo z uspehom na zunanjem trgu.

Ta bistvena sprememba, sigurnost in prepričanje, da z delom koristiš, v obeh malih kolektivih v Rečici tudi precej pomaga, da je delovni elan večji. Natanko pa se zavedajo, da so šele na začetku poti, da so začeli resno delati in da bo potrebno še mnogo naporov, da bodo dosegli tri osnovne celje — rentabilno proizvodnjo, ko njukturnost proizvodov zaradi povečevanja kvalitete in izkoriščanja vseh še nenačetih notranjih rezerv.

Peti tabor mladih pianincev

Konec prejšnjega tedna je bil na Tojstovem vrhu na Kozjaku peti mladinski pianinski tabor, ki se ga je udeležilo 25 ekip, med njimi tudi Celjani.

Tekmovanje v orientacijskem pohodu se je za mlade celjske pianince še kar dobro končalo, saj so pobrali skoraj vsa prva mesta in bili le za pet točk slabi od vodilne ekipe Oplotnice. Ekipo, ki je zasedla drugo mesto, so sestavljali mladi pianinci z gimnazije.

PARKIRNI PROSTORI

- 1. = SEJMIŠČE TEHARJE
- 2. = TRAVNIK NASPROTI SOLE
- 3. = DVORIŠČE
- 4. = OB CESTI K STOLARNI

- 5. = MLIN
- 6. = PRIREDITVENI PROSTOR
- I = SMER PROMETA ZA MOTORJE IN KOLESA
- II = SMER ZA OSTALA MOTORNA VOZILA

Obvestilo o ureditvi prometa

DNE 3. 6. 1962

ZA III. TRADICIONALNO TOMBOLO NA TEHARJAH

1. Promet osebnih avtomobilov iz smeri Celje—Teharje se preusmeri po Bežigradski cesti do Teharj, do parkirnega prostora na sejmišču. Za motorna kolesa, kolesarje iz smeri Celje se odvija promet po Teharski cesti do parkirnega prostora na Teharjah. Promet motornih vozil iz smeri Store se odvija po cesti II, reda do označenih parkirnih prostorov za posamezna prevozna sredstva. Ves tranzitni promet za smer Celje—Store—Sentjur in obratno je preusmerjen preko Bežigradske ceste in Bukovčaka. Preusmeritev prometa velja dne 3. 6. 1962 od 14. do 19. ure.

2. Za osebne avtomobile sta določena naslednja parkirna prostora: Iz smeri Bežigradske ceste in iz smeri Vojnika parkirni prostor

na sejmišču Teharje. Iz smeri Store pa na travniku nasproti osnovne šole Teharje. Za motorna kolesa so predvideni naslednji parkirni prostori: Iz smeri Celje, Bežigradska cesta na sejmišču Teharje. Iz smeri Celje—Teharska cesta pri Pocačtovem mlinu. Iz smeri Store na dvorišču poslopja KRAJEVNEGA URADA za kolesarje iz vseh vpadnic so predvideni prostori za shranjevanje koles, ki bodo vidno označeni in čuvani.

Vsem voznikom motornih vozil, ki se nameravajo udeležiti tombola na Teharjah pripravljamo, da koristijo parkirne površine v mestu Celju, zaradi pomanjkanja parkirnih prostorov na Teharjah. Prevoz iz Celja na Teharje bo možen z avtobusi.

V Velenju je pomlad

V Velenje se je spet vrnila pomlad. V niti enem slovenskem mestu ni v majskem času trava tako bujno zelenela kot v mlademu rudarskem mestu. Raz oken prišlece že pozdravlja cvetja. Prebivalci mesta so svojo okolico že tako uredili, da ugaja še tako razvajenim ljudem. Danes se radi spominjajo preteklih let, ko so več sto tisoč ur prostovoljnega dela opravili zato, da je danes zunanji videz Velenja tak, da je lahko vzor vsem krajem.

Sam še ne vem, koliko raznih delegacij, tujih in domačih, si je doslej že ogledalo naše rudarsko mesto. Vedno nove skupine odraslih in mladine prihajajo.

V preteklih letih je bilo ob obiskih Velenja nekoliko težje. Sedaj imajo nov in okusno zgrajen hotel, ki ima petdeset sob. Prav te dni so odprli obnovljeno restavracijo Jezero. V nedeljo se je tam trije ljudi. Kako tudi ne! Ob restavraciji je jezero, v katerem se poleti lahko koplješ. Tudi tu so za prenočišče weekend hišice. S prehrano pa lahko postrežejo tri sto oseb. Ker je restavracija pod upravo hotela, je tudi glede preskrbe tu vsak problem odpravljen. Mesto ponosnih rudarjev ima čudovito okolico. Samo dve uri hoda in že si na bližnjih vrhovih: na Paškem Kozjaku.

Enodušno priznanje vseh, ki so že obiskali Velenje: »Kaj tako lepega še nisem videl! Stopite v delavski klub tam! Ze od daleč vas pozdravljajo kot kri rdeče

tulpike. Velika preproga cvetja pred klubom. V njem si lahko oddahnete. Potem jo lahko mahnete še na stari grad, kjer urejajo muzej rudnika. Tudi tam bodo uredili v najkrajšem času bife za okrepčilo. Edinstven je od tam pogled na vso novo in prerojeno Saleško dolino. Pogled, ki ga je res težko pozabiti!

šport-šport-šport

ZOPET PREMALO KOŠEV

Kakor v tretjem, tako so košarkarji soštanskega Elektra tudi v četrtem kolu spomladanskega dela tekmovanja v republiški ligi morali prepuščati znano boljšemu nasprotniku; tokrat zagorskemu Proletarcu z rezultatom 39:28.

Po tem kolu so Soštanjanci na petem mestu s štirimi točkami ter razliko v koših 215:188.

V naslednjem kolu se bodo Soštanjanci doma sestali z ekipo iz Ilirske Bistrice, ki zaseda trenutno tretje mesto s šestimi točkami.

TUDI CELJANI MED DVIGAVCI UTEŽI

Za Velenjanci so tudi pri celjskem Parizanu ustanovili sekcijo dvigavcev uteži. Čeprav mlada, je doslejša že kar lep razvoj. To so njeni člani potrdili tudi na nedeljskem republiškem prvenstvu, ki je bilo v telovadnici druge osnovne šole prirejeno za mladince. Tako sta Kocjančič (217,5 kg) ter Jagrič (235 kg) zasedla v lahkejši kategoriji drugo oziroma tretje mesto. Med tekmovalci iz Velenja pa se je najboljši izkazal Velunšek, ki je v personalni kategoriji dvignil 280 kilogramov, kar je zadostovalo za osvojitve prvega mesta. Razem tega se je Hošek v bantam kategoriji s 185 kg uvrstil na tretje mesto, Knez pa v lahki s 245 kg na drugo mesto. Isto uvrstitev si je v srednji kategoriji priboril še Jenko, ki je dvignil 300 kg.

Tovarišica tako se ne vzgaja

Tovariš urednik!

S takim obnašanjem in s takim delom bom ostal na stopnji največjega idiota, je bil naslov slovenske domače naloge, ki so jo 15. maja morali sestaviti učenci 8. razreda osemletke v Vojniku pri prof. Anici Kocjan. Kocjanova je svojim dijakom k nalogi dala naslednjo dispozicijo: »Spis naj bo čim daljši in poleg tega si oglejte na ekonomiji v Višnji vasi zavaljene prašiče, katerim ste podobni! In — za inspiracijo menda — jim je dajala vzdevke: zavaljene čunke in podobno.

Vem, da je delo pri vzgoji mladine včasih težavno, toda pro-

svetni delavec se mora zavedati, da oblikuje najboljše materijo — človeka in da s takim »pedagoškim« delom ruši vse, kar se trudita zgraditi dom in šola, da je kritika dijakov s takimi izrazi okužen nož v roki kirurga. Ali se prof. Kocjanova ne zaveda, da daje s takimi izpadi sebi kaj slabo spričevalo o svojem delu, kajti delo in vedenje njenih dijakov je vendar tudi rezultat njenega prizadevanja. Če bi se torej dijaki prof. Kocjanove negativno razvijali — bi se ob taki »vzgoji« prof. Kocjanove, temu res ne mogli čuditi.

Ali se res Kocjanova zaveda, da vodi pot tako vzgajane mladi-

ne v neharmonične zakone, v zastojanje pri delavnih uspehih, v nastanek konfliktnih osebnosti, ki polnijo oddelke za živčne in duševne bolezni, in v mnogih primerih — na zatožni klopi. Ali se zaveda, kakšno škodo povzroča naši družbi ne samo zaradi materialnih izgub, ampak predvsem na človeškem profilu naše družbe čez nekaj let. Kajti človek, ki ga formira taka vzgoja, se pač težko razvije v zdravega člana družinske in družbene skupnosti.

Mislím, da si je Kocjanova izbrala napačen poklic. Našo mladino moramo in bomo — pa če nam bo prof. Kocjanova pri tem pomagala ali ne — vzgajali v duhu socialističnega humanizma, da bodo iz nje zrastle močne svobodne osebnosti, ki bodo sposobne biti samoupravljavci.

Ali naj z »metodo« prof. Kocjanove vzgajamo našo mladino, za katere srečo je bilo prelite toliko krvi?!

Maksimiljan Samec
Kolodvorska restavracija
Celje

Red in zobna poliklinika

Tovariš urednik!

Resno dvomim, da ne bi doslej nikdo opozoril pristojne v Zobni polikliniki v Celju na to, da nimajo reda glede sprejemanja pacientov.

Pred dnevi (17. maja) sem kot običajno prišel ob 7.30 uri, kot so mi rekli. Toda pred mano so vstopili štiri, ne da bi se zanimali za vrstni red. Ostali so v ordinaciji, jaz pa sem čakal, da me uslužbenka pokliče. Mislím, da istočasno ne more biti naročenih 5 oseb in drugič, če je odgovorna oseba to vseeno storila, je dolžna ljudi opozoriti na vrstni red. Razen tega je še vrsto drugih izjem, ki jih lahko dosežete pri instrumentarjih oziroma tovarišicah, katerih naziva delovnega mesta mi ni znan.

Menim, da bi vodstvo zobne poliklinike moralo na odnos do klientov bolj paziti, saj nov zakon o financiranju zdravstva — in sklepi okrajnega plenuma SZDL o tem mnogo govore.

Človek bi prezrl tak odnos, če bi se zgodil le enkrat, saj vsi, ki delamo, delamo napake. Ne sme pa postati napaka, ki je v tem primeru pomenila »izjemo«, sistem dela. O tem bi morali na polikliniki razmisliti in se s takšnimi uslužbenkami resno pogovoriti, da ne bodo delale več takih napak.

LU-BO

Z.

Za nepoštenje - zaslužena kazen

Pred kratkim je petčlanski senat okrožnega sodišča v Celju obsodil tretjo skupino iz Stor, ki se je okoriščala z betonskim železom.

Pobudnik tatvinskega podviga je bil direktor trgovskega podjetja »PLAMEN« iz Stor, FRANC OROVIČ. Za svoja nepoštena dejanja je bil obsodjen na skupno kazen 12 let in 11 mesecev strogega zaporja in na prepoved opravljanja poklica za dobo petih let po prestani kazni.

JOŽE PIŠEK je prejel kazen 8 let strogega zaporja, GRETA KOŠIR 4 leta in dva meseca strogega zaporja, FILIP LOKOŠEK 3 leta strogega zaporja in SILVA OŽEK 1 leto zaporja.

J. Pišek in G. Koširjeva ne bosta po prestani kazni smela opravljati pet let enakega poklica. F. Lokošek in S. Ožekova pa 3 leta.

Obtoženci morajo vrniti tudi pridobljeno premoženjsko korist in sicer: Zelezarni Store 2.800.000 dinarjev ter podjetju »Merx«, ki je pravni naslednik pridruženega podjetja »Plamen« pa 816.000 dinarjev. Poravnati morajo tudi vse stroške sodnega postopka in povprečnino.

„CINKARNA“

METALURŠKO KEMIČNA INDUSTRIJA CELJE

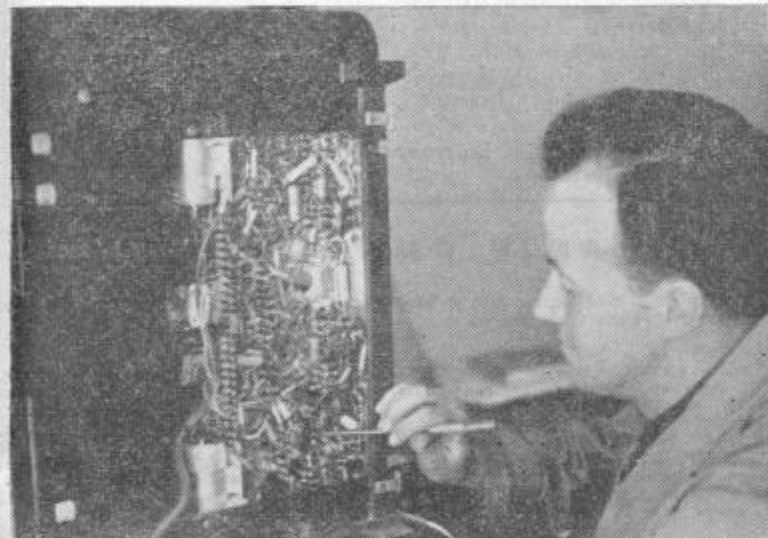
želi pridobiti naslednje sodelavce:

1. BIBLIOTEKARJA ZA DELO V CENTRU ZA DOKUMENTACIJO
2. STENOAKTILOGRAFA Z ZNANJEM TUJIH JEZIKOV
3. KNJIGOVODJO OSNOVNIH SREDSTEV
4. KNJIGOVODJO ZA SALDAKONTI
5. TEHNIČNEGA SEKREটারJA DRUŽBENIH ORGANIZACIJ

Pogoj: pod toč. 1 se zahteva visoka izobrazba z znanjem tujih jezikov; pod toč. 3. in 4. Ekonomska srednja šola z dvoletno prakso; pod toč. 5. srednješolska izobrazba.

Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osební dohodki bodo regulirani po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov delavcev.

Prošnje z življenjepis in opisi dosežanih službovanj pošljite na »CINKARNO« met. kemično industrijo v Celju — kadrovski sektor.

Tovariš urednik!

Pred tremi leti — morda še pred letom — bi lahko dejali, da je podoben sestavek nesmiseln. Toda sedaj tega ne moremo več. Za kaj gre?

V Celju se je zlasti lani povečalo število lastnikov televizijskih sprejemnikov. Recimo to je »standard«. Toda »standard« se kmalu neha, in sicer takoj, ko se televizijski sprejemnik prvič pokvari. Ker je sestavljen iz velike množine delov to tudi ni čudno. In zakaj je konec »standarda«. Preprosto zato, ker v vsem tem času ni v Celju nihče poskrbel, da bi

opremil vsaj eno delavnico, da bi v njej lahko popravljali televizijske sprejemnike.

Rekli boste — to vendar ni res! V Cuprijski ulici jih popravljajo. Res jih, toda Celjani se moramo zahvaliti predvsem iznajdljivosti in usposobljenosti tehnikov, nikakor pa ne opremljenosti delavnice, kajti razen orodja, ki ga najdete tudi v mehanični delavnici in nekaterih instrumentov za popravilo radijskih aparatov, tudi v tej delavnici ne boste ničesar več našli.

In posledice. Hude so. Zato si nikaner ne želite televizijskega sprejemnika. Kajti prosili boste znanca, da vam zapeljejo »okno v svet« do Ljubljane (Ljubljanci ta čas niso držali rok križem). Pounjali boste vsako znosno in neznosno kilometrino in nazadnje vam bodo v Ljubljani povedali, da je pregorel le upor, ki stane samo 150 dinarjev. Vi pa boste mirno lahko tudi povedali, da pač to ni najbolj res, ker vas ta upor in ves »hec« okoli njega stane 3 tisoč dinarjev.

To je zgodba o celjskih delavnicah — poenostavljena in vendar hudo resna.

Zanimivo je morda tudi to, da mnogo ljudi (za radijske sprejemnike je enako) to vedo, in doslej še noben odbornik tega vprašanja ni zastavil na seji občinskega odbora. Kaj, če bi ga?

A. E. — Nova vas

A. I.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

PRAZNIH ROK

Kdo bi si mislil, da bosta celjska predstavnik in slovenski conski nogometni ligi ostala v osmem kolu povratnega dela tekmovalnega prazniha rok. In vendar se je zgodilo, da je tudi Kladivar izgubil tekmo z moštvo, ki se je prav z osvojitvijo dveh dragocenih točk na Glaziji rešilo predzadnjega mesta in ga od nedelje naprej zapustilo celjskim železničarjem.

V tekmi na Glaziji je kranjski Triglav premagal Kladivarja 3:2. Zmaga gostov je bila zaslužena; o domačinih pa to, da so si nepotreben poraz naprtili na rame, predvsem po zaslugi izredno slabe igre celotnega moštva.

Nekoliko drugače je potekala tekma v Murški Soboti, kjer so domačini le s težavo odpravili celjske železničarje 1:0.

Navzlic porazu je Kladivar zadržal šesto mesto na lestvici conске lige s šestnajstimi točkami ter razliko v golih 40:33. Celjani pa so padli na predzadnje stopnico, ki jo zasedajo s trinajstimi pikami ter negativno razliko 38:56. Navzlic temu nič kaj zavidljivemu mestu na lestvici, pa položaj ZNK Celja ni tako tragičen, saj se mu po navzlic vsemu, zlasti pa po slabi igri v spomladanskem delu prvenstva, uresničila želja: če nas računamo ne varajo bodo Celjani vendarle zadržali svoje mesto v conski ligi. To pa je navsezadnje tudi uspeh, če tudi je spočetka kazalo na boljše.

V dvajsetem zavrtaju bo na vrsti domači derby. Na igrišču ob Ljubljanski cesti se bosta srečala domača tekmeča Kladivar in Celje. Lanski obračun je pripadel Celju z rezultatom 3:2, pa čeprav je Kladivar vodil že 2:0. In letošnji? Počakajmo!

Rokometaši Velenja že okrajni prvaki

Cedalje bolj se bliža konec okrajnega prvenstva v rokometu, toliko bolj postaja tekmovalje zanimivo in borbeno. Moštvo velenjskega Rudarja si je že v predzadnjem kolu zagotovilo prvo mesto in s tem pravico do kvalifikacije za vstop v republiško ligo. Najboljše mesto so si povsem zaslužili, saj so pokazali solidno znanje in šele v predzadnjem kolu izgubili prvo tekmo; premagalo jih je moštvo celjskega Partizana 20:14. Slednja ekipa v spomladanskem delu tekmovalja ni bila poražena. Zaradi nesporazuma je morala dve točki brez igre prepustiti

DVE DRAGOCENI ZMAGI

V spomladanskem delu tekmovalja so judoisti celjskega Olimpa, ki sodelujejo v drugi republiški ligi, pobrali že dve visoki zmagi. Najprej so v Murški Soboti odpravili tamošnje ekipo Partizana 22:2, zatem pa v Celju ptujsko Dravo 18:6. S to zmago si je Olimp zagotovil prvo mesto na lestvici in možnost vstopa v prvo slovensko ligo.

Posamezne borbe v dvoboju z Dravo so se končale takole: I. kolo. Lahka: (prvoimenovani so člani Olimpa); Peterman—Cvetko 2:0, O. Seles—Galun 2:0; srednja: H. Seles—Hostnik 2:0, Jeršič—Kuhar 2:0; teška: Drog—Skaza 1:1, Goznikar—Petrovič 0:2. II. kolo. Lahka: Peterman—Galun 1:1, O. Seles—Cvetko 2:0, srednja: H. Seles—Kuhar 2:0, Jeršič—Hostnik 2:0; teška: Drog—Petrovič 2:0, Goznikar—Skaza 0:2.

Celjski mladinci drugi

V počastitev dneva mladosti je bilo v nedeljo v Ljubljani tekmovalje okrajnih mladinskih reprezentanc v streljanju z malokalibrsko puško. Zmagali so Ljubljanci, ki so za 51 krogov prehiteli mlade strelce iz Celja. Tako je Ljubljana zadela 1934 krogov, Celje 1883, Maribor 1760, Kranj 1648 itd. V celjski vrsti se je najbolje držal Jeram, ki je s 488 krogi zasedel tretje mesto. Četrty je bil Dečman 479, sedmi Pihler 461, deseti pa Brečko 455 krogov.

PRVE TEKME V KOŠARKI

V tekmovalju okrajne košarkarske lige za moške so doslej odigrali že dve koli. Rezultati prvega kola: Rog. Slatina—Velenje 8:33 (2:37), Šostanj B — Partizan Celje 54:29 (26:16), ZNK Celje—Prebold 69:35 (40:19). II. kolo: Partizan Celje—ZNK Celje 51:53 (16:24), Velenje — Slov. Konjice 82:73 (43:32), Prebold—Šostanj B 38:105 (19:44). Tekma Zalec—Rog. Slatina je bila preložena.

V tretjem kolu bodo igrali: ZNK Celje—Zalec, Slov. Konjice—Prebold, Šostanj B—Velenje in Rog. Slatina—Partizan Celje. Razen tega bosta na vrsti tudi dve tekmi ženske lige in sicer: ZNK Celje—Zalec ter Šostanj—Velenje.

NEPOTREBEN PORAZ

Četudi so rokometisti Celja vodili 7:2 in 13:9; s tem rezultatom se je končal tudi polčas; so navsezadnje le morali prepustiti zmago domačemu moštvo trziškega Partizana 25:21.

Navzlic temu porazu, ki so ga utrpeli z moštvo, ki tiči s štirimi točkami na repu lestvice slovenske lige, so Celjani zadržali peto mesto z enajstimi pikami.

boj, smo se ponovno, tako kot lani, odločili za slačenje in shtanjevanje naših obk in podobno kar na prostem. To prikazuje tudi slika.

Upam in želim, da bi tudi te vrstice in slika spodbudila odgovorne ljudi v Velenju k čim prejšnji ureditvi primernih slačilnic s sanitarnimi zaščitnimi.

Marjan Kavka, Store

Visoko priznanje celjski atletiki

Predsednik republike Josip Broz Tito je 23. maja sprejel v Beogradu zastopstvo vrhunskih športnikov in športnih delavcev. Kot člana delegacije sta se tega sprejema med drugimi udeležila tudi državni rekorder v deseterboju, inž. Jože Brodnik ter predsednik in trener AD Kladivar, Fedor Gradišnik.

Obisk pri predsedniku republike pomeni izredno priznanje ne samo za udeleženca, temveč tudi celotnemu kolektivu celjskih atletov. J. K.

Telovadci na

REPUBLIŠKEM PRVENSTVU

V soboto in nedeljo je bilo v Ljubljani republiško prvenstvo v vajah na orodju. Med številnimi tekmovalci so bili tudi člani partizanskih društev iz Gaberja, Braslovca in Velenja. Zal, tudi tokrat ni bilo ženskih predstavnic celjskega okraja. Med člani prvega razreda so se telovadci gabskega Partizana uveljavili le kot vrsta in sicer s 352,52 točke na drugo mesto za mariborskim Železničarjem, ki pa je zbral 383,87 točke. Lep uspeh je dosegla braslovška vrsta članov tretjega razreda, ki je zasedla drugo mesto s 222,6 točke, med

tem ko so bili telovadci iz Gaberja tretji s 199,8 točke.

Med mladinci tretjega razreda je Velenčan Kovačič zasedel drugo mesto med posamezniki (53,1 točka), vrsta velenjskega Partizana pa v tej skupini tretje s 244,9 točke.

Medtem ko so člani in mladinci tretjega razreda dosegli pričakovane uspehe, pa je nekoliko razočarala vrstitev gabskih orodnih telovadcev pri članih prvega razreda. Ali je izgovor, da so jih oškodovali sodniki, res edini vzrok za to?

nje novega nogometnega kluba, ki bi lahko redno vadil in se eventualno vključil v tekmovalje celjske podzveze. L. A.

REVIJA JUGOSLOVANSKE ATLETIKE ODPADLA ZARADI DEZJA

Prvi nastop kandidatov za letošnje evropsko prvenstvo v atletiki, ki je bilo predvideno za nedeljo, 20. tega meseca v Celju. Je zaradi močnih nalivov ter poplavljenega stadiona odpadlo. Tako smo bili prikažani za revijo, za katero je bilo pripravljenih okoli 140 atletov.

naš komentar

Tudi on je politični delavec

Ko se je zdelo, da se bo posvetovanje, ki ga je sklicala komisija za družbene organizacije pri Občinskem odboru v Celju in nanj povabila okoli petdeset predstavnikov telesnovzgojnih in kulturnoprosvetnih društev (vablili se je odzvalo le 16 organizacij) spremenilo v neskončno tarnanje zaradi pomanjkanja denarnih sredstev v društvi, zaradi prostorov, objektov in podobno, je nazadnje vendarle zašlo na prave tirnice. To pa ne pomeni, da je posvet omalovala velike probleme, s katerimi se borijo društveni funkcionarji zavojuje tega, ker v blaginjah velike večine teh organizacij primanjkuje sredstev za redno delo, za redno vzdrževanje objektov in podobno. Ne, posvet je opozoril, na funkcijo ustreznih občinskih skladov, na sredstva, ki jih družba mora dati za kolikor toliko normalno delo teh organizacij. Opozoril je pa še na nekaj drugega, na družbeno vlogo in vsebinsko ter vzgojno plat dela v teh, zlasti pa še v športnih organizacijah. Zdi se namreč, da je ta vsakakor najvažnejša stran dela vseh občinskih občanov, da je zastopljena na račun najrazličnejših pretenj posameznikov ali skupine društvenih funkcionarjev za dosedaj vrhunskih rezultatov za vsako ceno. Vse sile so namreč velikokrat uperjene v en sam cilj — v tekmovalje, v vrhunske dosežke, pri tem pa je zanemareno množično delo z mladino, skrb za pravilno rast dobrega športnika in državljanca. Skratka, v telesnovzgojnih in športnih organizacijah velikokrat pogrešamo tisto delo, ki bi ga telesnovzgojni oziroma športni funkcionar moral opraviti tudi kot javni družbeni in politični delavec. Krivdo za to pa ne nosijo samo prizadete organizacije, ampak tudi tisti politični činitelji, ki temu delavcu v partizanskih ali športnih društvih doslej še niso priznali družbene vloge, ki ga gledajo postrani, in podcenjujejo njegovo prizadevanja.

Posvet, ki ga je pripravila ožbena komisija pri Občinskem odboru SZDL v Celju je prinesel v tem pogledu bistveno prelomnico, saj se je zavzel za družbeno priznanje delavcev v teh organizacijah, hkrati pa od njih zahteval ustrežno delo. Namreč, tudi njihovo delo naj pokaže, kako so razumeli vlogo družbeno političnega in ne zgolj strokovnega delavca. Na vsak način pa bo treba doseči še nekaj — večje sodelovanje in večjo pomoč političnih organizacij pri delu telesnovzgojnih in športnih društev. —mb

Planinski kotichek

Planinsko društvo Trbovlje, ki oskrbuje postojanko na Mrzlicah (119 m) gradi na mestu, kjer stoji stara planinska koča, nov dom, ki bo pod streho še letos.

V kratkem bodo začeli rušiti staro planinsko kočo; za izletnike pa bodo začasno uredili kletne prostore v novem domu. Nove postojanko namenjajo odprti prihodnje leto.

Na Mrzlico lahko pobitimo iz Zalca preko Griž, ali pa iz Hrastnika preko Kala. Trboveljčani pa se morejo povzpeti tudi iz Trbovelj. Vse poti so dobro markirane. Za povratek za mesto celjskim izletnikom pripravljamo pot preko Suhega hriba na Smohor. Ta pot pelje večinoma skozi gozdove po grebenih. Le tu in tam je kaka strmina. Spodoma bomo naleteli na zanimiv prirodni pojav: na smreke trojčke, ali na tri že nad 25 let stare in skupaj zaraščene smreke. Nadalje bomo šli mimo pogorišča nekdanje lepe Hribarjeve domačije. Tu so okupatorji v maju 1943. leta našli v hiši štiri partizane in jih postrelili s strelski krogovi. Padla pa je tudi tričlanska Hribarjeva družina. Hišo so zatem zažgali. Zveza borecev v Laškem je na tem mestu postavila ličen spomenik.

Do Smohorja imamo z Mrzlice dve uri zmerne hoje, nato pa nadaljujemo pot v Celje, ali preko Laškega ali pa tudi na Tremarje in odtod z avtobusom do Celja. dr. M.

NOVE POBUDE

Dosedanjim tradicionalnim javnim produkcijam ob zaključku šolskega leta je Glasbena šola v Celju v letošnjem letu dodala dve novi prireditvi, ki sta naleteli na silno ugoden odmev. Najprej so samostojni koncert pripravili štirje profesorji celjske glasbene šole: flavtist Silvo Sopotnik, klarinetist Franc Zupanc ter pianista Majda Fišer in Valter Ratej, zatem pa so se učencem prve in druge osnovne šole v Celju predstavili še nekateri gojenci glasbene šole in jim pripravili dva uspešna nastopa. Hvaležna je bila pobuda, da so nastopa za šolsko mladino združili s krajšimi komentarji in pojasnili o instrumentih.

Umrlj so: Jože MREVLJE, uslužbenec iz Celja star 50 let, Ivan HVALA, upokojenec iz Celja, star 70 let, Anton DUŠIČ, kmetovalec iz Gorjan, star 51 let, Frančiška TRDINA, učiteljica iz Celja stara 62 let, Drago KUMER, otrok iz Paške vasi, star 9 mesecev, Terezija ZUZEJ, gospodinja iz Sentruperta stara 65 let.

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 6. do 13. maja 1962 je bilo rojenih 26 dečkov in 23 deklic.

Marija ZONTIČ, prodajalka oba v Celju.

Poročili so se: Franc KEGU, zlatar in Jožefa FRECE, delavka oba iz Celja, Ivan GUŠTIN, ključavničar in Ljuba SIMUNIČ, delavka oba iz Celja, Ivan SIMUNIČ, študent iz St. Jankovci in Zlata LUKIČ, medicinska sestra iz Vinkovca, Stanislav VRTAČNIK, ključavničar in Ana LEDNIK, italica oba iz Celja, Martin KOS, knjigovodja in

Umrlj so: Jože MREVLJE, uslužbenec iz Celja star 50 let, Ivan HVALA, upokojenec iz Celja, star 70 let, Anton DUŠIČ, kmetovalec iz Gorjan, star 51 let, Frančiška TRDINA, učiteljica iz Celja stara 62 let, Drago KUMER, otrok iz Paške vasi, star 9 mesecev, Terezija ZUZEJ, gospodinja iz Sentruperta stara 65 let.

CELJSKI UTRINEK NEDELJSKI OBISK

V nedeljo, 20. tega meseca je »Spaček« MB 63-72 obiskal svojega prijatelja »fička« CE 26-62 na Otočju v Celju. Ker pa je Spaček zelo ekonomično vozilo in je

vajen tudi težjega terena, je gospodar pokazal njegovo sposobnost in to celo ob deževnem vremenu ki je bilo ta dan. Zamislite si — brez vsakih težav in z največjo lahkoto je zavil z asfaltiranega cestišča ob bloku kar preko na novo urejene zelenice in na njej pustil svojo sled. Morda je tak način vožnje in parkiranja »v mo di« v Mariboru; gotovo pa je, da v Celju ni. lj

PRIJATELJSKO SREČANJE

Na povabilo Občinskega ljudskega odbora Celje je v soboto obiskalo mesto ob Savinji okoli sedemdeset članov iz Siska. Tako so Celjanom vrtili lanski obisk. Dopoldne so si gostje ogledali izkopenine v Sempetru, popoldne pa so bila na vrsti tekmovalja v streljanju, kegljanju, namiznem tenisu in šahu. Medtem ko je bil lanski rezultat takšnega tekmovalja neodločen, so zdaj Celjani zmagali 4:0.

TUDI AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA BO TREBA UREDITI

Vtem ko smo v prejšnji številki opozorili na najnovo gradnjo kolesarskih stez, zlasti pa na odseku od Voljnika preko Celja do Zalca ali Sempetra, odprimo danes drugo poglavje prometne kronike, drugo poglavje problematike, ki predstavlja v razvijajočem se cestnem prometu zelo veliko oviro.

Eno izmed zelo resnih ovir na naših cestah prinašajo konjske vprege. Zanimiva je ugotovitev, da kljub naraščanju števila motornih vozil ne beležimo podca vpreg. Največ se jih na cestah ponavlja v poletnih mesecih, torej takrat, ko so ceste, zlasti pa še one prvega reda, najbolj obremenjene. Četudi na celotni relaciji ceste prvega reda niso podani pogoji za popolno reusmeritev vpreg, pa bi se z dobro voljo in minimalnimi sredstvi dalo marsikaj napraviti. Zlasti pa bi to morali storiti na najbolj izpostavljenih odsekih kot so Slovenske Konjice, Tapanje, nadalje na odseku od Voljnika do Celja, pa tudi v Zalcu in na Vranskem. Povsod tu namreč še obstajajo poljske poti, nadalje vzporodnice, med Celjem in Voljnikom pa celo ceste tretjega reda. Kaj bi bilo, če bi poljske poti in vzporodnice nekoliko popravili, jih morda tu in tam razširili, utrdili in podobno. In če bi potem še nanje obvezno usmerili konjske vprege, bi v mnogočem razbremenili ceste prvega reda. In končno vprašanje, kdo naj to reši? Prav gotovo da občine, oziroma vsi prizadeti činitelji v okviru občine. Podobno kot za vprege velja za traktorje. Tudi ta vozila ovirajo na

Dveletni Zvonko Turnšek iz Laz pri Dramljah se je opekel z vročo vodo — Pes je ugriznil Marijo Pavličevič iz Proziške vasi pri Storah. Po vrhu vsega pa je Pavličevič pri tem še padla in si zlomila nogo. — Elizabeta Furman iz Celja je padla in si zlomila lebra na levi strani. — Dvainski setletnemu Petru Kovacu iz Poljanske luke je v roki razneslo karbidno svetilko. Dobil je opekline po telesu.

Posebno vprašanje predstavljajo tudi neurejena avtobusna postajališča. Pred dvema letoma je posebna strokovna komisija pregledala celotno relacijo ob cesti prvega reda ter ugotovila, da bi moralo biti postavljenih nič manj kot 57 postajališč. In realistična je zahtevka? NI! Ničče se ne čuti dolžnega, da bi takšna postajališča uredili, celo avtobusno podjetje ne!? Občine pravijo, da za takšno dela nimajo denarja. Število nesreč pa se zaradi neurejenih postajališč zaradi neustreznih ustavljanj avtobusov nenehno večja. Samo v zadnjih letih je bilo zaradi tega na celjskem območju ceste prvega reda šestnajst prometnih nesreč s štirimi smrtnimi žrtvami ter večmilijskimi materialnimi škodi. Primerna postajališča pa bi morali urediti tudi zaradi ljudi, ki so vezani na avtobuse kot prevozna sredstva, zaradi potnikov, ki morajo večkrat kar na prostem in v slabem vremenu čakati na vozilo, da jih popelje v zaželjeni kraj.

Kegljji padajo...

Pred dnevi se je začelo prvo kolo, kegljači pravijo tudi osminka finala, okrajnega tekmovalja moštev za jugoslovanski pokal. Ze kar na začetku je odlični rezultat postavilo moštvo Celja, ki je podirilo 5018 kegljev, ali v povprečju na enega tekmovalca po 886. Sicer pa so se posamezni dvoboji končali takole:

Celje I — 13. maj I 5018:4436 (Za Celje: Lubej 876, Vanovšek 853, Šmon 837, Blarina 836, Jančič 824, Truglas 790), Kovinotehna—Elektro II 4719:4190 (za Kovinotehno: Tepej 830), Elektro I —Invalid II 4706:4472 (Kranjc Ivo 838, Smrečnik 826, Krajnc Stefan 808, vsi Elektro), Rudar Zabukovca—Kladivar 4736:4682 (Stefančič 843, Zagorčnik 830, oba Rudar ter Butolon 815 in Jože Krajnc 825), 13. maj I—Kovinar 4779:4505 (Zgonec 843, Pahor 805, oba 13. maj), Ciril Lubej 854, Ingrad I—Celje II 4594:4628 (Klančnik 809, član Ingrada), Olimp—Ingrad II 4593:4431, Invalid I — 13. maj II 4716:4669 (Zagorec 825 za Invalid ter Batistič 816 in Ostanek 813).

Osem zmagovalnih moštev navedenih srečanj se je uvrstilo v četrtfinale.

V Velenju imajo lepe športne objekte, zares lepa igrišča za športne igre. Toda, pri gradnji vseh teh objektov so pozabili na ureditve ustreznih garderob.

Ko smo pred kratkim igrali v Velenju, so nam ponudili prostor za slačenje, ki pa je bil zelo neprimeren, saj bi za čuvanje naše osebne in klubske imovine potrebovali najmanj dva čuvaja. Ker pa te nimamo imeli s se-

POLZELA

Komisija za imenovanje in razrešitev direktorjev pri občinskem ljudskem odboru Celje objavlja:

»Rok razpisa delovnega mesta upravnika obrtnega podjetja »KOLARSTVO, MIZARSTVO IN STRUGARSTVO« CELJE objavljenega dne 27. 4. 1962 se podaljša do popolnitve razpisane mesta.

Podjetje »AVTOOBNOVA« Celje, Medlog

razpisuje

prosto delovno mesto

vodje ličarskega oddelka

Pogoji: mojstrski izpit in večletna praksa v tej stroki. Ponudbe z življenjepisom in sedanjo zaposlitvijo pošljite na gornji naslov.

Komisija za imenovanje in razrešitev direktorjev pri Občinskem ljudskem odboru Celje

razpisuje

mesto direktorja

trgovsko-proizvodnega podjetja »VELEZITAR« CELJE

Pogoji: ekonomist s 5 let prakse na vodilnih delovnih mestih ali komercialist z 10 let prakse na vodilnih delovnih mestih ali visokokvalificirani delavec trgovske stroke s 15 let prakse na vodilnih delovnih mestih.

Prednost imajo tisti, ki imajo boljše moralne — politične pogoje.

Ponudbe je poslati na omenjeno komisijo z obširnimi življenjepisom, dokazi o strokovnosti in o dosedanjem delu.

Razpis je odprt do 15. 6. 1962. Če do navedenega roka razpis ne uspe se podaljša do 30. 6. 1962.

Komisija za sprejem in odpoved delovnih razmerij »METKE«, mehanične tkalnice Celje

razpisuje delovno mesto

TRGOVSKEGA ZASTOPNIKA

Pogoj: srednješolska izobrazba ali najmanj 5 letna praksa v manufakturni stroki, prebivališče v okraju Celje.

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Ponudbe na razpisano delovno mesto, opremljeno z življenjepisom, pošljite v 15 dneh po objavi razpisa, na Komisijo za sprejem in odpoved delovnih razmerij »METKE«, Celje Ipatčeva 22.

Okrajni zavod za socialno zavarovanje v Celju

razpisuje

za šolsko leto 1962/63 naslednje štipendije:

- 2 štipendiji za pravno fakulteto v Ljubljani**
- 2 štipendiji za višjo pravno šolo v Mariboru**
- 2 štipendiji za višjo upravno šolo v Ljubljani**

Rok za vlaganje prošelj 15. junij.

OBJAVE IN OGLASI

KINO

KINO UNION
25. 5. do 28. 5. 1962 »ROCCO IN NJEGOVI BRATJE«, italijansko francoski VV film

KINO METROPOL
25. 5. do 28. 5. 1962 »MINA V RITMU«, italijanski film

LETNI KINO
27. 5. do 29. 5. 1962 »NOČNI PREHOD«, ameriški barvni Csc film

MATINEJA
27. 5. 1962 »OD ALJASKE DO MEHIKE«, ameriški barvni Csc film

KINO DPD »SVOBODA«
26. 5. do 27. 5. 1962 »LJUBEZEN POD NADZORSTVOM«, francoski barvni Csc film

KINO DDP »SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE V CELJU«

Petek, 25. maja 1962 ob 15.30: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. I. solski abonma in izven.

Sobota, 26. maja 1962 ob 16. uri: Arthur Miller: SMRT TRGOVSKEGA POTNIKA. Gostovanje v Velenju.

Nedelja, 27. maja 1962 ob 10. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. II. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

Torek, 29. maja 1962 ob 20. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. Gostovanje v Preboldu.

Sreda, 30. maja 1962 ob 18. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. Gostovanje v Topolšici.

Petek, 1. junija 1962 ob 16. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. Gostovanje v Trbovljah.

Sobota, 2. junija 1962 ob 20. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. Gostovanje v Trbovljah.

Nedelja, 3. junija 1962 ob 15. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. Gostovanje v Taboru.

ob 20. uri: Marcel Franck: SRECA NA UPANJE. Gostovanje na Vrnskem.

RAZNO

V SLOVO
Ko zapuščam po dolgih letih lepo Celje, pozdravljam vse stanovske tovariše, prijatelje in znance, vse učence in učence nekdanje Državne trgovske šole, Srednje ekonomske šole in Šole za učence v gospodarstvu ter drage pevke in pevce ŽPD France Prešeren. Vseh se bom vedno rad spominjal, želeč jim vsestranskega uspeha in napredka.

Konrad Fink s soprogo

Prisrčno se zahvaljujema dr. Krajncu Vladu, zdravniku iz Prebolda za ves trud in požrtvovalnost pri zdravljenju najhujših otrok. Hvaležna Greta in Stanko Lazar, Smatevž.

KUPIM
STARO STREŠNO OPEKO (zareznik), kupim. Pečnik Franc, Gorica 2 — Smartno v Rožni dolini.

STANOVANJE V CELJU, vseljivo, kupim. Naslov v upravi lista.

SOBO IN KUHINJO ali večjo sobo (oboje s pritliklami) v mestu, kupim. Naslov v upravi lista.

ENO ALI DVOSTANOVANJSKO HIŠO, tudi nedograjeno, v Celju ali bližini okolici, kupim. Plačam takoj v gotovini. Naslov v upravi lista.

DRAGI GOSTJE!
RAZVEDRILLO na vrtu hotela Evrope

DELOVNE KOLEKTIVE IN VSE INTERESENE OBVEŠČAMO, DA IMAMO V Počitniškem domu v Velem Lošinj

SE NEKAJ PROSTIH KAPACITET

Veli Lošinj leži na južnem delu otoka Lošinja — je znan po svoji izredno blagi in zdravilni klimi, ter po parkih na počboju Sv. Ivana s preko 28 km sprehajališč in turističnih stez.

—0—

Naš dom je solidno in okusno opremljen z urejenimi sanitarijami in lepim vrtom.

—0—

Cena oskrbnega dne je 1.300 din. V juniju in septembru 10 odstotni popust.

—0—

Vabimo vse interese, da se oglase v Kadrovskem sektorju Casopisnega podjetja »Celjski tisk« v Celju, Trg V. kongresa številka 3.

OBVESTILA

Počitniška skupnost Zalec ima v Biogradu posebna naselja z restavracijo in sanitarijami na tekočo vodo. V sezoni od 1. 6. do 15. 9. 1962 ima prostih še večje število ležišč. Cena dnevne preskrbe za odrasle je 950 din, za otroke do 10. leta pa 530 din. V cenah so vračunane vse takse. Interesenti dobijo vse informacije na Občinskem sindikalnem svetu v Zalcu, ali pa po telefonu — Zalec 26.

Na osnovi določila 143. člena zakona o bankah (Ur. l. FLRJ, št. 10/61) sklicujemo

LETNI ZBOR VSEH KOMITENTOV ki bo v sredo, dne 30. maja 1962 ob 8. uri v veliki dvorani Narodnega doma Celje.

- Dnevni red:
1. Izvolitev organov skupščine
  2. Poročila: a) predsednika UO; b) direktorja
  3. Razprava
  4. Sklepi
  5. Razno

Komunalna banka Celje

STANOVANJA

ISCEM OPREMLJENO SOBO po možnosti s posebnim vvhodom. Dr. Tajšek Ivo, Nevropski oddelek Vojnik.

ISCEM STANOVANJE V CELJU — pomagam v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.

MOSKO OSEBO sprejem kot sosed. Naslov v upravi lista.

SAMSKI MOSKI išče enosobno stanovanje ali garsoniro. Plača vnaprej. Naslov v upravi lista.

7-dnevno potovanje s posebnim vlakom v GRČIJO v dnevi od 25. do 30. junija. Cena 49.750 din. Prijave do 29. maja.

4-dnevno potovanje v DOLOMITE v prvi polovici julija. Cena 16.900 din.

2-dnevno potovanje v TRST in BENETKE v prvi polovici meseca julija. Cena 8.600 din. Prijave do zaključnega števila udeležencev.

NUDIMO VAM:

Organizacijo izletov in prevozov strokovnih ekskurzij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvo. Za večdnevne izlete nudimo izredne popuste.

Posredujemo Vam nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času.

Rezerviramo Vam postelje v spalnih vagonih na vseh progah JZ in v inozemstvo. Pri nas dobite vse vrste voznic za tu in inozemstvo, za železniški, pomorski in avionski promet.

Vršimo menjavo tujih valut, rezervacije privatnih in hotelskih sob.

Preskrbimo Vam avtotaksi. Brezplačno Vam nudimo vse informacije. V prodaji imamo avtokarte Slovenije in Jugoslavije ter avtobusne in železniške vozne ređe.

Poslovalnica je odprta vsak dan od 7. do 12. ure in od 17. do 19. ure.

Za cenjena naročila se priporoča IZLETNIK turistična agencija poslovalnica Celje, Titov trg 3, tel. 28-41.

SLUŽBE

TRGOVSKE POMOČNIKE IN POMOČNICE — mlajše, takoj sprejemne. Ponudbe na trgovsko podjetje »PETROL« Celje.

SOLIDNO GOSPODINJSKO pomočnico k tričlanski družini v Celju iščem. Ugodni pogoji. Naslov v upravi lista.

RAZPISI

Komisija za sklepanje in odpovedi delavnega razmerja Založniškega podjetja »EMKA« Mladinska knjiga Ljubljana, razpisuje delovno mesto **POMOČNIKA-CO ZA KNJIGARNO** za poslovalnico Celje, Stanetova ul. 3.

Na temelju 6. člena Pravilnika o organizaciji in delu odbora za vzgojo kadrov o sprejemanju vajencev trgovske stroke v tk in na podlagi prijave trgovskih podjetij in trgovin

RAZPISUJE
Trgovska zbornica za okraj Celje prazna učna mesta pri naslednjih trgovskih podjetjih in trgovinah s področja OLO Celje.

Trgovska podjetja:

Podjetje	Fantov	Delet
Fužinar, Vitanje	2	1
Izbira, Rogaska Slatina	2	1
Savinjski magazin, Zalec	2	3
Savinja, Mozirje	3	1
Tehnomercator, Celje	4	1
Center, Celje	6	3
Besevna, Sentjur	5	-
Zelezninar, Celje	3	1
Velma, Velenje	3	2
Usnje, Celje	1	-
Naša knjiga, Celje	1	-
Seme, Celje	1	-
Merkur, Soštanj	1	-
Tkanina-galanterija, Celje	2	2
Bazen, Velenje	4	-
Trg. podjetje Smarje pri Jelšah	4	2
Volna, Celje	7	7
Donat, Rogatec	1	-
Mers, Celje	7	7
Avtomotor, Celje	4	-
Izbira, Laško	4	-
Agropromet, Celje	2	-
Mesnina, Celje	2	1
Kmetijska zadruga Soštanj	2	-
Cankarjeva založba, Soštanj	-	1
Industrijske prodajalne:		
Borovo, Celje	-	1
Zlatarna, Celje	-	1
Borovo, Slov. Konjice	-	1
Kluž, Celje	-	1
Stavonja, Celje	1	-
Peko, Rog. Slatina	-	1
Pianika, Velenje	-	1

Kandidati morajo zadostiti naslednjim pogojem:

- a) starost 14 do 18 let;
- b) dovršen 8. razred osnovne šole;
- c) fizično in duševno zdrav ter sposoben za delo v trgovini;
- d) državljan FLRJ;
- e) uspešno položen preizkus;
- f) najmanj 14-dnevna uspešna preizkušna doba v podjetju.

Interesenti vlagajo prošnje pri podjetju, pri katerem se žele učiti do 15. junija 1962. Prošnji morajo priložiti izpis iz rojstne knjige, dokazilo o državljanstvu, zdravniško spričevalo in spričevalo, da je dovršen 8. razredov osnovne šole. Prošnji naj ne vlagajo prošnje pri trgovskih podjetjih in trgovinah, ki v razpisu niso označene, ker jih ne bomo upoštevali.

Preizkusni izpit bo 25. in 26. junija tega leta vsak dan od 8. ure dalje v prostorih šolskega centra za blagovni promet Celje — Oblakova ulica.

Trgovska zbornica za okraj Celje

Uredništvo Celje, Titov trg 5 — poštai predal 36 — telefon 25-23 in 25-24 — uprava Celje, Trg V. kongresa 5 — poštai predal 152 — telefon 25-75 in 20-89 — tekoči račun pri Narodni banki Celje: 605-11-656 — izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna 400 četrtletna 200 din — inozemstvo 2400 — posamezna številka 20 dinarjev — Rokopisov ne vračamo — sprejem oglasov, razpisov in objav do vsake ure do 12. ure v oglašnem oddelku Trg V. kongresa

Informacije o oglaših, razpisih in objavah dobite le v upravi Celjskega tednika

Vam nudi kolektiv vsak dan razen ponedeljka in sicer v popoldanskem času od 17. do 19. ure s koncertno glasbo, zvečer od 20. ure dalje pa s plesno zabavno glasbo. — V primeru slabega vremena je glasba samo zvečer v kavarni. — Vsako nedeljo dopoldan od 9.30 do 12.30 koncertna glasba na vrtu. Zabavo Vam nudi prijubljeni orkester »BARANJA«
Kolektiv hotela Evropa Celje

KAJ? KJE? KDO?

PRI NAS IN PO SVETU

KDAJ? ZAKAJ?

Huda luknja zasluži svoje ime

Sestorica »jamarjev« po vrnitvi iz Hude luknje. Bogatejši za vtise iz divljine podzemlja, blatni in utrujeni, ter ne po lastni krivdi s polovičnim uspehom do naloge, ki so si jo zadali. Desno del slapa, ki je edinstven in najlepši prizor v Hudi luknji

Več tednov smo opazovali nivo vode in dvakrat smo šli k izlivu Ponikve pri Hudi luknji. Voda je le počasi upadala. Medtem smo se pogovarjali s prizadevnimi turističnimi delavci v Velenju, Spodnjem Doliču in Čelju in se »po amatersko« pripravljali za ogled te naše lepe kraške jame na meji celjskega in mariborskega okraja. K stroškom te male »ekspedicijske« prispevali: Celjski tisk, Turistično društvo Velenje, Rudnik Velenje in Celjska turistična podveža.

Sobota je bila tako daleč... En dan prej nam je prof. Teplj iz Maribora poslal poročilo z zelo izčrpnimi podatki in željami za uspeh. Skoda, da ni bilo več časa za to, da bi dobili načrt jame iz leta 1887 iz Ljubljane. V soboto zjutraj nas je »plava ptica«, džip Gorské reševalne službe, potegnila po cesti proti Velenju. V njem smo bili: Ciril Debeljak-Cic, Stane Veninšek, Ernest Stoklas, vsi trije priznani planinci, potem Marjan Lešter, član slovenskega jamarskega društva in jaz. V Velenju se nam je v hotelu »Paka« priključil še podpredsednik tamkajšnjega turističnega društva tov. Peter Habijan. Tu smo pospravili prvi zaloga. Potem odšli k jaški po obleke in električne svetilke, nazaj grede pa so nam v hotelu stališči v nahrbtnike dobrote v čvrstem in tekočem stanju.

Ura je bila skoraj že deset, ko je »plava ptica« poiskala zavetje v soteski nasproti Hudi luknji. Od tam so pravkar prihajali neki turisti, toda po obleki sodeč, niso šli daleč. Medtem, ko smo se oblačili, so nas presenetili reporterji RTV Ljubljana, ki so ravnokar blatni in mokri prišli iz jame. Prodrli so do slapa, brez močnih luči. Za slovo so nam s kamero zabrneli v hrbet, ko smo se preko vegaste brvi poslavljali od vedrega neba nad seboj.

V vhodni dvorani, kjer so pred desetletji bile že veselice, smo prižgali luči. Na rudarskih čeladah so se v temo vsuli dolgi snopi svetlobe, ki so tipali po visokem stropu dvorane in ozki poti nad mirno tekočo Ponikvo. Ta potok je bil naš vodič. Ob njem čim dlje v notranjost skalnatega Tisnika.

Od terase v vhodni dvorani smo se spustili navzdol k potočku in po debelim sloju lepilne mivke korakali v novo dvorano, ki sem jo imenoval »zračna dvorana«. Nekje nad visoko peševno steno na desni je morala biti odprtina, kajti v dvorani smo čutili lahen osvežujoč prepih.

Na koncu poti ob potočku, nam je v obraz prineslo hlape in trušče vode je naznanjal, da smo pri slapu. Ničče od nas še ni bil tu. Snopi svetilk so tipali v temo in polzele po dvorani. Nekaj mostičkov nam je sumljivo zakrkapalo pod nogami, ko smo presenečeni obstali pod slapom, ki je bobnel v novi dvorani, podobni velikanskemu vodnjaku. Divljina in lepota prizora nas je tako prevzela in povlekla, da smo se pozabili navezati. To bi bilo nujno potrebno, kajti stopnice ob slapu navzgor so bile trhe, poškodovane spolzke in mokre. Razmaknili smo se in previdno stopali ter prekažali srebro stropice. To nas je odvrnilo od opazovanja slapa, ki je vso dvorano polnil z meglico razpršene vode.

Zgoraj na vrhu, kjer Ponikva zdrvi skozi žleb v globino, so se naše oči ujele na nove lepote. Stena rova nad bučnim potokom so bile take, ko da bi bile posute s srebrnimi kristali. Postal sem in kristali so se izkazali kot

drobne vodene kaplice, ki jih je sem gor nosilo od slapa. Prav gotovo je za ta pojav »kriv« slap, ker višje zgoraj »kristalov« ni bilo več.

Nenadoma je zmanjkalo ravnih tal. Ravni? Mislim na robove in police, ki bi omogočale čvrste stopinje. Jaka se je zožila. Sploh je od slapa naprej Huda luknja en sam vijugast in dokaj strm rov, ki se sem in tja razširi. Vse je kot zmanjšan posnetek kanjona Soče, toda veliko bolj divje, grozljivo in seveda nič manj nevarno... Ker pač nismo bili pripravljeni za prodiranje po vodi, smo se morali odločiti za razrušene prepelele mostovžve, stare najmanj 25 let... Navezali smo se: Prvi Cic, potem Marjan, za njim Ernest, posem jaz, za mano je bil Peter in kot

Zgoraj: Cic prvi na navezi pri raziskovanju Hude luknje. Spodaj: detajl iz lepe, toda divje jame v kanjonu rečice Pake.

zaščitnica Stane, ki je od časa do časa prekinjal dimezije, včasih svoje dolžino, včasih skopo višino jame. Rudarske čelade so nas prav vse rešile marsikatero buško in praske. Odslej je bil vsak korak lahko usoden. Vseeno kaj, če bi komu zdrsnilo, če bi se mu zlomilo bruno ali deska, če bi bil le malo neroden, vsak »incident« bi imel za najmanjšo posledico praske in mrzlo kopeč, če ne zlom in še kaj hujšega. Marsikje so bile stene nad vodo tako ozke, da bi kdo, ki bi s silo prišel vanjo, obvisel z glavno vmes in se obehil, potem pa zdrknul v hladno grob. Brrr... Najstabilni položaj je imel Cic, ki je bil prvi. Drugi smo imeli priložnost obviseti na vrvi med obema tovaršema.

Pomikali smo se počasi naprej. Samo za dolžino vrvi od enega do drugega. Vsakih deset metrov je bilo treba čakati in varovati, zdaj prednjega, zdaj onega za seboj. Če so bila bruna čez prepelele trhe dračje, so bila ona v »stopnišči« pajčevin. Ponekod se je rov nenadoma dvignil in tam so samevala prepelela bruna, posev prislonjena nad slapovi.

Ce je bil mogel, se je Cic raje zanesel na spolzke skale, prevlečene s krhko sigo, brez pravih opor za prijem prstov in stopal. Drugi smo lažje tvegali telovadbo po bruhini, ki so bili kot gobe, da bi jih lahko ožemal. Tvegali smo kvečjemu kopeč ali zlom, saj smo bili z obeh strani na vrvi. Tu sem se spomnil, da sem porabil na najnужnejše oboje in podobno za slučaj nesreče. Lepo sem molčal, saj sem bil »idejni pobudnik« tega pohoda...

V umetno izsekane rovu nad prvim stopniščem smo se odpočili. Marjan je vohal po zraku in ugotovil, da niti najmanjši prepih ne veje skozi jama. To je pomenilo, da jama tam zgoraj nima zračnega prehoda. Toda šli smo naprej, ker smo se dogovorili, da bomo od spodnje strani pogledali jama do konca, potem pa poskusili pri zgoranjem vohu... Spet smo telovadili čez trhe hlode, suvali prepelele koščke desk v globino, da je sva-rele bobnelo, varovali eden drugega, zraven pa izkoriščali trenutke počitkov za spoznavanje s tem divjim podzemljem. Huda luknja zasluži svoje ime. Voda se s truščom preliva skozi ožine, skače čez slapove in brzice, peni se v tolmunih in potuhnjeno izginja pod skalnatimi mostovi v črno temo. V jami ni bilo mrzlo, sicer pa nas je gibanje grelo, da so nam potne srage lezle v oči in usta.

Dvanajst je bila že mimo, ko se je zataknilo. Priplazili smo se po desni strani jame, se spustili čez brezno na levo stran na police, kjer smo komaj imeli vsi prostor. Tu smo se znašli v zagati. Se tistih trhljih brun ni bilo več. Voda jih je odnesla, kar ni bilo težko, saj so se pred tem polomila in zdrobila v koščke. Pod nami je v globini zlovošča Sumela. Ponikva, tam spredaj je bil oster zavoj v desno, nad njim preostanki drugega stopnišča, pod njim pa črn tolmun, v katerem se je voda hinavsko sukjala v vrtinčih. Kaj zdaj?

Potrebne bi bile lestve, a mi jih nismo imeli. Posvetovali smo se. Vsi ne bomo mogli naprej. Bi šli nazaj in poskusili od zgoraj? Kaj šel nihče bi ne prišel iz tolmuna na police. Naj odnehamo? Na nobenem obrazu ni bilo potrdila za poraz. Ali nam odnehamo tam, kjer je morala odnehati »ekspedicijska« ekipa, kakor je bilo vrezano v sigo nad tolmunom? Ali naj gremo nazaj, leta 1957 pa so prišli do jezera? Ne!

Najprej smo iskali prostovoljca za odstop. Ni ga bilo. Potem smo poklicali logiko na pomoč. Naprej morata dva planinca. Z njima bi lahko šla še dva, toda vrv je bila prekratka, ker jo je bilo treba zložiti v dve gube, da bi bili varnejši. Torej samo trije. A kateri bo tretji?

Najprej sta Cic in Stane poskusila spust k tolmunu. Cic je stopil v zanko in se prepustil vrvi, ki sta jo spuščala Stane in Ernest. Akcija planincev! Osvetljevali smo mu rečo. Pristal je na ozkem pomolu nad brzico. Potem je zahteval, da mu zrahljajo vrv. Kaj bo napravil? Nagal se je naprej in napravil živ most čez ožino tolmuna in planil. Zamislil sem... skopal se bo... pa se ni. Kako je pristal na spolski strani onkraj tolmuna mi ni

Jasno. Jasno je bilo samo nekaj, da nazaj tako srečno ne bo prišel, če... Če? Kaj?

Spelzal sem na »desni breg« in začel rušiti mostovž. Hodi so mi razpadli med prsti. Nič trdnega... Končno pa sem skaknil desko, ki je obetala nekaj več. Bila je hrastova in še dobro ohranjena. Vrgli smo mu jo. Položil jo je čez ožino in pritepel od čez njo in potem s pomočjo vrvi spet k nam.

Sestavili smo trojko. Cic, Ernest in jaz. Stane je moral ostati zaradi povratka. Marjan je odstopil mesto »setmi velesiti«, Peter pa se je samo kisló nasmešnil in pristal. Navezali smo se. Med vsakim 15 metrov dvojne vrvi. Cic je že drugič zanihal v globino, potem Ernest in končno jaz. Zavidal sem Cicu dolge noge. Bil sem prekratek, da bi se uspešno opral v steni, pa sem butal od ene do druge. Za nameček mi je še tuč zdrknula s čelade in bingljala nekje pri kolenih... Kljub vsemu sem pristal na pomolu brez kovanja. Pot čez desko je bila sila smešno tragična. Deska je ležala v drugačni smeri kot sta me varovali napeti vrvi. Lahko si mislite, da sem imel bolj »krompir« kot pa sem bil spreten.

Začel se je vzpon čez porušeno stopnišče. Cic se je zaupal skalam, Ernest prav tako, jaz pa sem, hočeš nočeš, sprevergel njuno nezaupanje do trhega hloda. Zelen sem si, da bi bil lažji od mačka, ko sem plezal po tem gobastem brunu na zgornji most. Vse je šlo po sreči...

V razmiku smo korakali v temo. Korakali? Tipali, preskušali smo sleherno desko. Toda ta zgornji mostovž so zgradili šele nekaj let pred vojno, pa je bolj držal. Sklonjeni, ponekod skoraj po zadnjicah, smo drseli po bryel naprej. Voda se je vse bolj umirjala, dokler ni prenehala sumeti pred nami. Mostič je bil za ped na debelo pokrit z mivko. Potem pa je utonil v vodi. Bili smo pri jezercu. Pred nami je bila negibna površina vode. Nismo imeli čolna. Če bi imeli vsaj skornje do pasu? Usmerili smo tri snope svetlobe in obtipali vso dvorano nad jezerom, dolgim kakšnih 30 metrov. Nikjer rova... Zaustravili smo dihanje, le zdaj je voda pritegnila šumela navzdol. Tam spredaj ni bilo nobenega šuma. Torej je res sifon. Pot naprej se je zaprla za nas, ki nismo bobri. Profesor Teplj je imel prav...

Rojstna hiša predsednika Tita v Kumrovcu je postala turistični cilj mnogim potnikom. Hišo in okolje so uredili z vso pozornostjo, tako da je ohranila svoj prejšnji izgled, le da je trata okoli hiše spremenjena v prijeten cvetlični park s kipom, ki je delo kiparja Avgustinčiča

V notranjosti je desni trakt ohranjen tako, kot je bil za Titovega detinstva, desni pa je opremljen z nekaterimi zgodovinskimi predmeti. Titova rojstna hiša je hkrati etnografski muzej z vsemi značilnostmi tako v stilu pohištva, posode in kmečkemu orodju. Pomniti je treba, da so predmeti v desnem traktu last Brozovih, medtem ko je v levem traktu, večji in v črni kuhinji več predmetov, zbranih v vasi in okoliških zaselkih.

Spomini, spomini...

Spomini na Tita povsod. Kakor da ni koticčka v naši domovini, kjer bi ne imeli spominov, žvihi, pristnih in prirčnih. Kaj takega zmore le voditelj, ki je izšel rez iz ljudstva, ostal vedno in povsod ljudski, svoj med svojimi.

Spomini na detinstvo. Kumrovec ob Sotli in vsi tisti lepi kraji ob Sotli so polni spominov. Spomini na detinstvo, na revolucionarno obdobje, na sedanost in jutri spet novi in novi. Ti spomini so zapisani v srca ljudi, vklesani v spominske plošče...

Spomini na otroka Josipa Broza iz leta, ki jih je prebil v rojstni vasi, pri starih starših tostran Sotle. Mala hišica na cesti v Pod-sredo nosi spomine na otroške dni, na ilegalna leta. Sola v Bistrici, kjer je hodil leto dni v solo, je ponos sedanji in vsem mimosilnim generacijam gojencev. Kako dal-nosečno sklepe so zapisovali v bajti tete Ane Kolarjeve, v skromni hišici, ki je skrita med drev-jem...

Smiglova zidanica, Joštov mlin se vzporedno uvrščajo v zgodovinske kraje, povezane z delovanjem graditelja revolucionarne Partije in zvenijo enako kot Zagreb, Split, Beograd. In koliko je takih krajev, mest, mlinov ter bajt. Na stotine...

Revolucija pomnožuje spomine: Užice, Foča, Jajce, Bihac, Drvar, Vis, in še in še. Srbija, Crna gora, Sandžak, Hercegovina, Bosanska Krajina. Novi in novi spomini.

Predvojnim krajem na tujem, kot so bilj Pariz, Moskva, Dunaj, Dresden, se priključijo novi. Ne-koč delavca-revolucionarja, zdaj vojskovodjo in voditelja pozdravi-

ta Bari in Neapelj. V svet se je širilo njegovo ime, njegov ugled, njegova slava.

In po vojni? Kje je pokrajina v domovini, ki je Tito ni obiskal, kjer stotina ni stisnil roke, se pomenkoval, govoril, se šalil in učil? In v svetu: Moskva, Budimpešta, Praga, Varšava, Sofija, Bukarešta... Potem na poti miru in prijateljstva: Delhi, Kairo, Rangun, Džakarta, Colombo, Ak-ra, Monrovia, Konakri, Bamako,

Rabat, Tunis, Kartum in Adi Abeba. Zmagovalca v skupni boji in borca za mir so pozdravili vele mesta Pariz, London New York.

Povsod spomini. Na tisoče žvihih, vklesanih in vpisanih spominov. Toljko tega je mogoče, če je človek iz ljudstva, svoj med svojimi. Zato ga ljubi in cení domovina, ljubi in cení ga vsi svet...

IVERI O TITU

NEKO NOČ V KUMROVCU

Nekoč je Tito preživel nekaj dni v rojstnem kraju in tam tudi prespal. Rojaki pripovedujejo, kako je neko noč »pobegnul« svojim spremljevalcem, ki so bili odgovorni za predsednikovo varnost. Obšel je hiše in znanice, se šalil in obujal spomine na mladost. Spremembo je zgodaj zjutraj planilo v preplah, ko so videli, da ga ni. In v ranem jutru se je Tito vrnil mimo straž v svoje prebivališče in dejal: —Jaz sem preživel čudovito noč, kako vi, pa ne vem?—

UČITELJ NARODNE PESMI...

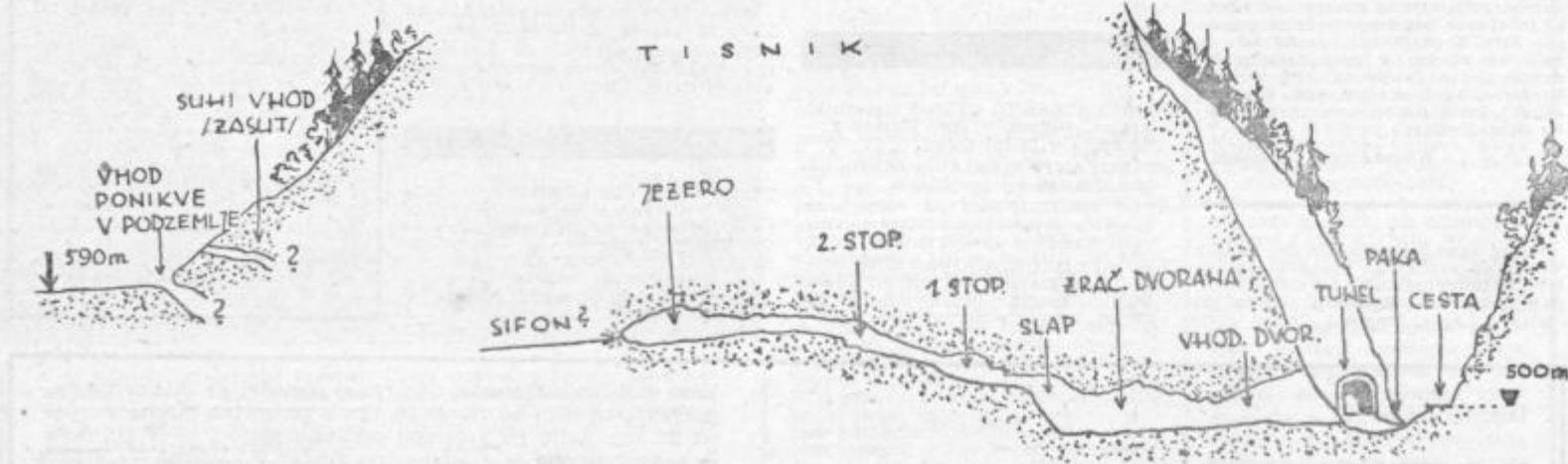
Kadar je pripeljal na Bled državnik tujih držav, so bili pevci slovenskega okteta zelo pogosto na programu prireditelj. Nekoč pa si je Tito zaželel priljubljeno »Pleničke je prala...«. Pevci je niso nikoli prej peli, pa so poskusili. Predsednik jih je spravil v zadrego, ko je zmajal z glavo rekoč: —Nak, ta viža pa je nekoliko drugačna... In jim jo zapel.

KUHARICA JE OMEDELELA...

Tito je bil na lovu nekje na Gorenjskem. Kuharici v gostišču, kjer je bil med lovom, so sporočili, da bi predsednik rad govoril z njo. Kuharica si ni mogla domisliti, kaj bi bilo narobe, pa je trda od strahu prišla pred Maršala: —Dobre žgance kuhate, tovaršiča. Prosim napravite jih še...— Kuharica je prišla baje samo pred vrata, pa je omedlela. Kdo ve ali od neupravičenega strahu poprej, ali od ponosa nad pohvalo z zneje.

Tri znamenite stavbe: Hiša Tite tete Ane Kolarjeve pri Podrečju, kjer je bival kot otrok, pozneje pa kot ilegalce vodil več partijskih konferenc in posvetovanj. Druga je hiša v Bistrici ob Sotli, kjer je leto dni mladi Josip Broz obiskoval pouk. Spodaj pa je hiša v Kumrovcu, kjer bo v sobo otvoritev stalnega muzeja NOB obsoletjske kraje.

Približna skica podolžnega prereza skozi hudo luknjo naj bi bila le pripomoček, kako bi si bralci lažje ustvarili sliko o tej jami blizu Velenja. Mere na skici se

veda niso točne, zlasti ne glede višine jame in pa nagiba od spodnjega vhoda proti zgornjemu. V ravni črti je dolžina prereza od vhoda Ponikve do izliva v Pako

okolj pol kilometra. Doslej raziskani del (tudi naša ekipa ni imela zaenkrat več sreče) obsega okoli polovice jame. Opozorjamo bralece, da je jama

brez nevarnosti prehodna le do slapa, naprej pa je brez strokovnega vodstva in varnostnih sredstev pot tudi življenjsko nevarna. Priporočamo vsem, da opustijo vsako tveganje od slapa naprej!